

MAANANTAI 8. MAALISKUUTA 2010

Puhetta johti
puhemies Jerzy BUZEK

(Istunto avattiin klo 17.05.)

1. Istuntokauden uudelleen avaaminen

Puhemies. – (PL) Julistan torstaina 25. helmikuuta 2010 keskeytetyn Euroopan parlamentin istuntokauden uudelleen avatuksi.

2. Puhemiehen julkilausumat

Puhemies. – (PL) Minulla on istunnon aluksi useita ilmoitusasioita. Euroopan parlamentin tämänkertaisen täysistunnon alussa joudun jälleen kerran ilmoittamaan teille useista järkyttävistä luonnonkatastrofeista, joita viime päivinä on sattunut. Turkissa tapahtui tänään maanjäristys, jossa menehtyi ainakin 57 ihmistä. Viime viikolla tapahtui myös Chilessä lähes 300 uhria vaatinut maanjäristys, ja eri puolilla Eurooppaa raivonneet myrskyt surmasivat yli 60 ihmistä, joista useimmat olivat Ranskan kansalaisia. Emme myöskään saa unohtaa Haitia, jossa tammikuussa tapahtuneen maanjäristyksen uhrien määrä on viimeisten tietojen mukaan yli 300 000 ihmistä. Kaikissa näissä tapauksissa olen lähettänyt surunvalittelut ja ilmaissut osanottoni uhrien perheille Euroopan parlamentin puolesta. Jokainen äkillinen ja ennenaikainen kuolema on murhenäytelmä ennen kaikkea niille perheille, joita se koskettaa, mutta uhrien määrän ollessa kymmeniä- tai satojatuhansia se on murhenäytelmä myös kokonaisille kansakunnille ja koko maailmalle. Seisokaamme yhdessä näiden perheiden rinnalla ja ilmaiskaamme myötätuntomme niille maille, joita on kohdannut tällainen murhenäytelmä.

Torstaina 11. maaliskuuta vietetään Liettuan itsenäisyyden palauttamisen 20. vuosipäivää. Liettua oli ensimmäinen itäblokin maa, joka julistautui itsenäiseksi Neuvostoliitosta. Euroopan parlamentin liettualaisjäsenten joukossa on neljä vuoden 1990 itsenäisyysjulistuksen allekirjoittajaa. Onnittelut liettualaisille kollegoille.

(Suosionosoituksia)

Samoin 11. maaliskuuta 1990 Viron kongressi, joka oli demokraattinen väliaikainen parlamentti, antoi julistuksen valtion palauttamisesta 50 vuoden neuvostomiehityksen jälkeen. Onnittelemme myös virolaiskollegoja.

(Suosionosoituksia)

Keskiviikkona 10. maaliskuuta vietetään Tiibetin kansannousun 51. vuosipäivää. Kansannousun seurauksena Dalai Lama ja 80 000 tiibetiläistä joutuivat lähtemään kotimaastaan. Toivomme edelleen, ja vetoamme säännöllisesti Kiinan kansantasavallan viranomaisiin, että he muuttaisivat suhtautumistaan Tiibetin kansakuntaan ja aloittaisivat hedelmällisen vuoropuhelun sen edustajien kanssa.

(Suosionosoituksia)

Nigel Faragen edellisessä minitäysistunnossa esittämien lausumien johdosta ja työjärjestyksen 153 artiklan 3 kohdan mukaisesti olen puhunut hänen kanssaan ja päättänyt määrätä hänelle seuraamukseksi päivärahan pidättämisen kymmenen päivän ajaksi.

(Suosionosoituksia)

Lisäksi haluan ilmoittaa teille uudesta varkaustapauksesta. Euroopan parlamentin jäsen joutui ryöstön uhriksi Euroopan parlamentin rakennusten läheisyydessä. Olen jo jonkin aikaa käynyt neuvotteluja viranomaisten edustajien kanssa Brysselissä ja myös Belgian viranomaisten kanssa. Kollegamme Isabelle Durant toimii välittäjänä näissä neuvotteluissa, sillä hän tuntee Brysselin ja Belgian tilanteen erittäin hyvin. Suunnittelemme parhaillaan yhdessä komission ja Eurooppa-neuvoston kanssa, että haluamme perustaa kaikkien EU:n toimielinten rakennusten ympärille erityisvyöhykkeen, jossa turvallisuudesta huolehtivat paitsi Brysselin viranomaiset myös Belgian hallitus ja Belgian keskusviranomaiset. Tiiviit neuvottelut tästä asiasta ovat

käynnissä. Siitä pidettiin kokouksia viime viikolla heti varkauden jälkeen, ja lähipäivinä niitä pidetään lisää. Virallinen kokous poliisin edustajien kanssa on sovittu maaliskuun 22. päiväksi. Haluan myös sanoa, että teemme lujasti töitä turvallisuuden parantamiseksi sekä Euroopan parlamentin että muiden toimielinten rakennusten ympäristössä, ei vain parlamentin. Suhtaudumme tähän meitä kaikkia koskettavana asiana.

3. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen: ks. pöytäkirja

4. Parlamentin kokoonpano: ks. pöytäkirja

5. Yhteispäätösmenettelyä noudattaen hyväksytyjen säädösten allekirjoittaminen: ks. pöytäkirja

6. Rauenneet kirjalliset kannanotot: ks. pöytäkirja

7. Parlamentin kantojen ja päätöslauselmien johdosta toteutetut toimet: ks. pöytäkirja

8. Määrärahojen siirrot: ks. pöytäkirja

9. Vetoomukset: ks. pöytäkirja

10. Suulliset kysymykset ja kirjalliset kannanotot (vastaanotetut asiakirjat): ks. pöytäkirja

11. Vastaanotetut asiakirjat: ks. pöytäkirja

12. Käsittelyjärjestys

Puhemies. – (PL) Lopullinen esityslistaluonnos, jonka puheenjohtajakokous hyväksyi torstaina 4. maaliskuuta 2010 työjärjestyksen 137 artiklan mukaisesti, on jaettu. Siihen on ehdotettu seuraavia muutoksia:

Maanantai:

Ei muutoksia.

Tiistai:

Ei muutoksia.

Keskiviikko:

Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmä ja Euroopan yhtyneen vasemmiston konfедераatioryhmä / Pohjoismaiden vihreä vasemmisto ovat esittäneet pyynnön sisällyttää esityslistalle komission julkilausuma geneettisesti muunnetusta Amflora-perunalajikkeesta.

Rebecca Harms (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, olemme jälleen kerran esittäneet, että aihe, joka koskee luvan myöntämistä geneettisesti muunnetulle Amflora-perunalle, sisällytettäisiin esityslistalle useista syistä. Sen jälkeen kun terveysasioista vastaava komission jäsen alkoi vastata lupien myöntämisestä geneettisesti muunnetuille organismeille, kansalaiset mielestäni luulivat, että lupien myöntämistä GMO:ille alettaisiin harkita tarkemmin. Asia on päinvastoin. On mielestäni pöyristyttävää, että näin pian komission virkaan astumisen jälkeen terveysasioista vastaava komission jäsen on yksiselitteisesti sivuuttanut Maailman terveysjärjestön huolenaiheet myöntämällä Amflora-perunalle luvan.

Edellisellä vaalikaudella neuvoston ja komission välillä oli lisäksi toistuvasti suuria erimielisyyksiä lupamenettelyistä, sillä monet jäsenvaltiot eivät olleet samaa mieltä luvan runnomisesta läpi, mitä komission puheenjohtaja José Manuel Barroso itse tuki. Olimme sopineet toisen, järkevämmän lupamenettelyn kehittämisestä. Miten sen kanssa on nyt käynyt? Koska suurin osa kansalaisista vastustaa geneettisesti

muunnettuja organismeja, velvollisuutemme on järjestää tällä viikolla keskustelu luvan myöntämisestä ja kenties edelleen odotettavissa olevasta luvan läpi runnomisesta.

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Pyydän tästä asiasta nimenhuutoäänestystä.

Francesco Enrico Speroni (EFD). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, yksittäisten jäsenten tai poliittisten ryhmien mahdollisesti esittämien arvioiden lisäksi meidän olisi mielestäni tarkoituksenmukaista pystyä antamaan lausunto näin tärkeästä kysymyksestä. Usein keskustelemme kysymyksistä, jotka – vaikka ne ovatkin merkittäviä – ovat hyvin kaukana Euroopan unionista. Tämä kysymys koskee meitä ja äänestäjiämme, ja siitä syystä meidän pitäisi mielestäni ottaa se esityslistalle.

Martin Schulz (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, olen huolissani samoista asioista kuin kollegani Rebecca Harms, ja monissa jäsenvaltioissa tästä asiasta käydään kiivasta keskustelua. Siksi haluan nyt toistaa sen, mitä totesin jo viime viikon puheenjohtajakokouksessa: ei ole mitään mieltä käydä hätäisesti keskustelua nyt ilman päätöslauselmaa, joka sitten taas epäonnistuu.

On paljon järkevämpää pyytää asiasta vastaavaa valiokuntaa nimittämään esittelijä huolehtimaan menettelystä ja myös hyväksymismenettelyn teknisistä edellytyksistä.

Komission hyväksynnän saamiseen kului kahdeksan vuotta. Tähän asiaan kulutettiin kahdeksan vuotta. Komissio ratkaisi asian EU:n oikeuteen perustuvalla enemmistöpäätöksellä. Nyt onkin pohdittava sitä, pitäisikö parlamentilla olla oikeus jättäytyä näin laajojen päätösten ulkopuolelle ja onko parlamentilla lopulta mahdollisuutta perua näin kauaskantoisia päätöksiä.

Tästä syystä olisi nimitettävä esittelijä tarkistamaan menettelyt ja tarvittaessa esittämään mietintö, jonka tarkoituksena on muodostaa parlamentissa lainsäädäntöön tarvittava enemmistö, jolloin komission on pakko esittää vuoden kuluessa lainsäädäntöehdotus toimielinten sopimuksen perusteella. Pidän tätä paljon parempana kuin kiireessä käytyä keskustelua.

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Puhemies. – (PL) Pyydän teitä noudattamaan sääntöjä. Työjärjestyksen mukaan nämä ovat minuutin puheenvuoroja, ja tämä koskee sekä pyynnön puolesta että sitä vastaan esitettyjä puheenvuoroja. Pyydän, ettette puhuisi pidempään, sillä se sekoittaa käsittelyjärjestyksen ja on vastoin työjärjestystä. Pyydän teitä muistamaan tämän.

Olen vastaanottanut Euroopan yhtyneen vasemmiston konfедераatioryhmältä / Pohjoismaiden vihreältä vasemmistolta ja myös Rebecca Harmsilta nimenhuutoäänestystä koskevan pyynnön. Toimitamme äänestyksen nyt.

(Parlamentti hylkäsi pyynnön.)

(Käsittelyjärjestys vahvistettiin.)

13. Kansainvälinen naistenpäivä

Puhemies. – (PL) Esityslistalla on seuraavana puhemiehen julkilausuma kansainvälisestä naistenpäivästä.

Naistenpäivä on Euroopassa nykyisin erilainen päivä kuin se, jonka me muistamme, ainakin Keski- ja Itä-Euroopassa. Nykyisin kyse ei ole vain kukkien antamisesta tuntemillemme naisille. Nykyään naistenpäivä antaa myös mahdollisuuden tärkeisiin keskusteluihin tasa-arvosta, monilapsisten perheiden äitien tukemisesta ja naisiin kohdistuvan väkivallan lopettamisesta. Euroopan parlamentti osallistuu aktiivisesti näihin keskusteluihin.

Naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunta on erittäin tärkeä valiokunta. Marraskuussa 2009 annoimme naisiin kohdistuvan väkivallan poistamista koskevan päätöslauselman, jossa vaadimme Euroopan komissiota ja jäsenvaltioita laatimaan johdonmukaisia toimintaohjelmia tätä väkivallan muotoa vastaan. Kunnianhimoiset tavoitteemme on, että Euroopan unioni pystyy näyttämään tässä asiassa esimerkkiä koko maailmalle.

Naiset ansaitsevat enemmän, sillä haluammehan sentään estää Euroopan väkiluvun romahtamisen, mutta sitä ei saa tehdä naisten kustannuksella. Kolmi- tai nelilapsisen perheen äideillä on oltava samojen periaatteiden mukaiset työllistymis- ja ylenemismahdollisuudet kuin miehillä. Yleisesti saatavilla olevat päivähoitopalvelut sekä työpaikat ovat vain yksi keino tämän tavoitteen saavuttamiseksi. Toisaalta äideillä, jotka haluavat jäädä kotiin lastensa kanssa, olisi myös oltava tähän mahdollisuus esimerkiksi koko perheeseen eikä vain puolisoihin perustuvan sopivan verotusjärjestelmän ansiosta.

Tavoitteemme on täyden tasa-arvoisuuden saavuttaminen siellä, missä se on mahdollista ja oleellista – toisin sanoen kaikkialla. Syrjinnän työpaikoilla ja yhteiskunnassa on oltava taaksejäänyttä elämää. Euroopan unionissa naiset ja miehet ovat yhdenvertaisia ja heillä on yhtäläiset oikeudet, ja näiden oikeuksien puolustaminen on meidänkin tehtävämme, Euroopan parlamentin tehtävä.

Toivon kaikkien Euroopan parlamentissa paikalla olevien naisten puolesta, että jokainen päivä voisi olla heidän päivänsä, niin etteivät he koskaan kokisi itseään syrjinnän uhreiksi, ja että teitä naiskollegoja olisi parlamentissa aina vain enemmän.

Corien Wortmann-Kool, *PPE-ryhmän puolesta*. – (NL) Arvoisa puhemies, kuten totesitte, tänään on kansainvälinen naistenpäivä. Sitä vietetään tänään sadatta kertaa. Antaako tämä aihetta juhlaan? Olemme saavuttaneet paljon, mutta meillä on vielä paljon tehtävää, ja onnistumme siinä vain, jos me kaikki – naiset ja miehet – teemme yhteistyötä.

Tänä vuonna yksi kansainvälisen naistenpäivän teemoista on naisten maailmanlaajuinen solidaarisuus ja määrätietoisuus: tärkeä teema talouskriisin aikana. Se ohjaa miehiä ja naisia tekemään yhteistyötä oman ja lastemme paremman tulevaisuuden puolesta, sillä vain yhdessä voimme varmistaa naisten ja miesten yhdenvertaisuuden paitsi lain edessä myös arkielämässä sekä talous- ja yhteiskuntaelämässä. Onhan naisten osuus maapallon väestöstä noin 50 prosenttia, mutta heidän tulojensa osuus maailmanlaajuisista tuloista vain 10 prosenttia. Vain 5 prosenttia maailman johtajista on naisia. Maailman köyhistä 75 prosenttia on naisia. Tässä voidaan ja täytyykin saada aikaan huomattava parannus.

Kyse ei kuitenkaan ole vain köyhyydestä. Eritoten muissa maanosissa – esimerkiksi suuressa osassa Aasiaa – poikia pidetään suuremmassa arvossa kuin tyttöjä: he tuottavat perheelle enemmän. Tämän seurauksena tyttölapsia hylätään ja tyttösiikiöitä jopa abortoidaan. Valitettavasti myös naiskauppa on yleinen ja toistuva ilmiö. Afrikassa monet nuoret naiset ja tytöt joutuvat sotien ja raiskausten uhreiksi. Taustalla on monia kulttuuriin liittyviä syitä, ja niihinkin on kiinnitettävä paljon huomiota, jos naisten asemaa aiotaan parantaa. Naisia ja tyttöjä sorretaan erityisesti muslimimaissa, joissa taustalla ovat uskonnolliset syyt.

Siksi on tärkeää, että me Euroopan unionissa myös korostamme tyttöjen ja poikien sekä miesten ja naisten yhdenvertaisuutta avustusohjelmissamme ja kansainvälisissä suhteissamme. Siksi kyse ei ole vain köyhyyden vähentämisestä vaan myös kulttuuriin liittyvien ennakkoluulojen romuttamisesta. Tässä on tärkeä tehtävä korkealle edustajalle ja komission varapuheenjohtajalle Catherine Ashtonille ja myös komission jäsenelle Kristalina Georgievalle.

Silti meillä on vielä paljon tehtävää lähempänä EU:ta, ja jopa omassa ryhmässämme, erityisesti puheenjohtajamme Joseph Daulin tuella. Haluan osoittaa loppuhuomautukseni meille täällä Euroopan unionissa. Kaikki alkaa jo nuorena iässä lapsen koulutuksesta, eikä tyttöjen koulutusmahdollisuuksia ole vielä turvattu Euroopassa. Meidän kulttuurissamme osallistumisprosentin pitäisi olla 100. Tämän pitäisi olla uuden Eurooppa 2020 -strategian tärkeä tavoite.

Martin Schulz, *S&D-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, yhteiskunta, jossa miehillä ja naisilla ei ole yhtäläisiä oikeuksia työssä ja elämässä, ei ole demokraattinen ja inhimillinen yhteiskunta. Yhteiskunnallisen oikeudenmukaisuuden perusedellytys on se, että oikeutta sovelletaan henkilön sukupuoleen katsomatta. Tätä me miehet pidämme itsestäänselvyytenä, eivät niinkään naiset edes länsieurooppalaisissa yhteiskunnissa, ei sinne päinkään. Tämä tulee selvimmin esiin yhdessä suurimmista skandaaleista, josta meidän on mielestäni päästävä eroon mitä pikimmin. Parlamenttina voisimme antaa tähän huomattavan panoksen.

Miten yhteiskunta voi perustellusti väittää olevansa tasa-arvoinen, jos miehet ja naiset saavat samassa työpaikassa samasta työstä erilaista palkkaa. Missään muualla yhteiskunnassa naisten hiljaisesti hyväksytty syrjintä ei ole yhtä yleistä kuin työpaikoilla, joissa naiset tekevät miesten kanssa samaa työtä, jossain määrin paljon vaikeammissa elinoloissa, ja saavat siitä yleisesti 30–40 prosenttia vähemmän palkkaa. Meidän on päästettävä EU tästä häpeästä. Jos me täällä Euroopassa aiomme välittää jonkin sanoman kansainvälisenä

naistenpäivänä, olkoon se naisten ja miesten samapalkkaisuus samalla työpaikalla. Se on yhteiskunnallisen oikeudenmukaisuuden keskeinen edellytys.

(Suosionosoituksia)

Olemme myöntäneet, että komissio tekee parhaansa. Voimme todeta, että naisten oikeuksien eurooppalainen peruskirja on tänään saanut ilmaa siipiensä alle. Se on hyvä ja olemme tyytyväisiä siihen. Olemme kuitenkin hieman pettynyt, ja pyydän teitä kertomaan sen Viviane Redingille ja José Manuel Barrosolle. Olisimme halunneet hankkeen käynnistämisen olevan muutakin kuin vain virallinen julkilausuma. Olisimme halunneet myös pitää kiinni alun perin annetusta lupauksesta, nimittäin että parlamentti ja kansalaisjärjestöt otetaan mukaan. Niin ei kuitenkaan ole käynyt. Voimme vielä hyvittää tämän. Arvostaisimme kuitenkin sitä, että ei tyydyttäisi vain viralliseen julkilausumaan ja että toimielimet yhteistyössä auttaisivat korjaamaan asiat juuri mainitsemassani konkreettisessa esimerkkitapauksessa. Kollegani Corien Wortmann-Kool on maininnut muita esimerkkejä.

Kansainvälisenä naistenpäivänä on yksi asia, joka kaikkien meidän eurooppalaisten on myönnettävä: emme ole vielä saavuttaneet mantereellamme yhtäläisiä oikeuksia, mutta naisten jyrkän epäoikeudenmukaisen kohtelun, joka muissa maanosissa ulottuu sukuelinten silpomisesta pakolliseen hunnun käyttöön, ja kaikkien niiden perusoikeuksien, jotka naisilta ja ennen kaikkea tytöiltä riistetään, pitäisi huolestuttaa meitä muulloinkin kuin 8. maaliskuuta.

Tästä syystä haluan esittää kiitokseni parlamentin ihmisoikeusasiantuntijoille. Keskustelemme täällä Strasbourgin istuntoviikolla aina torstai-iltapäivisin muun muassa naisiin kohdistuvista ihmisoikeusloukkauksista. Sanottakoon myös kansainvälisenä naistenpäivänä, että torstai-iltapäivän keskustelut ansaitsevat ainakin samanlaisen osanottajamäärän kuin nyt täällä täysistunnossa.

Diana Wallis, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, totean aluksi, että en vielä hetki sitten odottanut käyttäväni tätä puheenvuoroa. On kuitenkin tärkeää, että vietämme kansainvälistä naistenpäivää, ja erityisesti juuri tätä kyseistä päivää noin sata vuotta sen jälkeen kun sen viettämistä ensi kerran ehdotettiin. Sen pitäisi tosiaankin olla päivä, jolloin juhlitaan sitä, miten pitkälle naiset ovat päässeet, mutta myös lisätään tietoisuutta siitä, miten paljon meillä vielä on matkaa tasa-arvoon.

Arvoisa puhemies, te kehotitte lisäämään naisten määrää parlamentissa. Tulokset ovat hyviä, mutta eivät vielä kyllin hyviä. Joissakin oman maani parlamentista esitetyissä arvioissa todetaan, että tasa-arvon saavuttaminen vie nykyisellä kehitysvauhdilla 200 vuotta, joten emme edisty riittävän nopeasti saavuttaaksemme todellisen tasa-arvon.

Toinen asia, jota parlamentti tällä viikolla käsittelee, on ihmiskauppa ja naisiin kohdistuva väkivalta. Viime viikolla vierailin omassa vaalipiirissäni näyttelyssä, jossa oli esillä maalauksia ja valokuvia naisista, jotka oli kuljetettu laittomasti EU:hun sen naapurivaltiosta Moldovasta. Joidenkin arvioiden mukaan laittomasti kuljetettujen naisten – ja toki miestenkin – lukumäärä on niin suuri, että se vastaa Afrikan 350 vuotta jatkunutta orjakauppaa, mutta pääasiassa uhrit ovat naisia. Ellei Euroopan yhteisö voi tehdä tälle asialle jotain ja hoitaa ihmiskaupan uhriksi joutuneiden naisten asioita, olisi surkeaa, elleimme edistytisi tänä päivänä.

Toinen asia, johon meidän pitäisi keskittyä, ovat naisten monet terveysongelmat, joihin on puututtava ja joihin ei käytetä niiden edellyttämiä aikaa ja voimavaroja. Saavutukset ovat mittavat ja juhlimisen aiheita on paljon, mutta tehtävääkin on vielä paljon.

Marije Cornelissen, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (NL) Kansainvälinen naistenpäivä, 8. maaliskuuta. Olen viettänyt tätä päivää niin kauan kuin muistan, kuten äitini ja isoäitini ennen minua. Toisinaan masennun 8. maaliskuuta kun ajattelen, mitä kaikkea vielä on tehtävä, jotta miehillä ja naisilla olisi aidosti yhtäläiset mahdollisuudet. On niin paljon naisia, joille väkivalta on arkipäivää, niin paljon köyhyydessä eläviä naisia, niin paljon naisia, jotka joutuvat yksin huolehtimaan lapsistaan ja vanhemmistaan, ja niin vähän naisia, jotka pääsevät huipulle liike-elämässä, akateemisessa maailmassa ja politiikassa.

Sitten kuitenkin ajattelen isoäitini sukupolvea, jonka oli naimisiin mentyään lopetettava työnteko ja jolla ei ollut kerta kaikkiaan minkäänlaisia koulutusmahdollisuuksia, sekä äitini sukupolvea, jonka oli taisteltava rajusti saadakseen päättää omasta kehostaan, ja huomaa, miten pitkälle olemme edistyneet yhden vuosisadan aikana. Huomaan, että muutos on todella mahdollinen. Meidän on nyt kuitenkin tehtävä parhaamme, jos aiomme tehdä maailmasta paremman paikan lähitulevaisuudessa.

Euroopan unioni voi antaa merkittävän panoksen, mutta vain jos se ei tyydy pelkkiin korulauseisiin. Taistelua yhtäläisten oikeuksien puolesta ovat jo aivan liian kauan kuormittaneet aivan liian monet korulauseet, ja

niiden määrä on vain kasvanut. Perjantaina komissio esitteli naisten oikeuksien peruskirjan, joka on täynnä korulauseita. Suhtaudun terveen epäilevästi sen toteuttamiseen. Näitä epäilyksiä tukee se tosiseikka, että Euroopan parlamenttia ja kansalaisjärjestöjä ei kuultu, kuten Martin Schulz jo totesi. Koska tämä on komission jäsenen Viviane Redingin ensimmäinen toimi tasa-arvoasioista vastaavana komission jäsenenä, asetun kuitenkin erittäin mielelläni hänen puolelleen.

Merkitystä on niillä aloitteilla, joilla hän täydentää korulauseitaan. Jos hän tällä kaudella esittelee meille naisiin kohdistuvan väkivallan torjumista koskevan direktiivin, isyyslomaa koskevan direktiivin, tehokkaita toimia naisiin kohdistuvan syrjinnän torjumiseksi, voimakkaita toimia naisten työllisyysasteen nostamiseksi – esimerkiksi sovittamalla koulu- ja työajat paremmin yhteen – ja esittää johtotason työpaikkoihin naiskiintiötä ainakin komission viroissa, ja jos komissio siirtyy tyhjästä lupauksista konkreettisiin tekoihin, minä ja kollegani Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmässä aiomme ensimmäisinä osoittaa avoimesti arvontantomme.

Muutoksen eteen on tehtävä yhteistyötä: komission, neuvoston sekä parlamentin vasemmisto- ja oikeistoryhmien. Tänäa, 8. maaliskuuta, ei ole ainoastaan kansainvälinen naistenpäivä, vaan myös poikani kaksivuotissyntymäpäivä. Toivon vilpittömästi, että 30 vuoden kuluttua hän elää Euroopassa, jossa hän ja hänen vaimonsa – tai miehensä – jakavat lastenhoitovastuun tasan ja jossa naisilla on aivan yhtä suuret mahdollisuudet tulla professoriksi, toimitusjohtajaksi tai Euroopan komission jäseneksi. Lähivuosina hänen äitinsä tekee parhaansa tämän saavuttamiseksi, ja onneksi en ole ainoa.

(Suosionosoituksia)

Marina Yannakoudakis, ECR-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, kansainvälinen naistenpäivä antaa meille mahdollisuuden suunnata yksimielisesti huomiomme naisten nykyisiin ongelmiin ja haasteisiin – kiinnittää huomiota erilaisiin epätasa-arvon muotoihin, joita monet naiset kokevat, mutta myös juhla naisten saavutuksia vuosisadan aikana.

Me Yhdistyneessä kuningaskunnassa juhlimme erityisen ylpeinä merkkihenkilöitä, joiden avulla kansakuntamme on edistänyt naisten oikeuksia: sellaisia naisia kuin Emily Pankhurst, joka johti naisille äänioikeuden hankkimista Ison-Britannian suffragettiä, ihmisoikeuksien ja erityisesti naisten oikeuksien edistämisestä vuoden 1993 Nobelin palkinnon saanutta Shirin Ebadiä ja Ison-Britannian ensimmäiseksi naispääministeriksi vuonna 1979 valittua Margaret Thatcheria.

Naisten pääsy korkeaan asemaan ja heidän yhtäläiset mahdollisuutensa miesten kanssa ovat aivan yhtä ajankohtaisia kysymyksiä tänään kuin ne olivat Yhdistyneessä kuningaskunnassa ensimmäisen naispääministerin valinnan aikoihin.

Voimme varmistaa koulutusmahdollisuudet ja työllisyyden, mutta palkkaerot ovat edelleen jäljellä. Voimme säätää lakeja syrjinnän torjumiseksi työpaikalla, mutta emme työn, perhe-elämän ja kodinhoidon välillä tasapainoilun aiheuttamia paineita vastaan.

Parlamenttina meidän pitäisi auttaa edistämään naisten valinnanmahdollisuuksia. Jos he päättävät luoda uraa, heitä on tuettava tarjoamalla siihen tasavertaiset edellytykset. Jos he päättävät jäädä kotiin hoitamaan perhettään, heitä ei pidä väheksyä. Sanonta "vain kotiäiti" pitäisi kieltää. Kukaan nainen ei ole "vain" jotakin. Kutakin arvostetaan oman panoksensa takia.

Jos siis puhumme aikaansaavista naisista, on mielestäni listan kärjessä oltava yksi naisten ryhmä, jonka panosta Yhdistyneessä kuningaskunnassa juhlitaan 14. maaliskuuta, nimittäin maailman äidit: naiset, jotka vapaaehtoisesti luopuvat omista tavoitteistaan ja omistavat elämänsä lastenkasvatukselle. Sillä tehdessään sen kunnolla he edistävät meidän kaikkien yhteistä päämäärää – tasa-arvoon ja suvaitsevaisuuteen perustuvaa yhteiskuntaa, jossa kunnioitetaan ihmisoikeuksia sukupuoleen katsomatta.

Eva-Britt Svensson, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (SV) Arvoisa puhemies, tänään vietämme kansainvälistä naistenpäivää, ja tänään on tullut kuluneeksi 15 vuotta YK:n naisten oikeuksien toimintaohjelman perustamisesta. Puolesta välissä uudelleentarkastelua, joka on parhaillaan käynnissä New Yorkissa, minä ja muut Euroopan parlamentin valtuuskunnan jäsenet voimme vain todeta, että naiset kaikkialla maailmassa joutuvat tyytymään vallitsevaan tilanteeseen. Parlamentin viime aikoina antamista myönteisistä päätöslauselmista, Marc Tarabellän mietinnöstä ja Peking +15:ttä koskevasta päätöslauselmasta huolimatta YK:n kokous ei valitettavasti ole vielä tuottanut tuloksia.

Neuvotteluihin osallistuvat EU:n jäsenvaltioiden hallitukset ovat asettaneet naisten oikeuksia koskevat tavoitteet selvästi alemmaksi kuin ne on asetettu aiemmin mainituissa Euroopan parlamentin

päätöslauselmissa. Joskus minusta vaikuttaa siltä, että EU:n jäsenvaltioiden hallitukset käyttävät Pekingin toimintaohjelmaa vain keinona saarnata EU:n ulkopuolisille maille tasa-arvosta. On usein helpompi neuvoa muita ihmisiä kuin saada itse aikaan tuloksia.

Ennen valintaansa komission puheenjohtaja José Manuel Barroso lupasi laatia naisten oikeuksien peruskirjan. Tänään meillä on ollut tilaisuus lukea komission asiakirja. Minä ja ryhmäni – Euroopan yhtyneen vasemmiston konfедераatioryhmä / Pohjoismaiden vihreä vasemmisto – olemme syvästi huolissamme peruskirjan puutteellisesta sisällöstä ja sen laadintatavasta. On olemassa suuri vaara, että se ei ole minkään arvoinen. Parlamenttia, kansallisia elimiä ja eurooppalaisia vapaaehtoisjärjestöjä ei otettu mukaan eivätkä ne osallistuneet peruskirjan laatimiseen, ja luonnollisesti myöskään Euroopan kansalaiset eivät osallistuneet prosessiin.

Haluaisin selittää José Manuel Barrosolle, että julkilausuman antaminen yhteisistä arvoista ei riitä. Se, mitä Euroopan naiset ja miehet tarvitsevat, on vahva asiakirja, joka on suunniteltu ja laadittu yhteistyössä kaikkien asianosaisten osapuolten kanssa.

Olkoon tämä naisten oikeuksien peruskirjan ensimmäinen luonnos. Käyttäkää seuraavaan kansainväliseen naistenpäivään kuuluva aika keskusteluihin parlamentin, kansallisten elinten ja eurooppalaisten vapaaehtoisjärjestöjen kanssa. Kun sitten vietämme seuraavaa kansainvälistä naistenpäivää, käy selväksi, että olemme edistyneet.

Teemme työtä naisten oikeuksien puolustamiseksi, ei vain 8. maaliskuuta vaan vuoden jokaisena päivänä. Tätä Euroopan naiset ja miehet tarvitsevat.

Marta Andreassen, EFD-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, tänä päivänä pyydän kaikkia poliitikoita ja lainsäätäjiä lopettamaan populististen tasa-arvolakien antamisen. Ne vaikeuttavat niiden naisten elämää, jotka haluavat käydä töissä. Ne saavat organisaatiot pelkäämään naisten työllistämistä. Tasa-arvossa ei ole kyse laeista, vaan toimintatavoista.

Työssä käyvänä äitinä minua ei ole kertaakaan 30-vuotisen työurani aikana palkattu tai ylennetty muun kuin oman pätevyytteni ja ansioitteni takia, ja loukkaantuisin, jos saisin erityiskohtelua pelkästään kromosomieni takia. Esitän kuitenkin Euroopan parlamentille maailman naisten puolustamiseen liittyviä konkreettisia pyyntöjä.

Haluan, että Espanjan maanastusongelmaa käsitellään ja että se ratkaistaan, ja haluan päättää monien talojensa purku-uhan alla elävien sekä kodistaan lähtemään joutuneiden naisten ja miesten kärsimykset. Eikö tämä ole mielestänne väkivaltaa?

Haluan, että parlamentti pysäyttää EU:n rahavirrat niille alueille, joissa tämä valtava ihmisoikeusloukkaus tapahtuu. Eikö tämä ole mielestänne väkivaltaa?

Haluan parlamentin kuulevan ja suojelevan niitä, jotka haluavat ilmaista huolensa EU:n talousarvion rakennetta koskevista sääntöjenvastaisuuksista, kuten minä tein kahdeksan vuotta sitten, ja varmistavan, etteivät he joudu kokemaan samaa kuin minä. Eikö tämä ole väkivaltaa?

Haluan parlamentin epäävän Euroopan komissiolta vastuuvapauden siihen saakka kunnes tilintarkastajat hyväksyvät talousarvion kokonaan ilman varaumia. Näin haluan Euroopan parlamentin kunnioittavan Euroopan naisia ja miehiä, heitä, jotka verorahoillaan mahdollistavat Euroopan unionin olemassaolon.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Huomautan kollegoilleni, että on suuri virhe puhua yleisesti eurooppalaisista naisista ja Euroopan unionissa elävien naisten oikeuksista ottamatta huomioon naisten toisarvoista asemaa Keski- ja Itä-Euroopan entisissä kommunistimaissa, joista on tullut EU:n uusia jäsenvaltioita. EU:n on aika lähettää tiedonkeruuvaltuuskunta selvittämään nimenomaan heidän puutteellisia oikeuksiaan ja käydä tulosten perusteella käsiksi nykyiseen vakavaan eriarvoisuuteen naisten keskuudessa EU:n sisällä.

Mainitsisin vain kaksi aihealaa. Molemmat liittyvät globalisaatioon, uusliberalistiseen talouteen, vapaakauppaan ja niiden epäkohtiin. Ensimmäinen on se, että monikansalliset yritykset sekä EU:hun rekisteröidyt suuryritykset soveltavat erilaisia työoikeus- ja työterveysnormeja. Tarkoitin esimerkiksi suuria vähittäismyyjiä, hypermarketteja, sellaisia, joita on Itävallan ja Unkarin välisen rajan molemmin puolin. Sama yhtiö soveltaa erilaisia normeja taukoihin, ruokatuntiin ja irtisanomisilmoituksiin. Ne pitävät itäeurooppalaisia, tässä tapauksessa unkarilaisia, naistyöntekijöitä käytännössä orjuudessa.

Toinen aihealue, jota ei ole lainkaan selvitetty, on naisten sisäinen muuttoliike Euroopan unionissa. Keski- ja Itä-Euroopassa heikossa asemassa olevat naiset, esimerkiksi unkarilaisnaiset, hakevat kotitaloustyötä

länneistä, elävät kotiapulaisina, talouspakolaisina, jotka ovat usein joutuneet jättämään lapsensa kotimaahan. Heidän oikeuksiensa ja ihmisarvonsa kannalta heidän tilanteensa muistuttaa paljon enemmän kehitysmaiden naisten asemaa kuin länsieurooppalaisten sisartensa asemaa, jotka ovat EU:n jäsenvaltioiden kansalaisia. Tämä on saatava pikaisesti korjattua.

Puhemies. – (PL) Toivotan komission jäsenen John Dallin lämpimästi tervetulleeksi. Tervetuloa arvoisa komission jäsen. Komission jäsen antaa seuraavaksi julkilausuman komission puolesta.

John Dalli, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, olen hyvin mielissäni siitä, että osallistun ensimmäistä kertaa Euroopan parlamentin täysistuntoon tänä tärkeänä päivänä – 8. maaliskuuta, kansainvälisenä naistenpäivänä. Minulle on myös kunnia edustaa komissiota ja erityisesti varapuheenjohtaja Viviane Redingiä, joka johtaa komission toimia perusoikeuksien turvaamiseksi.

Tämä on ainutlaatuinen tilaisuus juhlia yhteisesti naisten taloudellisia, poliittisia ja yhteiskunnallisia saavutuksia – menneitä, nykyisiä ja tulevia. Vuonna 1957 sukupuolten tasa-arvo kirjattiin EU:n perustamissopimuksiin. Sen jälkeen on annettu vaikuttava määrä säädöksiä ja niihin perustuvia Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen päätöksiä, joista muodostuu EU:n säännöstö.

Muistuttaisin teille, että sukupuolten tasa-arvo ei ole vain perustamissopimukseen kirjattu perusarvo, vaan että sukupuolten tasa-arvoa koskevat politiikat ovat myös osoittautuneet talouskasvua edistäväksi tekijäksi. Viime perjantaina Euroopan komission puheenjohtaja ja sen varapuheenjohtaja Viviane Reding täydensivät komission sitoutumista sukupuolten yhdenvertaisuutta koskeviin arvoihin esittämällä naisten peruskirjan.

Naisten peruskirja ilmentää komission poliittista sitoutumista sukupuolten tasa-arvon edistämiseen viidellä alalla: yhdenvertainen taloudellinen riippumattomuus, sama palkka samasta työstä ja samanarvoista työtä, tasa-arvo päätöksenteossa, ihmisarvo, koskemattomuus ja sukupuoleen perustuvan väkivallan lopettaminen sekä sukupuolten tasa-arvo unionin ulkopuolella.

Jatkotoimena naisten peruskirjalle komissio esittää syyskuussa 2010 uuden kattavan naisten ja miesten tasa-arvostrategian. Tämän strategian avulla naisten peruskirjan periaatteet muutetaan konkreettisiksi toimiksi, jotka on määrä toteuttaa seuraavien viiden vuoden aikana.

Nämä ovat kunnianhimoisia hankkeita ja tavoitteita, joita komissio ei pysty toteuttamaan yksin. Sen on tehtävä EU:n tasolla tiivistä yhteistyötä tärkeimpien kumppaneidensa kanssa, ja erityisesti teidän Euroopan parlamentin jäsenten sekä naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan kanssa. Kansainvälinen naistenpäivä on erinomainen tilaisuus, muistuttaa meitä kaikkia tästä sitoumuksesta.

Puhemies. – (PL) Tähän päättyvät puheenvuorot, jotka liittyvät paitsi kansainväliseen naistenpäivään myös jatkuviin pyrkimyksiimme naisten yhtäläisten oikeuksien toteuttamiseksi ja väkivallan poistamiseksi.

14. Minuutin puheenvuorot poliittisesti tärkeistä asioista

Puhemies. – (PL) Esityslistalla on seuraavana minuutin puheenvuorot poliittisesti tärkeistä asioista.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Helmikuun 8. päivänä 2010 Romania hyväksyi Yhdysvaltain presidentin esittämän pyynnön osallistua Yhdysvaltojen ohjustentorjuntajärjestelmän kehittämiseen. Tämä on todiste maatani kohtaan osoitetusta luottamuksesta. Lisäksi on pidettävä mielessä Romanian armeijan osoittama ammattimaisuus Afganistanissa ja Irakissa. Kolme ohjustatteria, joista kussakin kahdeksan ohjusta, sijoitetaan Romanian alueelle. Yhdysvaltojen kanssa sovitun aikataulun mukaan ohjuspuolustusjärjestelmän on määrä olla toimintakunnossa vuodesta 2015 alkaen.

Mielestäni ohjustentorjunnasta on tehtävä ajankohtainen kysymys, ja se on otettava Euroopan unionin asialistalle, sillä meidän on oltava selvillä ballististen ohjusten ohjelmien leviämiskäytännöstä.

On korostettava, ettei uuden järjestelmän kohteena ole Venäjä. Itse asiassa jotkin Venäjän hallituksen huomaautukset ja pyynnöt on otettu huomioon Yhdysvaltojen järjestelmän rakenteen uudelleenmäärittelyssä. Välittömästi seuraavassa vaiheessa aloitetaan kahdenväliset neuvottelut, jotta saadaan allekirjoitettua tarvittavat sopimukset, jotka Romanian parlamentin on ratifioitava.

Kiitos.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Arvoisa puhemies, pääasiallinen oletukseni on, että euroalueeseen kuuluvan jäsenvaltion julkisen talouden vahvistaminen on euroalueen omalla vastuulla. Yhteisvaluutan suojaaminen keinottelulta edellyttää kuitenkin koordinoituja toimia.

Kreikan hirveä talouskriisi ja muiden jäsenvaltioiden taloudellinen epätasapaino ovat korostaneet poliittisesti johdetun Euroopan talouden ohjausjärjestelmän tarpeellisuutta. Komissiolle 17. helmikuuta 2010 esittämässäni kysymyksessä ehdotin Euroopan valuuttarahaston perustamista. Olen iloinen siitä, että komission jäsen Olli Rehn on etenemässä siihen suuntaan. Odotamme komission yhdenmuetta ehdotusta.

Carlos José Iturgaiz Angulo (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, Espanjan keskusrikostuomioistuimen tuomari on vahvistanut sen, minkä monet meistä jo tiesivätkin, nimittäin että Venezuelan presidentti Hugo Chávez tekee yhteistyötä ETAn FARC:n terroristien kanssa. Tämä todistaa, että presidentti Chávez on yhteistoiminnassa terroristien kanssa, antaa murhanhimoisille terroristeille turvapaikan Venezuelan maaperällä ja auttaa heitä antamalla heille virallisen aseman Venezuelan hallituksessa. Toisin sanoen presidentti Chávez tekee yhteistyötä ETAn rikollisten kanssa.

Baskina, espanjalaisena ja eurooppalaisena paheksun diktaattori Hugo Chávezin kauhistuttavaa asennetta ja tuomitsen sen. Vaadin EU:n toimielimiä toteuttamaan kaikki välttämättömät toimenpiteet Hugo Chávezin tuomitsemiseksi ja siten myös tuomitsemaan hänen tukitoimensa terroristeille.

Muistuttaisin myös Jose Luis Rodríguez Zapateron hallitukselle, joka hoitaa tällä hetkellä Euroopan unionin kiertävää puheenjohtajuutta, ettei ole mitään järkeä suhtautua ystävällisesti ja myötäillen Hugo Cháveziin, kuten tähän saakka on tehty. Myöskään myötämielisyyden osoituksissa tai ystävällisissä eleissä ja yhteistyössä ei ole järkeä, sillä kun Espanjan hallitus rikkoo lupauksensa ja nöyristelee presidentti Chávezin edessä, kuten se äskettäin teki, merkitsee se käytännössä terrorismin uhrien rankaisemista, espanjan oikeusjärjestelmän halveksuntaa ja siten vapauden ja demokratian polkemista.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D). – (RO) Vaikka Euroopan unionin solidaarisuusrahasto toimii kaiken kaikkiaan hyvin, sen käyttöönoton alkuvuosina saadut kokemukset osoittavat, että rahaston toiminnassa on edelleen merkittäviä vaikeuksia ja puutteita. Ne liittyvät rahaston tuen myöntämisen hitauteen, rahaston varojen käyttöönottoperusteiden avoimuuteen alueellisten katastrofien yhteydessä ja luonnonkatastrofeja koskeviin rajoituksiin.

Muistutan teille, että Romania sai Euroopan unionilta rahoitustukea tulva-alueilla toteutettuihin hankkeisiin. Rahaston varat kuitenkin maksettiin myöhässä siihen ajankohtaan nähden, jolloin niiden käyttö olisi ollut tuloksekkainta.

Tällä perusteella olen sitä mieltä, että mahdollisuus myöntää katastrofin koettelemalle maalle sen pyynnöstä tukea suorien tappioiden alustavaan arviointiin perustuvan ennakkomaksujärjestelmän muodossa, olisi katastrofialueiden kannalta erittäin arvokas väline välittömästi katastrofin jälkeen.

Kiitos.

Antonio Masip Hidalgo (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, presidentti Fidel Castro ja hänen oligarkkinsa pettivät Kuuban vallankumouksen ihanteet jo kauan sitten. Nuo ihanteet yhdistivät ihmisiä kaikkialla maailmassa, erityisesti kansainvälisen nuorison parhaimmistoa, jota ne innoittivat.

Nykyisin kuitenkin Fidel Castron veljen diktatuuria luonnehtii säälimätön asenne poliittisia vankeja ja mielipidevankeja sekä omaa kansaansa kohtaan. Yleisesti rikollisina pidettyjen poliittisten vankien huono kohtelu ja samanlainen järkähtämätön ylenkatse maanpakolaisia kohtaan palauttavat mieleeni ajan, jolloin Francisco Franco oli kuolinvuoteellaan.

Castrolle on käynyt samoin kuin Francolle ja kaikille valtaan linnoittautuneille vapauden vihollisille. Meihin kuitenkin vedotaan henkien pelastamiseksi ja myötätunnon osoittamiseksi niille, jotka taistelevat ja kärsivät. Se on velvollisuutemme demokratiaan, vapauteen ja ihmisoikeuksiin sitoutuneina eurooppalaisina.

Gianni Vattimo (ALDE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, tiedämme, että komissio ja puheenjohtajavaltio Espanja kiirehtivät suuresti assosiaatiosopimusneuvotteluja joidenkin Keski- ja Etelä-Amerikan maiden kanssa tehdäksään sopimukset ennen toukokuussa pidettävää Euroopan unionin ja Latinalaisen Amerikan maiden huippukokousta.

EU:n ja Latinalaisen Amerikan parlamentaarisen edustajakokouksen yhtenä varapuheenjohtajana haluan kiinnittää parlamentin huomion siihen, että joidenkin näiden maiden suhteen vaarana on, että neuvotteluja

nopeutetaan, vaikka tärkeät ihmisoikeusnäkökohdat ja ihmisoikeuksien kunnioittaminen laiminlyödään useilla alueilla. Esimerkiksi Kolumbiassa ammattiyhdistysaktivistien murhia tapahtuu edelleen käytännössä päivittäin. Hondurasissa, jonka kanssa EU käy sopimusneuvotteluja, on vallassa hallitus, joka on yksinkertaisesti muodostettu viime vuonna tapahtuneen sotilasvallankaappauksen yhteydessä. Guatemalassa on samankaltaisia ongelmia, jotka eivät liity ihmisoikeuksiin vaan koskevat määrättyjä sopimusnäkökohtia, jotka jätetään huomiotta.

Mielestäni on tärkeää, että komissio ja puheenjohtajavaltio etenevät harkitsevammin.

Diana Wallis (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, koska on kansainvälinen naistenpäivä, halusin tuoda esiin erityisen naisten terveysongelman, jota edelleen itsepintaisesti väheksytään. Käytin täällä kaksi, ehkä kolme vuotta sitten puheenvuoron hiljaisesta, näkymättömästä, tuskallisesta ja terveyttä heikentävästä naistentaudista – endometrioosista. Tämä sairaus tuhoaa elämiä, perheitä ja hedelmällisyyden: joillakin naisilla ei siis edes ole mahdollisuutta tulla äidiksi. Kenties siksi, että kyse on naisten kuukautisista, emme halua puhua siitä emmekä edes mainita sitä. Sanon sen siis vielä kerran: endometrioosi.

Sen syytä ei edelleenkään tunneta, siihen ei ole hoitokeinoja ja siitä kärsii edelleen jopa yksi naista kymmenestä, ja määrä kasvaa. Tämä viikko on myös endometrioosia käsittelevä eurooppalainen tiedotusviikko. Milloin siis aiomme ottaa nuo naiset, heidän perheensä ja heidän kärsimyksensä vakavasti? Arvoisa komission jäsen, on hyvä, että olette paikalla kuulemassa tämän. Kenties osoitatte asianmukaiset varat – toivottavasti ennen ensi vuotta.

Sandrine Bélier (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, sivusitte juuri Länsi-Eurooppaan iskenyttä Xynthia-myrskyä, joka vaati lähes 60 kuolonuhria ja aiheutti huomattavat aineelliset vahingot.

Olen tänään äärimmäisen surullinen, mutta myös vihainen, sillä tämä inhimillinen katastrofi olisi voitu välttää, ja ainakin sen vaikutuksia olisi voitu vähentää. Vielä aivan viime aikoihin saakka Ranskassa ja kaikkialla Euroopassa on rakennettu rannikko- ja tulva-alueille EU:n ja varsinkin jäsenvaltioiden nykyisestä lainsäädännöstä huolimatta ja sitä rikkoen.

Ne ovat usein Natura 2000 -alueita, ja niiden suojelu kaupungistumiselta on välttämätöntä, jotta samankaltaisten luonnontapahtumien vaikutuksia voidaan vähentää. On meidän tehtävämme toimia vastuullisemmin ja varmistaa, että yhteisön säädöksiä – erityisesti lintudirektiiviä ja luontotyyppidirektiiviä – noudatetaan jäsenvaltioissa tiukasti sekä asettaa kestävä kehityksen, turvallisuuden ja biologisen monimuotoisuuden vaatimukset rakennerahastovarojen ehdoksi.

Eurooppa 2020 -strategia on ainutlaatuinen tilaisuus määritellä uudelleen suhteemme ympäristöön.

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Ivo Strejček (ECR). – (CS) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, merkittävät tšekkiläiset viestimet raportoivat viime viikolla, että Saksan liikennepoliisi on ottanut käyttöön tšekkiläisiä kuljettajia koskevat paljon tiukemmat tarkastukset Saksan puoleisella rajalla. Raporttien mukaan tarkastuksia tehdään useammin ja ne ovat huomattavasti perusteellisempia. Todistajien mukaan tilannetta pahentaa se, että joidenkin ihmisten on jopa annettava tarkastuksissa virtsanäyte sellaisissa olosuhteissa, jotka käytännössä loukkaavat ihmisarvoa. Kyse ei näin ollen ole tavanomaisista tienvarsitarkastuksista sekä niihin liittyvistä matkustusasiakirjojen tai ajoneuvon teknistä kuntoa tai alkuperää koskevien asiakirjojen tarkastuksista. Schengen-alueella vapaasti matkustavia Tšekin kansalaisia ei pitäisi pitää toisen luokan kansalaisina. He ovat Euroopan unionin jäsenvaltion täysivaltaisia, tasa-arvoisia ja itsenäisiä kansalaisia, ja heitä on kohdeltava sellaisina. Arvoisa puhemies, pyydän teitä välittämään tämän tiedon asiasta vastaaville viranomaisille, jotta he voivat tutkia sen asianmukaisesti ja sopia tarvittavista korjaustoimista.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – (EN) Arvoisa puhemies, liikalihavuutta koskeva eurooppalainen teemapäivä on aloite, joka kokoaa yhteen lääketiede- ja potilasyhteisöt sekä poliittiset yhteisöt tukemaan ylipainoisia ja liikalihavia Euroopan kansalaisia. Tavoitteena on vahvistaa 22. toukokuuta vuosittain vietettäväksi lihavuutta koskevaksi eurooppalaiseksi teemapäiväksi, lisätä tietoisuutta Euroopan laajuisten toimien tarpeellisuudesta ja varmistaa, että ylipainoiset ja liikalihavat potilaat saavat äänensä kuuluviin.

Liikalihavuus on sairaus, ei ongelma. Jokaisen jäsenvaltion pitäisi vastata haasteeseen ja antaa tehokasta tukea tälle väestöryhmälle. Maailman terveysjärjestön mukaan lihavuutta koskevat tilastot koko Euroopassa – eivät vain EU:ssa – ovat järkyttäviä ja saavuttavat epidemian mittasuhteet. Jos toimiin ei ryhdytä, lihavien aikuisten määrän arvioidaan kasvavan Euroopassa 150 miljoonaan – 20 prosenttiin väestöstä – ja lihavien

lasten ja nuorten määrän 15 miljoonaan – 10 prosenttiin väestöstä – vuoteen 2020 mennessä. Siksi lihavien ja ylipainoisten potilaiden on saatava äänensä paremmin kuuluviin.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Arvoisa puhemies, tänään vietämme kansainvälisen naistenpäivän julistuksen satavuotispäivää. Naistenpäivästä on tullut vallankumoustaistelun symboli. Tämä maailmanlaajuisena päivänä, jolloin muistetaan naisten toimintaa oikeuksiensa puolesta ja kaikkia syrjinnän muotoja vastaan, tervehdin kaikkia naisia, mutta erityisesti niitä, jotka edelleen kärsivät syrjinnästä, epätasa-arvosta ja erilaisesta väkivallasta.

Nykyään on myös tärkeää korostaa, miten ajankohtainen tämä yhdenvertaisuutta lain edessä ja elämässä koskeva taistelu on, kun otetaan huomioon, että kapitalismin kriisillä on konkreettisia seurauksia naisten elämälle: he ovat epävarmojen ja alipalkattujen työsuhteiden ja köyhyyden pääasiallisia uhreja! Suurin osa Euroopan unionin 85 miljoonasta köyhyydessä elävästä ihmisestä on naisia.

Näin ollen viettäessämme tätä päivää ja kehottaessamme kaikkia naisia pitämään kiinni unelmistaan korostamme epäoikeudenmukaisuuden ja syrjinnän torjumisen merkitystä, joka avaa uusia näköaloja parempaan, tasa-arvoiseen tulevaisuuteen.

John Bufton (EFD). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiinnittää huomionne siihen, että Walesissa järjestetään nyt tosiaankin kansanäänestys. Uskokaa tai älkää, kansanäänestys. Emme saaneet järjestää kansanäänestystä perustuslaista emmekä Lissabonin sopimuksesta, mutta Walesin kansalliskokouksen toimivallan lisäämisestä sellainen on määrä järjestää.

Tästä siis on kyse, mutta asiassa on ikävä puolensa. Kaikki Walesin poliittiset puolueet – Labour, Plaid Cymru, liberaalidemokraatit ja konservatiivit – kannattavat tätä ja haluavat lisää toimivaltaa. Minullapa on heille uutinen: minä en halua.

Ihmisiä kohdellaan Walesissa kuin typeryyksiä. Aikanaan kun itsenäisyys tulee seuraavaksi asialistalle, kansalliskokouksen jäsenten määrä saattaa nousta 80:een. Walesissa hoitokoteja on uhattuna, kouluja uhkaa sulkeminen ja tiemme ovat kuin kehitysmaissa, ja silti poliitikot Cardiff Bayssa, kuten täälläkin, ovat päättäneet viedä tätä hullua ideaa eteenpäin.

Olen tyytyväinen siihen, että asiasta järjestetään kansanäänestys, mutta toivon, että kunnon walesilaiset äänestävät selvästi ”ei”.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Haluan ilmaista syvän myötätuntoni ja solidaarisuuteni Madeiran luonnonkatastrofin uhreille.

Hätätilanne edellyttää joustavia toimia, jotta on mahdollista tyydyttää nopeasti ihmisten perustarpeet, toimittaa aineellista apua ja korjata vahingoittunut perusinfrastruktuuri pikaisesti. Toivon, että Portugalin viranomaiset arvioivat tuhojen määrän mahdollisimman pian ja ettei Euroopan unionin solidaarisuusrahastosta myönnettävälle tuelle aseteta muodollisia esteitä.

Koska solidaarisuusrahaston varojen käyttöönottoon tarvitaan Euroopan parlamentin suostumus, luotan siihen, että parlamentti näyttää esimerkkiä reagoimalla viipymättä ja antamalla tähän tähtäävän päätöslauselman. Ilmaisen vielä kerran myötätuntoni katastrofin takia, jonka Vendéen alueen rankkasateet aiheuttivat Länsi-Ranskassa.

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, täällä Euroopan parlamentissa annettiin hiljattain Ukrainaa koskeva päätöslauselma, jossa kyseenalaistimme korkean valtionpalkinnon, jonka Ukrainan entinen presidentti myönsi yhdelle maan itsenäisyystaistelun johtajista, Stepan Banderalle. Kyseinen päätöslauselman kohta on herättänyt paljon arvostelua Länsi-Ukrainassa.

Haluan sanoa, ettei päätöslauselmassa kyseenalaistettu Banderan tavoitetta, itsenäistä Ukrainaa. Päätöslauselmassa tosiaankin tuettiin vahvaa, yhtenäistä ja vapaata Ukrainaa, jolla on Euroopan unionin ja kotimaani Puolan täysi tuki, mutta pahoiteltiin sitä, että palkinto annettiin ottamatta juurikaan huomioon Ukrainan itsenäisyystaistelun järkyttäviä sodanaikaisia olosuhteita. Silloin etnisiä puhdistuksia suoritettiin myös Banderan nimissä.

Oman näkemykseni mukaan Banderalle myönnetyn palkinnon yhteydessä olisi pitänyt esittää pahoittelut taistelun syyttömistä uhreista. Vasta silloin se olisi täysin palvellut tavoitetta itsenäisestä Ukrainasta, joka elää rauhassa naapurivaltioiden kanssa. Palkinnon yhteydessä olisi pitänyt pyrkiä sovintoon perheiden kanssa.

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Slovakian kielilaista on esitetty lukuisia kriittisiä huomautuksia viime aikoina. Kiinnittäisin nyt huomionne Euroopan komission oikeudellisen yksikön lausuntoon. Siinä todetaan, että kielilaki ja sen soveltamisasetukset eivät nykyisessä muodossaan ole perusoikeuksien, Euroopan neuvoston keskeisten asiakirjojen tai edes vähemmistöjen suojelua koskevan Slovakian lain mukaisia. Lausunnossa pahoitellaan sitä, etteivät kielivaatimukset ole kohtuullisia eivätkä oikeasuhteisia. Siinä katsotaan lain vaarantavan työntekijöiden vapaan liikkuvuuden, joka on yksi Euroopan yhdentymisen suurimmista saavutuksista, ja se uhkaa myös Euroopan unionin yhdentyneiden sisämarkkinoiden toimintaa. Lisäksi oikeudellinen yksikkö on ilmoittanut muutetun lain olevan ristiriidassa audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 56 artiklan kanssa, joka koskee palvelujen tarjoamisen vapautta. Kertomuksessa todetaan, että terveydenhoitolaitoksia koskeva osa saattaisi käytännössä johtaa syrjintään ja että sikäli kuin on kyse perusoikeuksista, säännöt turvaavat valtion edut paljon paremmin kuin yksilön oikeudet. Pyydän komissiota toteuttamaan tarvittavat toimet yhteisön oikeuden ehdottoman ensisijaisuuden varmistamiseksi.

Rovana Plumb (S&D). – (RO) Minun on mainittava naisten osallistumista työmarkkinoille koskeva aihe. Eurostatin tiedot vahvistavat rohkaisevan kehityssuunnan. Vaikka naisten osuus Euroopan työmarkkinoilla jäi 1970-luvulla alle 30 prosenttiin, vuonna 2008 määrä kasvoi 43 prosenttiin, ja maailmanlaajuinen kriisi on nostanut sen arviolta 50 prosenttiin.

Myös Romania on mukana tässä kehityksessä talouskriisin takia, joka on vaikuttanut pääasiassa miesvaltaisiin toimialoihin. Työmarkkinoilla on kuitenkin palkkasyrjintää naisten ja miesten välillä. Siksi komission suunnittelemaan lainsäädäntöpakettiin on tärkeää sisällyttää sukupuolten välisten palkkaerojen poistamiseen liittyviä tavoitteita, jotta edistetään naisten suurempaa osallistumista työmarkkinoille. Lainsäädäntöpaketin on myös oltava tärkeä osa Euroopan unionin Eurooppa 2020 -strategiaa.

Evelyn Regner (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, Turkin viimeaikaiset tapahtumat ovat jälleen kerran vahvistaneet, ettei ammattijärjestöjen ja työntekijöiden oikeuksilla vielä ole riittäviä takeita. Yli kahden kuukauden ajan nykyään yksityisomistuksessa olevan valtion entisen tupakkamonopolin, Tekelin, 12 000 työntekijää ovat vastustaneet joukkoirtisanomisia, lyhennettyä työaikaa ja saavuttamiensa sosiaalisten oikeuksien menettämistä.

Presidentti Recep Tayyip Erdoğan uhkasi useita kertoja lakon aikana tyhjentää mielenosoittajien leirit Ankarassa poliisivoimin. Lakon alussa poliisi hyökkäsi työntekijöiden kimppuun kyynelkaasulla ja vesitykeillä.

Pyytäisin teitä vetoamaan Turkin viranomaisiin, että ne kohtelisivat ammattijärjestöjä työmarkkinaosapuolina, joilla on yhtäläiset oikeudet, ja antaisivat säännöksiä, joilla taataan ammattiyhdistysoikeuksille ehdoton suoja. Oikeuksien on oltava EU:n normien ja ILO:n yleissopimusten mukaisia.

Luigi de Magistris (ALDE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Italiassa on äskettäin tapahtunut jälleen uusi ympäristökatastrofi Lambro- ja Po-joilla. Äskettäin myös Euroopan unionin tuomioistuin Luxemburgissa tuomitsi Italian kansanterveyden vaarantamisesta laittomilla jätteidenkäsittelytoimilla ja kykenemättömyydestä valvoa jätteiden keräystä Campaniassa. Leukemiatapausten on hiljattain ilmoitettu lisääntyneen Ilva-terästehtaan takia Tarantossa sekä asbestin poistamisen takia Crotonen kouluissa ja dioksiinien takia Campaniassa. Kyse on jatkuvasta ympäristökatastrofista.

Vaadin komissiolta selvitystä siitä, mitä se aikoo tehdä saadakseen Italian hallituksen noudattamaan Euroopan unionin direktiiveissä asetettuja vaatimuksia, etenkin kun on kyse Euroopan unionin tuomioistuimen äskettäisestä ratkaisusta, jossa tuomittiin Italia voimakkaasti siitä, ettei se ollut pystynyt huolehtimaan jätteidenkäsittelystä Campaniassa. Napolin kaupunki oli viikkojen ja kuukausien ajan koko maailman pilkkanteon kohteena.

Nicole Kiil-Nielsen (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, Lontoon Afganistan-konferenssin takia paniikkialto on pyyhkäissyt läpi Afganistanin yhteiskunnan, ja varsinkin naiset pelkäävät. Rauhansopimukseen, josta 70 maata pääsi yhteysymmärrykseen, sisältyy rahasto talibanien ja Loya Jirgan – rauhanneuvoston – uudelleenintegroimisen edistämiseksi. Sopimuksen on tultava voimaan lähikuukausina, jotta sovinto saadaan toteutettua.

Naiset eivät halua eikä heidän pidä maksaa tämän sovinnon hintaa. Talibanit vaativat edelleen naisten oikeuksien tukahduttamista ja šaria-lain palauttamista. Vaarana on, että Loya Jirga muuttaa perustuslakia ja että naisten oikeuksien suojelua koskevat artikkelit, erityisesti 2 luvun 22 artikla, poistetaan.

Tänään, 8. maaliskuuta 2010, pyydän juhlallisesti, että Euroopan unioni toimisi Afganistanin naisten tulevaisuuden takaajana, sillä historian aikana eniten naisia surmanneen hallinnon uutta valtaannousua ei voida hyväksyä.

Puhetta johti

varapuhemies **Libor ROUČEK**

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Sveitsin ja Libyan välinen diplomaattinen selkkaus on laajentunut, ja sillä on erittäin vakavat seuraukset monille Euroopan unionin kansalaisille, jotka haluavat matkustaa Libyaan, mutta joilta evätään maahanpääsy. Erityisesti haittavaikutuksista kärsivät työntekijät, jotka ansaitsevat elantonsa Libyassa, sekä eurooppalaiset sijoittajat, joita estetään lähettämästä työntekijöitään maahan. Samanaikaisesti työntekijät, jotka jo ovat Libyassa, yrittävät pysyä siellä mahdollisimman pitkään ja toimia niiden sijaisina, jotka eivät vielä pääse maahan. Euroopan unioni ei ole millään tavoin osallisena tässä selkkauksessa, ja se on jäänyt puun ja kuoren väliin kahden kolmannen maan välisessä kysymyksessä. Siksi vetoan Euroopan unioniin, että se toteuttaisi kaikki mahdolliset toimenpiteet tämän asian ratkaisemiseksi pikaisesti.

María Muñiz De Urquiza (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, Espanjan hallitus on pyytänyt Venezuelan hallitukselta selitystä tuomioistuimen ratkaisun johdosta, joka koskee väitettyä yhteistyötä Venezuelan hallituksen ja ETAn välillä.

Carlos José Iturgaiz Angulon pitäisi päivittää tietoaan, sillä lauantaina Venezuelan hallitus ja Espanjan hallitus esittivät tätä asiaa koskevan yhteisen tiedonannon. Tiedonannossa molemmat hallitukset vahvistivat uudelleen pyrkimyksensä täysipainoiseen yhteistyöhön ja yhteisiin toimiin terrorismin torjumiseksi.

Meidän kaikkien pitäisi iloita tästä suunnitelmasta ja kiittää Venezuelan hallitusta sen ilmaistua yhteistyöhalukkuutensa Espanjan hallituksen kanssa terrorismin ja ETAn torjumiseksi sen sijaan, että pidämme kiihotuspuheita tai yritämme saada poliittista hyötyä terrorismin kaltaisesta vakavasta asiasta.

Mielestäni on tärkeää kunnioittaa oikeuslaitoksen riippumattomuutta, diplomaattisuhteita ja ennen kaikkea valtioiden välistä yhteistyötä yrittäessämme jatkaa elintärkeää kamppailua terrorismia vastaan.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Arvoisa puhemies, lauantaina Islannin kansa sanoi jyrkästi ”ei” Icesave-sopimukselle. Vain viikko sitten komissio suosittelee, että EU:n pitäisi aloittaa jäsenyysneuvottelut Islannin kanssa.

On totta, että Yhdistyneen kuningaskunnan ja Alankomaiden valtiovarainministereillä on oikeus puolellaan, mutta silti heillä on myös merkittävä vastuu. Niillä kuluttajilla, jotka harkitsemattomasti sijoittivat varojaan Icesave-pankkiin, on myös oikeus jonkinlaiseen korvaukseen tappioistaan. Vaatimusten on kuitenkin oltava kohtuullisia ja oikeasuhteisia. Yhdistyneen kuningaskunnan ja Alankomaiden hallitusten kanssa on nyt aloitettava uudet neuvottelut.

Islantilaiset on saatava tuntemaan itsensä tervetulleiksi EU:hun, mutta on selvää, etteivät he koskaan aio äänestää EU-jäsenyyden puolesta, jos Yhdistyneen kuningaskunnan ja Alankomaiden valtiovarainministereiden annetaan päättää Islannin kohtalosta. Yhdistyneen kuningaskunnan ja Alankomaiden valtiovarainministeriöt eivät saa hallita Euroopan unionia. EU:n on aika ryhtyä toimiin ja osoittaa yhteisvastuuta Islantilaisia kohtaan.

Siteeraan Edda-runon Korkean runosta (Hávámál) Odinin sanoja: (*Puhuja puhui islantia*)

Tämä on islantia: ”Meidän pitää ratkaista ongelmat yhdessä”.

Yannick Jadot (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, helmikuun 27. ja 28. päivän välisenä yönä Xynthia-myrsky iski Länsi-Ranskaan erityisen voimakkaasti vaatien useita kuolonuhreja. Luonnollisesti ajatuksemme ovat uhrien ja kaikkien heitä auttaneiden kanssa. Vaadimme selvin sanoin Euroopan komissiota ottamaan solidaarisuusrahaston nopeasti käyttöön eniten kärsineiden ihmisten auttamiseksi. Meidän on kuitenkin myös otettava opiksemme tästä murhenäytelmästä.

Miten on mahdollista, että Ranskassa 5–6 miljoonaa ihmistä elää tulva-alueilla? Ilmeisesti kiinteistöalan eturyhmät luovat paineita, mutta pitää myös paikkansa, että joitakin kuukausia sitten presidentti Nicolas Sarkozy vaati tulva-alueille rakentamisen sallimista. Vastuu on siis politiikoilla.

Vaadimme, että kaiken jälleenrakennukseen ja entisöintiin liittyvän EU:n osarahoituksen ehdoksi asetetaan lainmukaisuus: rannikoita koskevan lain ja tulvariskin ennaltaehkäisy suunnitelmien noudattaminen.

Luonnollisesti vaadimme jälleen kerran osoittamaan pikaisesti tukea kaikille pahiten kärsineille aloille, erityisesti äyriäisten viljelylle.

Ashley Fox (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, Buckfastin luostari on tuottanut väkevää viiniä vaalipiirissäni Devonissa vuodesta 1890. Valitettavasti jotkut Labour-puolueen poliitikot ovat nyt hyökänneet tätä viiniä vastaan. He syyttävät epäsosiaalisen käytöksen lisääntymisestä mieluummin yhtä alkoholituotetta kuin myöntävät sosiaalipolitiikkansa epäonnistuneen.

Buckfastin viini pitäisi ilmeisesti kieltää, sillä se sisältää sekä alkoholia että kofeiinia. Jos näin käy, mitä tapahtuu seuraavaksi? Kielletäänkö nuoria sekoittamasta Red Bullia vodkaan? Kielletäänkö Irish coffee? Miten tätä aiotaan valvoa?

Tämä on holhousyhteiskunnan hullutuksia. Vaatimus yhden tuotteen kieltämisestä ei ratkaise vastuuttomaan alkoholinkäyttöön liittyviä ongelmia. Meidän pitäisi antaa kuluttajien nauttia haluamiaan juomia. Enemmistöä ei pitäisi rankaista muutaman moukan tekojen takia.

Luulevatko ihmiset todella, että Buckfastin viinin kieltäminen saisi sitä nykyään juovat huligaanit siirtymään teenjuontiin?

Rui Tavares (GUE/NGL). – (PT) Arvoisa puhemies, joitakin vuosia sitten kun euro oli vahva, *Wall Street Journal* löi vetoa sen epäonnistumisen puolesta ja selitti, miten se voisi tapahtua. Se totesi euromaiden talouksien olevan hyvin erilaisia. Vain kaikkein heikoimpien epäonnistuminen riittäisi.

Juuri näin kävi, ja nyt kaikki valittavat ulkomaalaisista keinottelijoista. Heidän olisi kuitenkin parempi valittaa itsestään ja Euroopan johtajista. Kukaan ei pakottanut meitä muodostamaan rahaliittoa ilman poliittista unionia ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta. Kukaan ei myöskään pakottanut meitä epäröimään ja empimään, kun niin sanotut ”syRJäiset” talousalueet joutuvat vaikeuksiin.

Meidän on tehtävä hyvin selväksi yksi asia: syrjäisiä talousalueita ei ole olemassa. Kun jokin euroalueen talous on uhattuna, myös euro on uhattuna. EU on uhattuna, ja sen olisi toimittava yhteisvastuullisesti: samalla yhteisvastuulla, josta oli hyötyä Itä-Euroopalle ja josta Saksa hyötyi jälleenyhdistyessään.

Ellei nyt osoiteta yhteisvastuuta, vaikuttimena on myöhemmin oma etu näiden markkinoiden koon ja niiden velkojen vuoksi sekä niille altistuvien keskieuropalaisten pankkien vuoksi. Meidän olisi parempi toimia yhteisvastuullisesti.

John Stuart Agnew (EFD). – (EN) Arvoisa puhemies, EU:n kaiken yhdenmukaistavalle politiikalle uhrataan monta asiaa, jopa Yhdistyneen kuningaskunnan yksityislentäjille tarkoitettu mittarisääolosuhteisiin (Instrument Meteorological Conditions, IMC) perustuva luokitus. Tämän ensiarvoisen tärkeän turvallisuusluokituksen ansiosta koneiden omistajat voivat lentää pilvisellä säällä ja näkyvyyden ollessa huono, mikä ei ole luvallista yksityislentäjän lupakirjalla. Luokitus on käytössä vain Yhdistyneessä kuningaskunnassa arvaamattomien sääolosuhteiden takia, ja se on myös tuntuvasti parantanut turvallisuutta.

Suunnitellessaan yhdenmukaista eurooppalaista lentolupakirjaa Euroopan lentoturvallisuusvirasto on pyyhkäisemässä pois IMC-luokituksen, jolloin moni yksityislentäjä menettää mahdollisuuden lentää, ellei voi taata pilvetöntä säätä koko lentomatkan ajaksi. Tämä on hiukan sama kuin takaisi, että Englanti voittaa maailmancupin rangaistuspotkukilpailussa. Menetettyään näkövaikutelman harjaantumattomalla lentäjällä on noin 50 sekuntia aikaa saada se takaisin ennen kuin hän menettää ilma-aluksen hallinnan. Siksi IMC-luokituksen poistaminen on vakava uhka yksityisilmailun turvallisuudelle ja tulevaisuudelle.

Euroopan lentoturvallisuusviraston on harkittava uudelleen. Tämä on jälleen yksi esimerkki järkevän, käytännönläheisen Yhdistyneen kuningaskunnan lain jäämisestä toisarvoiseen asemaan kohtuuttomaan ja kalliiseen EU:n lainsäädäntöön nähden.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, yksi vuosittain asetettavista tavoitteista on maailman köyhyyden puolittaminen. Komissio julisti vuoden 2010 köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan eurooppalaiseksi teemavuodeksi. Eurooppalaisista 16 prosenttia – toisin sanoen 79 miljoonaa ihmistä – elää köyhyysrajan alapuolella. Eurooppalaisista 79 miljoonan on tultava toimeen vain 60 prosentilla maansa keskiansiosta. Jos olet köyhä, menetät mahdollisuuden osallistua laajoihin osiin kansalaisyhteiskuntaa. Jos olet köyhä, kärsit. Köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan eurooppalaisen teemavuoden strategioilla on oltava vaikutusta jopa talouskriisin aikana.

Rosa Estaràs Ferragut (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, käytän puheenvuoron kiinnittääkseni huomiota rantaviivasta annetun Espanjan hallituksen lain täytäntöönpanoon ja erityisesti vaikutuksiin, joita sillä on Formenteran saareen, ja paheksuakseni tätä. Formentera kuuluu Baleaareihin. Se on 19 kilometriä pitkä ja sen ympärysmitta on 69 kilometriä.

Lain täytäntöönpano vaikuttaa myönteisesti kaupunkirakentamisen tuhoamiin alueisiin. Se ei kuitenkaan ole myönteistä Formenteran saaren kannalta, sillä se edellyttää, että suurin osa saaren matkailupalveluista karsitaan, mikä iskee pieniin perheyriyksiin. Nämä palvelut ovat saaren elinkeino, ja ne on perustettu laillisesti 30–40 vuotta sitten. Esimerkkinä voisin mainita hotelli Rocabellan, joka oli saaren ensimmäinen hotelli, tai kansainvälisesti tunnetun ravintolan nimeltä Blue Bar, joka on auttanut markkinoimaan saarta ulkomailla. Edellä mainitun lain täytäntöönpano vahingoittaisi 70:tä prosenttia näistä palveluista, vaikka niiden perustaminen on tapahtunut laillisesti. Tämä laki ainoastaan mahdollistaisi takavarikoinnin.

Siksi vaadimme oikeudenmukaista järjestelmää Formenteran saaren rajojen määrittämiseksi. Siksi vetoan Espanjan hallitukseen, että se määrittäisi rajat uudelleen yksityistä omistusoikeutta kunnioittaen ja Strasbourgin Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen aiheesta tekemien lukuisien ratkaisujen mukaisesti. Tällaista lakia, jolla on taannehtiva vaikutus, ei pitäisi koskaan enää laatia. Se aiheuttaa paljon vahinkoa. Erityisesti olisi pidettävä mielessä, että kaikki nämä palvelut rakennettiin ympäristöä kunnioittaen. Lisäksi rannikko on suojeltu kansallisen ja paikallisen lainsäädännön mukaisesti. Rakentaminen tai hotellimajoituksen lisääminen 300 metrin säteellä rannikosta on kielletty.

Proinsias De Rossa (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, puhemies Jerzy Buzekin pääministeri Benjamin Netanjahulta hiljattain saamaan vastaukseen, jossa hän perusteli kieltöään päästää parlamentin valtuuskunta Gazan alueelle viime joulukuussa, on reagoitava määrätietoisesti. Hän voi vapaasti vastustaa palestiinalaisten kanssa Gazan alueella ja Itä-Jerusalemossa pitämiämme kokouksia, mutta hänellä ei ole oikeutta kieltää niitä – eikä ainakaan puuttua Euroopan parlamentin demokraattisiin oikeuksiin.

Korkean edustajan Catherine Ashtonin on jatkettava määrätietoista pyrkimystään vierailla Gazan alueella; hänen on painostettava Israelia lopettamaan piiritys ja humanitaarinen kriisi, jota Richard Goldstone on kuvannut väestön lainvastaiseksi kollektiiviseksi rankaisemiseksi.

Lopuksi haluan antaa tukeni lähentymisneuvotteluja koskevalle sopimukselle, mutta olen todella huolissani siitä, että lisääntyvä jännitys Itä-Jerusalem ja Hebronin uskonnollisten kohteiden ympäristössä saattaa tuhota edistymismahdollisuudet. Mielestäni korkean edustajan Catherine Ashtonin pitäisi toimia jännityksen vähentämiseksi.

Tunne Kelam (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, kuten parlamentin puhemies meille ystävällisesti muistutti, Liettua ja Viro viettävät 11. maaliskuuta kahden perussäädöksen hyväksymisen 20:tä vuosipäivää.

Kun Liettuan korkein neuvosto antoi itsenäisyysjulistuksen, Viron kongressin ensimmäinen istunto Tallinnassa antoi julistuksen laillisen valtiovallan palauttamisesta tuolloin vielä Neuvostoliiton miehittämässä valtiossa.

Viron kongressi esitteli ainutlaatuisen demokraattisen vaihtoehdon silloiselle neuvostojärjestelmälle. Kongressin esitys, jonka puolesta oli äänestänyt 90 prosenttia äskettäin rekisteröidyistä Viron kansalaisista, sai taakseen virolaisten ehdottoman enemmistön, ja siinä oli edustettuina lähes 30 poliittista puoluetta ja liikettä, joiden tavoitteena oli todellisen itsenäisyyden ja kansallisvaltion palauttaminen. Tavoitteessa onnistuttiin myös suureksi osaksi Euroopan solidaarisuuden ansiosta.

Corina Crețu (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, pysytte niin tiukasti ruodussa, että mielestäni edes tänään, kansainvälisenä naistenpäivänä, näiden minuutin puheenvuorojen osalta olisi pitänyt tehdä myönnitys naisille.

– (RO) Kiinnitän huomionne tänään muutamiin syrjintätapauksiin romanialaisia kohtaan Euroopassa. Valitettavasti ne ovat viime aikoina säännöllisesti lisääntyneet. Aivan hiljattain Kööpenhaminan poliisin edustaja antoi rasistisia ja muukalaisvastaisia lausuntoja romanialaisista, kun taas Tanskan lehdistö leimaa kokonaisen kansakunnan ilmeisesti romanialaisen maahanmuuttajan tekemän rikoksen takia.

Tämän vuoden alussa 13-vuotias romanialaistyttö teki itsemurhan Italiassa jättäen jälkeensä järkyttävän viestin koulutoverien häneen kohdistamasta syrjinnästä. Tekin olette saattaneet nähdä viime aikoina Ranskan valtionrautateiden (SNCF) junissa julisteita, joissa pyydetään asiakkaita ilmoittamaan kaikista romanialaisten tekemistä laittomuuksista SNCF:n turvallisuusyksikölle.

Luullakseni olette kaikki kanssani samaa mieltä siitä, että lainrikkoojia on rangaistava. Kokonaisen kansakunnan leimaaminen tällä tavoin on kuitenkin kohtuutonta. Tapaukset, joista teille kerroin, kuvastavat todellakin etnisten ryhmien välisen rinnakkaiselon ilmapiirin huonontumista perinteisesti demokraattisissa maissa. Nämä ovat osoituksia sellaisista menettelyistä, jotka ovat ristiriidassa Euroopan unionin perusperiaatteiden kanssa ja turmelevat huolestuttavasti Euroopan yhteisön hengen paljastaen häpeällisen rautaesiripun EU:n kansalaisten välillä.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Arvoisa puhemies, minulla on muutama sana sanottavana Atlantin alueen strategiasta.

(EN) Viime viikkoina ja kuukausina olen kuunnellut kiinnostuneena ja varsin hyväksyvästi keskustelua Tonavan alueen strategiasta ja Itämeren alueen strategiasta, mutta Atlantin alueen strategiasta en koskaan kuullut puhuttavan sanaakaan. Mielestäni tässäkin asiassa on paljon kehittämisvaraa.

Eurooppa 2020 -strategiassa on tuotu hyvin selvästi esiin, että mikään maa ei voi toimia yksin, ja varmasti Atlantin alueen rannikkovaltiot kuten Irlanti, Yhdistynyt kuningaskunta, Ranska, Portugali ja Espanja voivat kehittää todella pitkälle monia aloja, etenkin merituulivoimaa, merentutkimusta, kalastusta, telakka- ja laivanrakennusteollisuutta, satamia ja biologista monimuotoisuutta. Kehotan puheenjohtajavaltio Espanjaa tekemään tästä ensisijaisen tavoitteen lähikuukausina.

(GA) Jos se onnistuu siinä, se on saavuttanut puheenjohtajakautensa loppuun mennessä jotain suurta.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE). – (PT) Viimeisten kolmen kuukauden aikana Portugalissa on tapahtunut kuusi hyvin vakavaa merionnettomuutta, joissa on menehtynyt 13 kalastajaa. Kahdeksassa tapauksessa ruumista ei vielä ole onnistuttu löytämään, ja alukset on menetetty kokonaan ja monilta muilta on mennyt elinkeino.

Castelo de Neiven, Matosinhosin, Setúbalin, Areosan, Penichen ja Caminhan kalastajayhteisöillä on suruaika. Haluan tänään puheenvuorollani seistä heidän rinnallaan.

Melko ankara talvi, joka rajoitti kalastusmahdollisuudet hyvin vähiin, ja maihin jääneiden kalastajien saatavilla oleva niukka tuki pakottivat heidät lähtemään merelle vaikeissa olosuhteissa. Joidenkin alusten vanhentuminen, puutteet alusten turvallisuudessa ja asianmukaisen turvallisuuskoulutuksen puute tekevät onnettomuuksista vieläkin todennäköisempiä. Tämä on kestämaton tilanne, johon on nopeasti löydettävä ratkaisu.

Tässä tilanteessa sellaisten olosuhteiden luominen, joilla voidaan varmistaa kalastajien turvallisuus, pitäisi olla yksi yhteisen kalastuspolitiikan uudistuksen pääavoitteista. Tarvitaan investointeja alusten nykyaikaistamiseen, turvallisuustoimenpiteiden tiukentamiseen, kalastajien perusturvallisuuskoulutukseen ja kohtuullisiin elinoloihin silloin, kun olosuhteet merellä puoltavat maihin jäämistä.

Alajos Mészáros (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, käsittelen puheenvuorossani tarvetta Kosovon tunnustamista koskevalle yhtenäiselle lähestymistavalle. Hyväksyessään Lissabonin sopimuksen jäsenvaltiot ovat suostuneet moniin uusiin sitoumuksiin. Yksi niistä on uusi yhdenmukainen toimintamalli ulko- ja naapuruuspolitiikassa.

Toistaiseksi Kosovon on tunnustanut itsenäiseksi valtioksi 65 maailman maata, niiden joukossa 24 Naton 28 jäsenvaltiosta ja 22 EU:n 27 jäsenvaltiosta. Tämä on oikea aika rohkaista epäroivia jäsenvaltioita, nimittäin Kyprosta, Kreikkaa, Romaniaa, Slovakiaa ja Espanjaa, unohtamaan tätä asiaa koskevat huolenaiheensa ja enemmistön mukana tunnustamaan Kosovo mahdollisimman pian. Tämä olisi EU:n tiiviimmästä yksimielisyydestä ja yhdentymisestä kertova tärkeä signaali.

Andrew Henry William Brons (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, globaali kapitalismi liikuttaa ihmisiä ympäri maailmaa – toisia laillisesti, toisia laittomasti – aivan kuin he olisivat vain uhrattavaksi kelpaavia tuotantovälineitä.

Se liikuttaa tavaroita ja jopa palveluja ympäri maailmaa myydäkseen halvemmalla kuin viimeisin uhrinsa, sulkien tehtaita, tiloja ja toimistoja sekä tehden työntekijöitä tarpeettomiksi.

Se liikuttaa rahaa ympäri maailmaa sulkien työpaikkoja Euroopassa ja teollisuusmaissa ja avaten niitä paikoissa, joissa palkat ovat vain murto-osa kustannuksista.

Euroopan unioni on ottanut globaalin kapitalismin omakseen, ja sen syleily tukahduttaa meidät kaikki. Aina talouskriisin aikana poliitikot tuomitsevat yhtenä rintamana protektionismin. Kuitenkin vain protektionismin

avulla voimme vahvistaa tuotantopohjaamme ja taata kansalaisille toimeentulon. Taloudet ovat olemassa, tai niiden pitäisi olla olemassa, kansalaisiamme varten. Me emme ole olemassa palvellaksemme taloudellisia voimia.

Eurooppa ei voi mitenkään kilpailla kolmannen maailman kanssa tulematta osaksi sitä, ja näin on jo käymässä.

Carlos José Iturgaiz Angulo (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, valitettavasti jotkut tänään paikalla olevista parlamentin jäsenistä päättivät kiittää Hugo Chávezia, joka toimii yhteistyössä terroristien kanssa ja on ottanut ETAn johtajia hallitukseensa. Ryhmäni ja minä, joiden oli tehtävä valinta presidentti Chávezin ja Eloy Velascon kaltaisen oikeusvaltiota edustavan keskusrikostuomioistuimen tuomarin välillä, emme epäröineet lainkaan tukea kyseistä keskusrikostuomioistuimen tuomaria.

Jos José Luis Rodríguez Zapatero lisäksi lakkaisi olemasta hyvää pataa presidentti Chávezin kanssa ja nöyristelemästä tämän edessä ja kohtelisi sen sijaan presidentti Chávezia sinä, mikä hän todellisuudessa on, terrorismin kannattajana, Espanjan ulkopolitiikan kansainvälinen uskottavuus paranisi.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, jälleen kerran viittaan edellisessä keskustelussa minuutin puheenvuoroista käytyyn keskusteluun, jossa ilmaissimme tyytymättömyytemme siihen, että on ilmeisen epäselvää, milloin kenenkin vuoro on, ja että kun joutuu pyytämään puheenvuoroa viisi kertaa, olisi mukava tietää, milloin oma vuoro on. Useat kollegat esittivät tämän pyynnön. Tuolloin se ilmeisesti sai ymmärtämystä osakseen. En voi ymmärtää, miksi me selvästikään emme ota tästä opiksemme ja yritä tehdä asiaa helpommaksi Euroopan parlamentin jäsenille vahvistamalla selvän menettelyn ja pitämällä siitä kiinni. Ilmoitin nimeni klo 17.00, enkä oikein ymmärrä menettelyä.

Puhemies. – (EN) Noudatamme menettelyä, mutta teidän on otettava huomioon, että saimme yli 60 pyyntöä ja tähän menettelyyn on varattu aikaa 30 minuuttia. Noin 35 jäsentä sai puheenvuoron.

Merkitsemme nimenne muistiin ja lupaan teille, että ensi kerralla te olette ensimmäisten joukossa, mutta tämä on menettelytapamme. Haluaisin antaa puheenvuoron teille kaikille, mutta valitettavasti meillä ei ole aikaa.

László Tóké (PPE). – (HU) Arvoisa puhemies, valitan samasta asiasta. En ole saanut puheenvuoroa kuuteen kuukauteen. En tunne sääntöä. Istumme aina koko keskustelun ajan täällä turhan takia.

– (EN) Puoleen vuoteen en ole saanut puheenvuoroa. En tiedä säännöistä, joten istun täällä turhaan.

Puhemies. – (EN) Hyvä jäsen László Tóké, annoin teille henkilökohtaisesti puheenvuoron ainakin yhden kerran. Minusta ei ole oikein sanoa, että ette koskaan saanut puheenvuoroa.

Muistutan parlamentin jäseniä ilmoittamaan nimensä hyvissä ajoin ennen kuin aloitamme, sillä laadimme luettelon. Vakuutan teille, että seuraavalla kerralla olette ensimmäisten joukossa.

15. Lemmikkieläinten muihin kuin kaupallisiin kuljetuksiin sovellettavat eläinten terveyttä koskevat vaatimukset (keskustelu)

Puhemies. – (CS) Esityslistalla on seuraavana Bairbre de Brúnin ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi lemmikkieläinten muihin kuin kaupallisiin kuljetuksiin sovellettavista eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista annetun asetuksen (EY) N:o 998/2003 muuttamisesta (KOM(2009)0268 - C7-0035/2009 - 2009/0077(COD)) (A7-0082/2009).

Bairbre de Brún, esittelijä. – (GA) Arvoisa puhemies, tämä on ensimmäinen täysistunnossa käsiteltävä ja Lissabonin sopimuksen määräysten soveltamisalaan kuuluva muutettu asetusta. Esitän kiitokseni varjoesittelijöille – Catherine Soullille, Glenis Willmottille, Adina-Ioana Văleanille, Jill Evansille, James Nicholsonille ja Anna Rosbachille – heidän avustaan useissa vaikeissa neuvotteluissa, ja olen kiitollinen parlamentin oikeudelliselta yksiköltä ja yhteispäätösmenettely-yksiköltä saamastani tavanomaista suuremmasta tuesta. Haluan kiittää myös neuvostoa ja komissiota.

Ympäristövaliokunnan asiakirjojen sisällöstä päästiin yhteisymmärrykseen joulukuun alussa, ja tämän vuoden alusta olemme käsitelleet joitakin näkökohtia, jotka liittyvät Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan täytäntöönpanotapaan näiden asiakirjojen osalta.

Joskus vaikutti siltä, ettemme koskaan onnistuisi pääsemään yhteisymmärrykseen. Me kuitenkin onnistuimme. Löysimme tälle asialle ratkaisun. Siten varmistimme, että lemmikkien omistajat voivat edelleen matkustaa EU:n rajojen yli lemmikkiensä kanssa samalla kun otimme käyttöön siirtymäjärjestelyn, jonka ansiosta määrätyt jäsenvaltiot voivat taudista riippuen soveltaa tiukempaa valvontaa 18 kuukauden ajan.

Muutetussa ehdotuksessa asetukseksi tunnustetaan tähän mennessä saavutettu edistys. Sen varmistamiseksi, että raivotautitilanne EU:ssa paranee tästä eteenpäin, siirtymäjärjestelyä jatketaan viidessä jäsenvaltiossa 31. joulukuuta 2011 saakka – kyseiseen ajankohtaan mennessä lemmikkieläinten muihin kuin kaupallisiin kuljetuksiin liittyvät säännökset yhdenmukaistuvat kaikkialla EU:ssa. Siirtymäjärjestelyä suositellaan sovellettavaksi myös heisimadon (*Echinococcus multilocularis*) ja puutiaisen osalta 31. joulukuuta 2011 saakka.

Uusien menettelyjen osalta, jotka korvaavat komiteamenettelyn, komissiolle pitäisi tämän asetuksen mukaisesti antaa valtuudet antaa perustamissopimuksen 290 artiklan soveltamisalaan kuuluvia delegoituja säädöksiä. Artiklassa Euroopan parlamentti ja neuvosto siirtävät komissiolle vallan antaa muita kuin lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäviä, soveltamisalaltaan yleisiä säädöksiä, joilla täydennetään tai muutetaan lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksytyn säädöksen tiettyjä, muita kuin sen keskeisiä osia.

Jotta esimerkiksi muut taudit kuin raivotauti – taudit, joita lemmikkieläinten kuljettaminen voi lisätä – saadaan pidettyä kurissa, komissio voisi toteuttaa terveyteen liittyviä ennaltaehkäiseviä toimia delegoiduilla säädöksillä. Toiseksi komissio voisi delegoiduilla säädöksillä tehdä muutoksia eläinten tunnistusmerkintöjä koskeviin teknisiin vaatimuksiin teknisen kehityksen huomioon ottamiseksi ja kolmanneksi se voisi delegoiduilla säädöksillä tehdä muutoksia raivotautirokotusta koskeviin teknisiin vaatimuksiin tieteellisen ja teknisen kehityksen huomioon ottamiseksi.

Onnistuimme pääsemään yhteisymmärrykseen kaikkia näitä seikkoja koskevasta sanamuodosta ja tähän asiaan liittyvistä, perustamissopimuksen 290 artiklassa määrätyistä täytäntöönpanojärjestelyistä. Lisäksi noudatimme kaikessa mahdollisimman johdonmukaisesti Lissabonin sopimuksen nojalla Euroopan parlamentille kuuluvaa toimivaltaa.

Yhteisymmärrys ensimmäisessä käsittelyssä osoittaa, miten merkittävänä kaikki osapuolet pitävät tämän asian kiireellisyyttä.

Lopuksi toteaisin, että se seikka, että yhtä parlamentin pienistä poliittisista ryhmistä edustava esittelijä otti hoitaakseen näin monimutkaisen tehtävän muita poliittisia ryhmiä edustavien varjoesittelijöiden aktiivisen yhteistyön avulla, on tärkeä demokraattinen signaali ja asia, josta parlamentin pitäisi olla ylpeä. Haluan vielä kerran esittää kiitokseni kaikille kolmen toimielimen – parlamentin, neuvoston ja komission – edustajille, jotka työskentelivät herpaantumatta tämän asian parissa. Toivon kollegoiden antavan äänestyksessä tukenensa tälle työlle.

John Dalli, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokuntaa sen työstä tämän asian parissa. Kiitän erityisesti esittelijää, Bairbre de Brúnia, hänen toiminnastaan yhteisymmärryksen saavuttamiseksi tässä asiassa, joka on arkaluonteinen joillekin jäsenvaltioille. Arvostamme myös sitä, että ilmenneiden ongelmien lisäksi hänen oli selvitettävä prosessissa delegoituja säädöksiä koskeva vaikea osuus. Suuret kiitokset.

Olen tyytyväinen siihen, että kolmen toimielimen välisten intensiivisten keskustelujen tuloksena on saatu aikaan kompromissi, jossa otetaan täysimääräisesti huomioon komission ehdottamat tekniset toimenpiteet ja käsitellään myös ehdotusten tarpeellista mukauttamista Lissabonin sopimukseen komission kannalta hyväksyttävällä tavalla. Mukautukset ovat tosiaankin mutkistaneet ja hidastaneet yhteistyötämme. Komissio pystyy nyt silti varmistamaan, että työ saadaan ajoissa päätökseen.

Ennen kompromissista toimitettavaa äänestystä voin mielelläni vahvistaa, ettei komissio aio ehdottaa pidennystä siirtymäjärjestelyyn, joka päättyy 31. joulukuuta 2011. Näin ollen täysin yhdenmukaiset säännöt tulevat voimaan 1. tammikuuta 2012 alkaen. Komissio aikoo kuitenkin ehdottaa koko asetuksen, ja etenkin delegoituihin säädöksiin ja täytäntöönpanosäädöksiin liittyvien näkökohtien, uudelleentarkastelua ennen 30. kesäkuuta 2011.

Delegoitujen säädösten tiedoksi antamisessa komissio aikoo ottaa huomioon myös toimielinten lomakaudet, jotta varmistetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston mahdollisuus käyttää oikeuksiaan lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävissä säädöksissä kulloinkin vahvistetuissa määräajoissa.

Lopuksi voin vahvistaa komission yhdessä parlamentin ja neuvoston kanssa antaman sitoumuksen, että tämän asetuksen säännökset eivät vaikuta toimielinten tuleviin kantoihin, jotka koskevat Euroopan unionin

toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan soveltamista tai muita lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäviä säädöksiä, joihin sisältyy tällaisia säännöksiä. Toivon, että parlamentti tukee kompromissia, jossa vakaana käsitykseni mukaan käsitellään asianmukaisesti kaikkia parlamentin esiin tuomia huolenaiheita.

Christofer Fjellner, PPE-ryhmän puolesta. – (SV) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, tämä on erittäin tärkeä mietintö osittain siksi, että siinä selvitetään, miten voimme tehdä lemmikkien kuljettamisen kansallisten rajojen yli helpommaksi omistajien kannalta, ja osittain siksi, että siinä käsitellään lemmikkien mukana kulkeutuvien vaarallisten tautien leviämisen ennaltaehkäisyä Euroopassa.

Ruotsia edustavana Euroopan parlamentin jäsenenä olen erityisen kiinnostunut tästä kysymyksestä kahden sellaisen taudin takia, joita Ruotsissa ei onneksi vielä ole: kääpiöheisimadon ja ennen kaikkea raivotaudin.

Tästä ehdotuksesta käytyjen keskustelujen aikana olen ollut useaan otteeseen huolissani siitä, että joutuisimme muuttamaan Ruotsin nykyisiä asetuksia ja että sen seurauksena kääpiöheisimato ja raivotauti kulkeutuisivat Ruotsiin. Tällä olisi kauhistuttavat seuraukset etenkin sille, miten kansalaiset käyttävät Ruotsissa jokamiehenoikeuttaan maaseutualueilla, toisin sanoen mahdollisuuttaan liikkua vapaasti metsissä ja pelloilla.

Olen erittäin tyytyväinen tänään, sillä Ruotsi pystyy pitämään voimassa nykyiset vapautuksensa ainakin siirtymäkauden ajan, minkä ansiosta pystymme varmistamaan, etteivät kyseiset taudit kulkeudu maahamme.

Koko prosessin aikana emme voineet pitää tätä itsestäänselvyytenä. Jopa aivan lopuksi käytiin komiteamenettelyn yhteydessä keskustelu, jonka ainakin minä pelkäsin voivan lisätä epävarmuutta ja jättävän menettelyn soveltamiseen porsaanreiän, joka aiheuttaisi riskin kyseisten tautien kulkeutumisesta Ruotsiin.

Esitän lämpimät kiitokseni kaikille, jotka ovat työskennelleet lujasti kehittääkseen ratkaisuja, jotka mahdollistavat lemmikkien kuljettamisen Euroopassa ja varmistavat poikkeusten säilyttämisen niissä maissa, joissa ei esiinny määrättyjä tauteja, jotta meidän ei missään Euroopan alueella tarvitse huolestua uusien tautien kulkeutumisesta tämän ehdotuksen takia. Haluan kiittää esittelijää, neuvostoa ja komission jäsentä.

Linda McAvan, S&D-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, saanen aloittaa kiittämällä Bairbre de Brúnia, joka otti tämän mietinnön tehtäväkseen olettaen sen valmistuvan kohtalaisen nopeasti. Sitten asia mutkistui, kun päädyimme neuvottelemaan aivan uusista delegoiduista säädöksistä, jotka eivät muodosta ennakkotapauksia tuleville säädöksille, joten kiitän häntä sekä neuvostoa ja komissiota. Arvoisa komission jäsen, yksi ensimmäisistä tehtävistämme täällä on ratkaisun löytäminen.

Keskustelu on suureksi osaksi koskenut säädöksen teknisiä näkökohtia, mutta kyseessä on monien kansalaisten kannalta merkittävä säädös, joka koskee lemmikkien kuljettamista vapaasti EU:n alueella. Kun tämä säädös annettiin ensimmäisen kerran joitakin vuosia sitten, se sai paljon kannatusta. Christofer Fjellnerin mainitsema siirtymäkausi on kuitenkin tärkeä, jotta voidaan ennaltaehkäistä tautien leviäminen sellaisiin valtioihin, joissa niitä ei esiinny.

Olen tyytyväinen siihen, että komissio kannattaa siirtymäkauden jatkamista, jotta kaikkien maiden lainsäädäntö yhdenmukaistuu sitten, kun uusi säädös tulee voimaan. Tuossa vaiheessa eläinten terveys ja hyvinvointi ovat kaikkialla EU:ssa paljon korkeammalla tasolla.

Komiteamenettelyn osalta ryhmämme tukee kompromissia, josta on neuvoteltu. Mielestämme parlamentin pitäisi olla neuvoston kanssa yhdenvertainen – tasa-arvoinen – lainsäätäjä. Koko asiassa oli kyse asiantuntijaryhmistä ja siitä, keitä niihin pitäisi kuulua. Tarkoitammekin, että kun kyse on asiantuntijoiden kuulemisesta, sen on koskettava kaikkia asiantuntijoita, ja komissio valitsee asiantuntijat jäsenvaltioiden, kansalaisjärjestöjen ja kenties myös Euroopan parlamentin suosittelemien asiantuntijoiden joukosta.

Olen erittäin tyytyväinen saavuttamaamme yhteisymmärrykseen. Se mahdollistaa siirtymäkaudesta sopimisen ajoissa poikkeuksen päättymistä silmällä pitäen, ja odotamme innokkaasti komission uusia ehdotuksia tuleviksi säädöksiksi.

Adina-Ioana Vălean, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, muistakaamme, että vapaa liikkuvuus on ollut yksi EU:n yhtenäismarkkinoiden peruspilareista. Markkinoiden tarkoituksena on lisätä kilpailua ja saada aikaan suurempia mittakaavaetuja, ja EU:n vetovoima perustuu pääasiassa niihin. Ajan mittaan ihmisten mahdollisuudesta liikkua vapaasti EU:ssa on tullut paitsi olennainen osa sisämarkkinoita myös perusoikeus.

Poistamalla erilaiset kansallisten säännösten ja asetusten muodostamat esteet edistetään Euroopan kansalaisten ja yritysten menestymistä. Samoin EU:n kansalaisten mahdollisuus kuljettaa lemmikkinsä mukanaan

kansallisista määräyksistä ja vaatimuksista riippumatta on tärkeä, sillä se voi merkittävästi vähentää matkustamisen vaivaa ja kustannuksia. Olen tyytyväinen siihen, että tämä on komission ehdotuksen tavoite.

Olen tyytyväinen yleisen järjestelyn mukaiseen passiin, joka yhdenmukaistaa eläinten terveyttä koskevat toimenpiteet ja tarkastukset helpottaen lemmikkieläinten kuljettamista vapaasti. Samalla hyväksyn sen, että meidän on turvattava korkeatasoinen ihmisten ja eläinten terveyden suojeleminen. Siirtymäjärjestelyn avulla saadaan lisää aikaa asianmukaisen infrastruktuurin ja henkilöstön perustamiseen. Niinpä parlamentti aikoo tällä perusteella varmasti äänestää huomenna siirtymäjärjestelyn jatkamisesta joidenkin jäsenvaltioiden osalta vuoden 2011 loppuun, sillä väitteiden mukaan kyseisten maiden on otettava huomioon erityisiä terveysriskejä.

Tämä ei kuitenkaan ole ensimmäinen kerta, kun joillekin jäsenvaltioille on annettu lupa soveltaa tiukempia terveyttä koskevia vaatimuksia kuin muiden. Alun alkaen siirtymäkausi kesti heinäkuuhun 2008. Sitten sitä jatkettiin vuoteen 2010, ja nyt olemme sopineet uudesta pidennyksestä. Vaikka minulta riittää jonkin verran myötätuntoa niiden jäsenvaltioiden peloille, jotka katsovat lemmikkieläinpopulaationsa altistuvan herkemmin määrättyille taudeille, ja ymmärrän, että ehdotettu jatkoaika päättyisi samanaikaisesti EU:n rahoittamien rokotusohjelmien kanssa, jotka tähtäävät sylvaaattisen raivotaudin hävittämiseen joistakin jäsenvaltioista, kyseisten maiden erityiskohtelua ei enää tämän jälkeen pitäisi mielestäni jatkaa. Tiedämme kaikki, että epäyhtenäisillä toimenpiteillä ja osallistumattomuudella ei saavuteta tällä alalla täysimääräisiä sisämarkkinahyötyjä. Sopikaamme siis, että siirtymäjärjestely on poistettava ja että tasapuoliset toimintaedellytykset on varmistettava mahdollisimman pian.

Mielenkiintoista kyllä, mietinnön kiistakysymys ei niinkään ole ollut sisältö, joka on herättänyt parlamentissa kiivasta keskustelua siitä, miten soveltaa uuden Lissabonin sopimuksen komiteamenettelyä koskevia määräyksiä. Tämä on ensimmäinen yhteispäätösmenettelyllä ratkaistava asia, jossa näitä määräyksiä sovelletaan käytäntöön. Koska uusi perussopimus on laajentanut parlamentin toimivaltaa, meille oli ratkaisevaa, ettei tämä nimenomainen päätös muodosta ennakkotapausta myöhemmille päätöksille.

Tässä suhteessa olen tyytyväinen kirjalliseen kannanottoon, josta parlamentti ja neuvosto pääsivät yksimielisyyteen kolmikantaneuvotteluissa ja jossa todetaan, ettei tätä asiakirjaa pidä pitää ennakkotapauksena.

James Nicholson, ECR-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, aluksi kiitän esittelijää ahkerasta työstä mietinnön parissa. Asiakirja, jota monet meistä alussa pitivät suhteellisen ongelmattomana, paljastuikin paljon hankalammaksi kuin olimme kuvitelleet.

Valitettavasti esittelijä joutui kantamaan suurimman vastuun useimmissa neuvotteluissa, mutta hänen oli todella tehtävä lujasti töitä varmistaakseen mietinnön läpimenon vaaditun aikataulun mukaisesti, mikä oli erittäin tärkeää, sillä meillä oli paineita varmistaa jatkoaika hänen ehdottamalleen poikkeukselle, jonka oli määrä päättyä tämän vuoden kesäkuussa.

Mielestäni tämä on pieni mutta merkittävä säädös, jolla suojataan ne alat ja maat, joita raivotaudin uhka koskee. Sitä esiintyy edelleen joissakin osissa EU:ta, ja toivottavasti tauti onnistutaan rokotusohjelmien avulla hävittämään kokonaan vuoden 2011 loppuun mennessä.

Olemme kuitenkin löytäneet keinon, jonka avulla voimme siihen saakka pitää voimassa omat, tiukemmat vaatimustemme siirtymäkauden ajan, ennen kuin liitymme muiden EU:n jäsenvaltioiden rinnalla yleiseen järjestelyyn.

Anna Rosbach, EFD-ryhmän puolesta. – (DA) Arvoisa puhemies, kiitän Bairbre de Brúnia erinomaisesta työstä, jota hän on tehnyt saattaakseen ajan tasalle lemmikkien kuljettamista EU:n alueella koskevat tekniset määräykset. Monien tavallisten perheiden mielestä on hankala hoitaa kaikki rokotukset ja paperityöt, joita yhteiselle lomalle lähtevän perheen jäseniltä edellytetään. Se on kuitenkin välttämätöntä, sillä jotkut maat ovat jo pitkään käyneet ankaraa kamppailua hallitsemattomasti leviäviä eläintauteja vastaan. Lukuisia toimenpiteitä on toteutettu: kestoltaan vaihtelevia karanteeniaikoja, kaksinkertaisia eläinlääkintätarkastuksia sekä ennen matkaa että sen jälkeen kohdemaasta riippuen, luonnonvaraisten eläinten kalliita pakollisia rokotuksia jäsenvaltioissa, vain muutama mainitakseni. Voinkin hyvin ymmärtää, miksi jotkut jäsenvaltiot pelkäävät tiukkojen kansallisten määräysten lieventämistä, ja mielestäni on välttämätöntä kunnioittaa niiden tiukkoja turvallisuusvaatimuksia, joista haluaisin muiden ottavan mallia.

Näin ollen haluan kysyä komissiolta, eikö olisi kuitenkin hyvä ajatus panna toimeen eläinlääkinnällisiä rajatarkastuksia, joissa lemmikin omistajan on todistettava, ettei hänen mukanaan matkustavalla eläimellä ole vaarallisia tauteja, että se on rokotettu ja sen kohdemaata koskevat paperit ovat kunnossa. Se antaisi

myös mahdollisuuden tarkastaa sikojen ja muiden eläinten kuljetuksia, jotka eivät täytä EU:n vaatimuksia, ja aivan liian nuorten koiran- ja kissanpentujen salakuljetus saataisiin paljastettua rajatarkastusten avulla.

Horst Schnellhardt (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, tervetuloa Euroopan parlamenttiin. Hyvät kollegat, minäkin haluan onnitella esittelijää, joka on tehnyt asiantuntevaa työtä. Asiakirja kattaa monia aloja. Viime vuosina lemmikki- ja kotieläinten määrä on kasvanut, ja luonnollisesti myös halu voida ottaa nämä eläimet mukaan matkalle. Tämä on oikein, ja näin sen pitäisikin olla, sillä mahdollisuus ottaa lemmikki mukaan lisää hyvinolontunnetta. Tästä syystä EU:ssa tarvitaan kuitenkin määräyksiä eläintautiepidemioiden leviämisen estämiseksi. Meillä on epidemioita. Asetuksessa (EY) N:o 998/2003 on erittäin hyviä määräyksiä, ja vuodesta 2011 alkaen tulee käyttöön eurooppalainen rokotuskortti, jossa on tarkat tiedot siitä, mitä rokotuksia eläin on saanut. Lisäksi elektroniset tunnistimet estävät vuodesta 2011 alkaen sekaannuksia ja petoksia.

Viime vuosina Euroopassa on tehty paljon eläintautiepidemioiden, etenkin raivotaudin, kurissa pitämiseksi hyödyntämällä myös Euroopan komission saavutuksia: se ajoi ensimmäisenä läpi kettujen rokotukset ja rahoitti ne. Meidän pitäisi myöntää, että se on erittäin tärkeä asia. Erityismääräykset, joita toistuvasti annetaan joitakin maita varten, ovat rasite kansalaisille. Niiden kustannukset eivät ole missään suhteessa hyötyyn. Olen saanut kirjeitä monilta kansalaisilta, jotka valittavat hankalista rajamenettelyistä. Mainitsen esimerkkinä Yhdistyneen kuningaskunnan: saapuminen kaksi päivää liian aikaisin puolen vuoden oleskelulta johtaa 3 000 euron sakkoihin ja eläimen määräämisen kuuden viikon karanteeniin. Olisi harkittava, onko tällainen menettely oikein. Arvoisa komission jäsen, siksi kannatan vielä yhden vuoden pidennystä, mutta sitten tämän on loputtava. Meillä on yleisesti sovellettavat EU:n asetukset. Mikäli eläintautiepidemiatilanne säilyy ennallaan, mikä on aina otettava huomioon, lemmikki- ja kotieläimet eivät enää aiheuta tautien leviämiskätkä tässä muodossa.

Jo Leinen (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, tervetuloa parlamenttiin. Kollegani Horst Schnellhardtin tavoin totean, että merkittävä tehtäväni tällä alalla on luoda aidosti tasapuoliset olosuhteet 27 jäsenvaltioon vuoteen 2010 mennessä, jotta kotieläimiä voidaan kuljettaa ja tuoda maiden välillä esteettä.

Koirien ja kissojen vapaa liikkuvuus oli varmastikin vuonna 2003 annetun asetuksen tavoite. Nyt teemme poikkeuksen kolmannen kerran. EU:ssa jotkut asiat kestävät todella pitkään: tällaisten asetusten viimeistely vie kymmenen vuotta. Mikään EU:n jäsenvaltio ei halua alueelleen tauteja, ja ihmettelen myös, miksi 22 maata hyväksyy ajatuksen, että koirien ja kissojen sallitaan matkustaa omistajansa mukana, ja viisi maata taas ei.

On tutkittava, vastaavatko todellinen tilanne ja esteet edelleen näitä erityismääräyksiä. Tiedän, että jäsenvaltioissa käydään kiperiä keskusteluja, mutta EU on nyt yksi oikeusalue, ja viimeistään vuoteen 2011 mennessä on aika ottaa käyttöön vapaa liikkuvuus, lemmikkien yhtenäismarkkinat. Eläinasiantuntija Horst Schnellhardt on jo maininnut edellytykset, nimittäin rokotuskortin, ja välineistä muun muassa elektronisten tunnistimien käytön, jotka sitten takaavat pääsyn kyseisiin viiteen maahan loma- tai työmatkoilla, joille lemmikki halutaan ottaa mukaan.

Tämä lemmikkejä koskeva asetus jää historiaan. Se on itse asiassa ensimmäinen säädös Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen, ja halusimme saada ministerineuvoston kanssa tasapuoliset edellytykset valtuuttaa komissio antamaan delegoituja säädöksiä. Tämä oli raskas ponnistus, mutta se kannatti. Onnittelten Bairbre de Brúnia mietinnöstä ja tämän menettelyn aloittamasta uudesta aikakaudesta. Tästä syystä se on erittäin tärkeä, sillä säädöksiä annetaan kenties sata vuodessa, mutta delegoituja säädöksiä 6 000, ja tästä voimme arvioida, miten tärkeää on saada uusi menettely oikeille raiteille alusta alkaen.

Chris Davies (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, halusin vain sanoa muutaman sanan kehuakseni nykyistä säädöstä. Ymmärtääkseni se perustui Yhdistyneen kuningaskunnan lemmikkieläinten matkustusjärjestelmään, joka otettiin käyttöön noin vuosikymmen sitten. Se auttoi meitä vähentämään merkittävästi maamme karanteenimääräyksiä, jotka olivat aiheuttaneet paljon stressiä sekä lemmikeille että niiden omistajille. Ymmärtääkseni ensimmäinen eläin, joka hyötyi lemmikkieläinten matkustusjärjestelmästä, oli koira nimeltä Frodo Baggins, ja sen jälkeen sadattuhannet eläimet ovat voineet matkustaa vapaasti.

Sitten EU saattoi noin viisi vuotta sitten voimaan tämän säädöksen, joka noudattaa hyvin samanlaisia periaatteita, ja se on osoittautunut erittäin onnistuneeksi. Sadattuhannet eläimet matkustavat nyt omistajiensa mukana joka vuosi Euroopan alueella. Olen kuullut, että 60 prosenttia niistä on sattumoisin englantilaisten eläimiä, mikä saattaa kertoa jotakin englantilaisten luonteesta, mutta emme puutu siihen tällä foorumilla. Tietenkin olemme myös säilyttäneet tasapainon. Kyse oli liikkumisen mahdollistamisesta tauteja levittämättä, ja todellisuudessa raivotauti on pidetty erittäin hyvin hallinnassa: tautitapaukset, joita 20 vuotta sitten oli

2 700, ovat vähentyneet viime vuonna alle 300:aan, eikä yksikään tapaus liity kotieläinten kuljettamiseen tämän järjestelmän mukaisesti.

Olen jokseenkin pettynyt, että frettejä ei kuljeteta siinä määrin kuin alun perin odotin. Kun tästä säädöksestä aluksi keskusteltiin, monet frettien omistajat Yhdistyneessä kuningaskunnassa tulivat kysymään minulta, miksi säädös ei voisi koskea myös frettejä. He halusivat viedä niitä frettinäyttelyihin eri puolille Eurooppaa. Komission jäsen näyttää yllättyneeltä, mutta asiasta keskusteltiin. Ilmeisesti fretin voi rokottaa raivotautia vastaan, mutta ongelma oli se, ettei rokotus näy. Lopulta päätimme, että raivotautia esiintyy lemmikkifreteissä niin vähän, että ne voidaan sisällyttää asetukseen, mutta olen kuullut, että ilmeisesti niitä on kuljetettu suhteellisen vähän. Vastatakseni Jo Leinenin huomautukseen totean, että kenties yksi syy tähän on se, että joissakin maissa, kuten Portugalissa, fretit luokitellaan edelleen tuhoeläimiksi, joten lemmikkien omistajat ovat haluttomia viemään eläimiään kyseisiin maihin. Pahemminkin voisi olla – kuten Kiinassa, olettaisin.

Arvoisa komission jäsen, totean vielä lopuksi, että minusta suuri etu on se, että voin nyt kertoa valitsijoilleni, jotka kysyvät minulta, mitä Euroopan unioni on tehnyt heidän hyväkseen, että olemme antaneet heille mahdollisuuden viedä lemmikkinsä – kissansa, koiransa tai frettinsä – lomalle.

John Stuart Agnew (EFD). – (EN) Arvoisa puhemies, ymmärtääkseni ajatus lemmikkipassien käyttöönotosta on peräisin Official Monster Raving Loony Party -puolueelta Yhdistyneestä kuningaskunnasta, mikä todennäköisesti antaa parhaan yleiskuvan tästä vaarallisesta järjestelmästä.

Yhdistyneessä kuningaskunnassa oli pakollinen kuuden kuukauden karanteeniaika kotieläimille. EU:n lemmikkipassijärjestelmässä tämä merkittävä turva tautien leviämistä vastaan poistettiin empimättä. Euroopan komissio, jota ei ole vaaleilla valittu, pystyi hylkäämään demokraattisilla vaaleilla valitun Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen ehdotuksen ja ottamaan käyttöön rokotuksiin ja papereiden paikkansapitävyyteen nojaavan järjestelmän, josta puuttuu karanteeniaika.

Maanviljelijänä tiedän jonkin verran rokotuksista. Rokotukset eivät suinkaan ole tae siitä, etteivät eläimet kuljettaisi tauteja yli rajojen. Rokotteen tehon saattavat vaarantaa monet asiat, muun muassa sen antaminen eläimelle, joka jo sairastaa tautia, jota vastaan se rokotetaan. Rokotetut eläimet voivat myös olla taudinkantajia, vaikka eivät oireilisi. Erot rokote-erien laadussa ja väärennetyt paperit ovat todennäköisiä.

Ymmärtääkseni järjestelmän täytäntöönpanon valvonta ei ole yhdenmukaista. Toiset maat edellyttävät virallista passia kun taas toiset kelpuuttavat asiakirjan missä tahansa muodossa. Silti toiset eivät aio hyväksyä passia rokotustodistuksena. Monet lentoyhtiöt eivät pysty antamaan tarkkoja tietoja virallisista menettelyistä, ja henkilöstö on huonosti koulutettua.

Toisin sanoen vahinkoja on odotettavissa. Maassani on sanonta: ”Jos jokin toimii, miksi muuttaa sitä?” Tällainen neuvo komissiolle on hukkaan heitetty.

(Puhuja suostui vastaamaan sinisen kortin kysymyksen työjärjestyksen 149 artiklan 8 kohdan mukaisesti)

Chris Davies (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan vain kysyä arvoisalta kollegalta, eikö hän ryöpyttäisi Euroopan unionia vielä kovemmin, ellei Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus olisi ottanut käyttöön samanlaista lainsäädäntöä ennen Euroopan unionia?

John Stuart Agnew (EFD). – (EN) Arvoisa puhemies, mielestäni Euroopan unionista on tullut aivan liian iso ja aivan liian monikulttuurinen. En yksinkertaisesti luota tähän järjestelmään lainkaan, ja se vain pahenee.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, toivotan komission jäsenen tervetulleeksi ja kiitän esittelijää hänen työstään. Jatkaakseni John Stuart Agnew’n ajatusta siitä, että ”jos jokin toimii, miksi muuttaa sitä”, totean, että juuri niin me mielestäni täällä teemme: jatkamme poikkeuksia, kun jäsenvaltiot ovat sitä pyytäneet, mutta sallimme lemmikkien kuljettamisen. Olen varma, että yleisölehterillä olijat luulivat, että eläinten kuljettaminen jäsenvaltioiden välillä oli melko yksinkertainen asia, mutta koska käsittelemme eläinten terveyteen – ja ihmistenkin terveyteen – liittyviä kysymyksiä, se ei ole niin yksinkertaista. Asiassa tarvitaan tiukkoja sääntöjä ja valvontaa, ja samalla on hyväksyttävä, että monet Yhdistyneen kuningaskunnan samoin kuin muidenkin jäsenvaltioiden kansalaiset haluavat kuljettaa eläimiä mukanaan.

Olin tämän mietinnön osalta huolissani siitä, että se saattaisi juuttua teknisiin yksityiskohtiin Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen – mielestäni tämän istuntopäivän ulkopuolella olevien ihmisten ei suoraan sanoen tarvitsisi olla huolissaan sopimuksesta tai edes tietää siitä, vaan sillä oli merkitystä meille parlamenttina. Mielestäni esittelijä on selvittänyt asian erittäin hyvin puolestamme, ja häntä on onniteltu siitä. Vaarana on,

että jos mietintö olisi luiskahtanut verkosta, käytössä ei olisi ollut toimenpiteitä Ruotsin, Irlannin, Yhdistyneen kuningaskunnan ja muiden maiden huolenaiheiden ratkaisemiseksi. Mutta olemme nyt oikeassa paikassa.

Mielestäni tulevaisuus on paljon tärkeämpi. Arvoisa komission jäsen, mainitsitte, että aiotte pohtia tätä asiaa koskevaa uutta lainsäädäntöä. Mielestäni se on asia, josta meidän pitäisi keskustella tässä vaiheessa. Yhteinen tavoitteemme parlamentissa ovat eläinten ja ihmisten terveyttä koskevat korkeat vaatimukset, ja lupaamamme uuden säädöksen pitäisi taata ne.

Esittelijä ja muut mietinnön laatimiseen osallistuneet ovatkin tehneet hyvää työtä saadessaan sen tämänpäiväiseen vaiheeseen. Se on vastannut kaikkiin huolenaiheisiin – kenties ei kaikkien niiden, jotka ovat minusta katsottuna äärimmäisenä vasemmalla, mutta useimpien jäsenten. Toivon, että kuulette järkevästi ja laajasti tarpeitamme, jotka liittyvät lemmikkien kuljetusta koskevaan uuteen säädökseen. Tuotantoeläimille on oma säädöksensä; tarvitsemme yksinkertaisemman mutta tehokkaan säädöksen lemmikeille.

Marita Ulvskog (S&D). – (SV) Arvoisa puhemies, komissio on laatinut järkevän ehdotuksen lemmikkieläinten kuljetuksiin sovellettavista eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista annetun asetuksen muuttamisesta. Olen erityisen tyytyväinen siihen, että tämä antaa meille mahdollisuuden pidentää ajanjaksoa, jonka ajan muutamit maat, Ruotsi mukaan luettuna, voivat säilyttää raivotautia ja kääpiöheisimatoa koskevat tiukemmat määräyksensä.

Ruotsin asiasta vastaava viranomainen eli Ruotsin maatalousministeriö on todennut, että ilman mahdollisuutta erityistarkastuksiin esimerkiksi heisimato todennäköisesti leviäisi pysyvästi Ruotsiin. Tämä rajoittaisi oikeutta päästä vapaasti maaseudulle, mikä on merkittävä osa ihmisten jokapäiväistä elämää Ruotsin kaltaisessa maassa.

Haluan kiittää komission jäsentä, esittelijää ja varjesittelijöitä vaatimuksiemme kuuntelemisesta ja siten sen mahdollistamisesta, että otettiin käyttöön alun perin tilapäiseksi aiottu ratkaisu.

Puhetta johti

varapuhemies **Edward McMILLAN-SCOTT**

Nessa Childers (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, aluksi haluan kiittää kollegaani Bairbre de Brúnia ahkerasta työstä mietinnön parissa.

Viime vuonna Royal Victoria Hospital -sairaalassa Belfastissa kuolleen 38-vuotiaan naisen tapaus oli pieni muistutus Irlantia jatkuvasti uhkaavasta raivotaudista. Hänen uskotaan saaneen taudin yrittäessään erottaa kahta tappelevaa koiraa ollessaan lomamatkalla Etelä-Afrikassa.

Hiljattain neljälle ihmiselle piti antaa ennaltaehkäisevä rokotus Dublinissa sen jälkeen, kun laittomasti maahan tuotu kissanpentu alkoi käyttäytyä oudosti ja puri heitä.

Raivotauti on yksi vanhimmista eläintaudeista, joka on vahingollinen ihmisille ja johtaa poikkeuksetta kuolemaan oireiden ilmaannuttua. Maailmanlaajuisen matkailun takia tauti on aina ovellemme.

Tästä syystä Irlanti määrää tuontieläimille tiukan karanteenin, ja vain näiden tiukkojen toimenpiteiden ansiosta pystymme säilyttämään asemamme raivotaudista vapaana maana. Jotta tilanne jatkuisi tällaisena, on ratkaisevaa, että siirtymäkauden sopimuksen, jota tällä ehdotuksella jatkettaisiin seuraavan vuoden loppuun, ei anneta raueta heinäkuussa 2010.

Ehdotetut lisäsuojatoimet ovat myös välttämättömiä sekä ihmisten että eläinten terveydelle, sillä ne auttaisivat torjumaan paitsi raivotautia myös määrättyjä puutiaisia ja heisimatoja, joita Irlannissa ei nykyisin ole.

Hyväksymällä tämän ehdotuksen parlamentti helpottaisi raivotaudin torjumista ja loisi edellytykset sen hävittämiselle kaikkialta Euroopasta. Näistä syistä tämän asian kiireellisyys ei saa jäädä vahvistamatta.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Olen samaa mieltä lemmikkieläinten muihin kuin kaupallisiin kuljetuksiin sovellettavista eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista annetun asetuksen muuttamisesta, joka tosiasiaassa helpottaa liikkumista rajojen yli Euroopan unionissa.

Haluaisin myös antaa tunnustusta esittelijän tekemälle työlle. Hän on laatinut ensiluokkaisen mietinnön, johon sisältyy sellaisia toimenpiteitä, jotka edistävät raivotautirokotuksia ja muita tauteja vastaan annettavia rokotuksia sekä muita ennaltaehkäiseviä toimia. Olen vakuuttunut siitä, että jo pelkästään näillä toimenpiteillä

yhdenmukaistamme täysin Euroopan unionin sisämarkkinavaatimukset ja vaikutamme toistaiseksi laajakantoisimmin kyseisten tautien tartuntariskin poistamiseen.

Olen kuitenkin tietoinen jatkuvista riskeistä ja eläinten kuljettamiseen liittyvistä vaaroista ja siksi kannatan siirtymäkausien kohtuullista pidentämistä sellaisten jäsenvaltioiden kuin Maltan, Irlannin ja Ruotsin osalta, joiden sisäiset vaatimukset ovat tiukemmat. Tämä on järkevä menettelytapa, jossa korostetaan erityisesti ennaltaehkäisyä ja otetaan kutakin maata koskevat erityispiirteet huomioon.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). – (RO) Arvoisa puhemies, haluan aivan ensiksi kiittää esittelijää kovasta työstä sekä kaikkia niitä, jotka tekivät tämän kompromissin mahdolliseksi. Olen tyytyväinen siihen, että mietintö antaa jäsenvaltioille mahdollisuuden jatkaa suojatoimenpiteiden toteuttamista raivotaudin leviämistä vastaan ja myös siihen, että sen ansiosta lemmikkieläimiä voidaan kuljettaa vapaasti ja turvallisesti kaikkialla Euroopassa vuoden 2011 jälkeen.

Mielestäni on saavutettu hyvä kompromissi, joka tarjoaa tehokkaan ratkaisun silloin, kun jäsenvaltiot ovat perustellusti huolissaan määrättyjen tautien leviämisestä. Lisäksi se antaa takeet siitä, että käyttäessään delegoitua toimivaltaa komissio kuulee useita komission, jäsenvaltioiden, kansalaisjärjestöjen tai kansallisten parlamenttien asiantuntijoita.

Laajemmassa yhteydessä olemme saaneet kirjallisen vahvistuksen siitä, ettei tämä mietintö muodosta ennakkotapausta delegoidun toimivallan käytölle tulevaisuudessa. Näin ollen parlamentin huolenaiheita ennakkotapauksen luomisesta uudelle Lissabonin sopimuksen mukaiselle komiteamenettelylle aiotaan käsitellä.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, Euroopan unionin toimet eläintautiepidemioiden ja raivotaudin kaltaisten tautien pysäyttämiseksi ja hävittämiseksi ovat tietenkin erittäin kiitettäviä, ja on varmasti hyvin myönteistä, että toimenpiteitä toteutetaan lemmikkien kanssa tapahtuvan kansainvälisen matkailun helpottamiseksi.

Eurooppalainen rokotuskortti, rokotusohjelmat ja jopa lemmikkien elektroniset tunnistimet ovat ehdottomasti järkeviä toimenpiteitä, jotka saattavat helpottaa tätä. Tiedän kuitenkin Itävallassa saatujen kokemusten perusteella, että on ilmiöitä, jotka uhkaavat tätä. Esimerkiksi koiranpentujen salakuljetus halvoista Itä-Euroopan maista Keski-Eurooppaan tai Euroopan unioniin johtaa toistuvasti tautien kulkeutumiseen.

Eläinten joukkokuljetukset EU:n alueella, Itävalta mukaan luettuna, voivat myös mahdollistaa vaarallisten tautien ilmaantumisen uudelleen. Lisäksi luonnonvaraiset eläimet eivät todennäköisesti piittaa rajatarkastuksista ja saattavat tietenkin toistuvasti aiheuttaa eläintautiepidemioiden kuten raivotaudin leviämisen. On välttämätöntä toteuttaa toimenpiteitä tällä alalla.

John Dalli, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, mielestäni voimme kaikki olla ylpeitä tämän mietinnön nopeasta edistymisestä erittäin kiireisen aikataulun aiheuttaman paineen alla ja vaikeassa oikeudellisessa tilanteessa.

Viiteen jäsenvaltioon suuntautuvaa eläinten kuljettamista koskevan siirtymäjärjestelyn pidentäminen 18 kuukaudella antaa näille valtioille aikaa sopeutua muualla Euroopan unionissa sovellettuun järjestelyyn. Olen myös vahvistanut, ettei komissio aio ehdottaa siirtymäajan jatkamista enempää.

Samanaikaisesti se antaa komissiolle mahdollisuuden laatia koko asetuksen uudelleentarkastelua koskevan kattavan ehdotuksen ja erityisesti yhdenmukaistaa komiteamenettelyä koskevat entiset säännökset Lissabonin sopimuksen periaatteiden ja sanamuodon kanssa.

Olen samaa mieltä siitä, että tämä on tärkeä asiakirja Euroopan kansalaisille, ja olen tyytyväinen siihen, että olemme saaneet sen onnistuneesti päätökseen.

Bairbre de Brún, esittelijä. – (GA) Arvoisa puhemies, haluan myös toivottaa komission jäsenen John Dallin tervetulleeksi Euroopan parlamenttiin, ja olen tyytyväinen tilaisuuteen työskennellä hänen kanssaan. Olen tyytyväinen julkilausumaan, jonka hän antoi parlamentille tänä iltana. Kuten hän totesi, mietintöni sisältö on sopuosoinnussa komission ehdotuksessa esitetyn lähestymistavan kanssa.

Haluan myös esittää kiitokseni kaikille, jotka käyttivät puheenvuoron tämäniltaisessa keskustelussa. Useimmat kannattivat ehdotettua järjestelmää, ja vain muutama vastusti.

Komission ehdotuksessa ja mietinnössäni käytetään tieteellisesti perusteltua lähestymistapaa. Jäsenvaltioiden erilaisen raivotautitilanteen takia komissio valitsi turvallisen, ennalta varautuvan lähestymistavan. On

tarkoituksenmukaista, että ehdotettu pidennys ajoittuu samanaikaisesti sen vaiheen kanssa, jolloin Euroopan komission odotetaan lopettavan EU:n rahoituksen rokotusohjelmalle, joka tähtää raivotaudin hävittämiseen joidenkin jäsenvaltioiden luonnonvaraisista eläimistä.

Kuten komission jäsen John Dalli ja Adina-Ioana Vălean ehdotetun päivämäärän osalta totesivat, olemassa olevaa järjestelmää voidaan muuttaa ja nykyistä henkilökuntaa uudelleenkouluttaa. Siirtymäjärjestelyä jatketaan viidessä jäsenvaltiossa vuoden 2011 loppuun, ja siihen mennessä lemmikkieläinten muihin kuin kaupallisiin kuljetuksiin liittyvät säännökset on yhdenmukaistettu EU:ssa. Sillä välin ihmiset voivat kuljettaa lemmikkinsä rajojen yli EU:ssa, mutta siirtymäjärjestely pysyy voimassa, jotta jotkut jäsenvaltiot voivat soveltaa tiukempaa valvontaa kyseisen kauden ajan.

Haluan jälleen esittää kiitokseni kaikille, jotka auttoivat tässä työssä. Työ oli toisinaan mutkikasta, mutta vaikka se oli raskasta, se lopulta kannatti. Kiitos teille kaikille.

Puhemies. – (EN) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna (tiistaina 9. maaliskuuta 2010).

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Pavel Poc (S&D), kirjallinen. – (CS) Lemmikkieläinten muihin kuin kaupallisiin kuljetuksiin sovellettavista eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista annettu asetus (EY) N:o 998/2003 tuli voimaan 3 päivänä heinäkuuta 2003. Sen tavoitteena oli helpottaa lemmikkieläinten omistajien matkustamista lemmikkiensä kanssa. Tämä oli määrä saavuttaa ottamalla käyttöön passi, josta ilmenee, että eläin on saanut raivotautirokotuksen, ja säätämällä eläinten merkintävelvoite, jotta ne ovat selvästi tunnistettavissa. Sen lisäksi, että ehdotetussa tarkistuksessa täsmennetään alkuperäisen asetuksen teknisiä näkökohtia, siinä pidennetään uudestaan ajanjaksoa, jonka kuluessa koirien ja kissojen kanssa Suomeen, Irlantiin, Maltalle, Ruotsiin ja Yhdistyneeseen kuningaskuntaan suuntautuviin matkoihin sovelletaan tiukempia vaatimuksia. Erot edellä mainittujen jäsenvaltioiden suojatoimenpiteissä, erityisesti rokotuksia ja serologisia kokeita koskevat erilaiset aikarajat ja loistutkimusten erilaiset määräajat vaikeuttavat tarpeettomasti lemmikkieläinten kanssa matkustamista ja lisäävät sen kustannuksia EU:ssa. Käytännössä tämä tarkoittaa, että melkoinen määrä EU:n kansalaisia joutuu turhaan syrjityksi vielä puolentoista vuoden ajan käyttäessään oikeuttaan EU:n jäsenvaltioiden väliseen vapaaseen liikkuvuuteen. Määräajan toistuva pidentäminen saattaa olla osoitus siitä, että komissio asetti alkuperäisessä direktiivissä määrääjän väärin ottamatta huomioon todellista asiointilaa tai että määrättyt jäsenvaltiot eivät kyenneet tai halunneet panna asetusta (EY) N:o 998/2003 ajoissa täytäntöön. Joka tapauksessa tällaiset erivapaudet osoittavat, ettei komission suhtautuminen yleisten järjestelyjen täytäntöönpanoon EU:n jäsenvaltioissa ole tasapuolista.

16. Matkapakettidirektiivin tarkistaminen (keskustelu)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana komission julkilausuma matkapakettidirektiivin tarkistamisesta.

John Dalli, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, olen kiitollinen tästä mahdollisuudesta saattaa teidät ajan tasalle komission matkapakettidirektiivin tarkistamista koskevasta työstä. Tämä direktiivi annettiin vuonna 1990, jolloin matkapaketit olivat yleisin lomamatkatyyppi. Markkinat ovat muuttuneet sen jälkeen huomattavasti: kuluttajat voivat tehdä varauksensa Internetin kehittymisen ansiosta suoraan matkanjärjestäjiltä, lentoyhtiöiltä ja hotelleilta. Lisäksi halpalentoyhtiöiden nopea kehittyminen on mullistanut lentoliikennetarjontaa. Tämä on myös lisännyt kilpailua ja kuluttajien valinnanvapautta matkailumarkkinoilla.

Nykyään suurin osa EU:n kansalaisista järjestää lomansa itse eikä osta valmiita paketteja. Nämä muutokset ovat johtaneet siihen, että lomalle lähteviä kuluttajia suojellaan yhä vähemmän. Olemme myös tietoisia siitä, että voimassa oleva direktiivi on johtanut eriarvoiseen asemaan matkailualalla, koska tiettyihin toiminnanharjoittajiin sovelletaan direktiiviä ja toisiin ei, vaikka ne myyvät samankaltaisia tuotteita.

Lisäksi direktiivin vähäinen yhdenmukaistaminen on aiheuttanut oikeudellista hajanaisuutta jäsenvaltioissa. Tämä merkitsee sitä, että nykyinen lainsäädäntö ei ehkä ole ajan tasalla.

Tästä syystä komissio käynnisti vaikutustenarviointia koskevan menettelyn, jolla valmisteltiin viime vuonna matkapakettidirektiivin mahdollista tarkistamista. Komissio julkisti vaikutustenarvioinnin yhteydessä tutkimuksen kuluttajavahingoista niin sanottujen ”yksilöllisten matkapakettien” alalla marraskuussa 2009.

Komissio aloitti samalla julkisen kuulemisen direktiivin tarkistamisesta. Kuuleminen päättyi 7. helmikuuta 2010. Komissio tutkii parhaillaan yli 170 saatua vastausta, joita hyödynnetään vaikutustenarvioinnissa. Tämän mahdollisen tarkistuksen laajuus riippuu vaikutustenarvioinnin tuloksesta.

Haluaisin kuitenkin selvittää lyhyesti tämän työn peruseriaatteita. Ensinnäkin suojelun korkea taso on tärkeää, jos haluamme varmistaa, että kuluttajat voivat luottaa lomamatkaostoihin. Toiseksi meidän on parannettava matkailualan sisämarkkinoita, koska rajatylittävät hankinnat ovat niin yleisiä tällä alalla. Sen vuoksi on päteviä perusteita yhdenmukaistaa enemmän jäsenvaltioiden asianmukaista lainsäädäntöä. Lopuksi minusta on tarpeen luoda tasapuoliset toimintaedellytykset matkapaketteja myyville yrityksille.

Komissio aikoo esittää ehdotuksena vuoden 2011 alussa. Tarkistuksen keskeisimpiä haasteita on direktiivin soveltamisalan määrittely. Komissio tarkastelee mahdollisuuksia ulottaa direktiivin soveltamisala laajempaan valikoimaan matkajärjestelyitä mukaan lukien ”yksilölliset matkapaketit”. Tällä olisi mahdollista muuttaa sitä tosiasiaa, että lomalle lähteviä kuluttajia suojellaan yhä vähemmän.

Meidän on saatettava ajan tasalle tiedotusta koskevat eri edellytykset sekä selvennettävä ammatillisten sopimuspuolten vastuuta ja korvausvelvollisuutta. Lopuksi komissio tarkastelee kuluttajien tietoisuuden parantamiseksi, mitä kustannuksia aiheutuu ja mitä hyötyjä saadaan standardimuotoisesta matkapaketteja koskevasta merkinnästä, jonka olisi oltava näkyvissä matkapaketteja myydessä.

Komissio tutkii samanaikaisesti näiden toimien kanssa mahdollisuutta tehostaa erillisiä lentolippuja ostaneiden matkustajien konkurssisuoja, kuten Euroopan parlamentti hiljattain pyysi.

Komissio julkisti vuoden 2009 alussa riippumattoman selvityksen, jossa tarkasteltiin erilaisia mahdollisia tapoja vastata konkurssien vaikutuksiin. Aloitimme myös 15. joulukuuta 2009 julkisen kuulemisen lentomatkustajien oikeuksien tulevaisuudesta. Näitä tietoja käytetään vaikutustenarvioinnin lähtökohtana. Pyrimme esittämään sopivimmat konkurssisuoja koskevat toimenpiteet parlamentille ennen vuoden 2010 loppua.

Andreas Schwab, PPE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin ryhmäni puolesta ensiksi kiittää komission jäsentä Dallia hänen lupauksistaan ja selvityksestään, että hän aikoo aloittaa vuonna 2011 vuodelta 1990 peräisin olevan matkapakettidirektiivin tarkastamisen. Tämä on ajankohdan osalta täysin toteutuskelpoista. Meidän olisi hyödynnettävä mahdollisuutta, koska kuluttajat eivät saa kunnolla tietoa oikeuksistaan, jotka liittyvät moniin matkapakettien alan asioihin. Esimerkiksi monilla verkkosivuilla kuluttajia houkutellaan varaamaan muita tarjouksia muiden linkkien välityksellä, vaikka näihin tarjouksiin ei sovelleta samoja suojatoimia kuin alkuperäiseen varaukseen. Kyseessä ovat erityisesti halpalentoyhtiöiden tarjoukset.

Toiseksi useimmissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa nämä halpalentoyhtiöt tekevät lainsäädännöllisten asiakirjojen tiedoksiannon mahdottomaksi. Sen vuoksi kuluttajansuojalle aiheutetaan esteitä, vaikka kuluttajat haluavat laillisesti puolustaa itseään. Tällaisia toimia on ehdottomasti muutettava uudella direktiiviehdotuksella.

Kolmanneksi meidän olisi myös pohdittava, pitäisikö lentomatkustajien oikeudet ja nykyisen matkapakettidirektiivin mukaiset oikeudet sisällyttää pitkällä aikavälillä yhteiseen asiakirjaan, jotta näiden eri säännösten osien ristiriitaisuudet poistetaan.

Neljänneksi uskon – ja olette huomauttaneet tästä – että matkatoimistojen työn arviointi, joka vaihtelee maittain, merkitsee myös, että rajatylittävien tuotteiden ja palvelujen tarjonta tehdään hyvin vaikeaksi matkatoimistoille. Joissain valtioissa matkatoimistot ovat vastuussa matkanjärjestäjien tavoin ja joissain toisissa valtioissa, kuten omassani, matkatoimistot toimivat vain välittäjinä. Tässä asiassa olisi parempi, jos voisimme sopia Euroopan tasolla periaatteista näiden matkatoimistojen rajatylittävän työn helpottamiseksi.

Koska kuluttajat käyttävät yhä enemmän Internetiä, verkossa tarjotut matkapaketit olisi myös merkittävä verkossa tarjoutuiksi paketeiksi, jotta väärinkäyttö olisi tässäkin asiassa mahdotonta.

Alan Kelly, S&D-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, tämä keskustelu käydään hyvin ajankohtaisessa vaiheessa matkailulle, lentoliikenteen alalle ja kuluttajansuojalle.

Takanamme on kesä, jolloin vaikutti siltä, että puolet Euroopasta joutui pulaan lomallaan. Lentoyhtiöitä ja matkatoimistoja meni konkurssiin joka puolella ja kuluttajat jäivät loukkuun kotimaan ulkopuolelle kaukana omaisistaan. Oli selvää, että lainsäädännöllämme ei pystytty suojelemaan kunnolla kuluttajia. Kuulimme useasti matkustajista, jotka eivät saaneet tietoa kotiinpaluumahdollisuuksista, tilanteen teknisestä vastuusta

ei ollut mitään selvyyttä eikä puhelinnumerosta, josta saisi tietoa. Kotiin päästyä ei tiedetty, miten korvauksia voisi hakea.

Olen sen vuoksi tyytyväinen tästä ajankohtaisesta keskustelusta ja komission pyrkimyksistä asian selvittämiseksi, koska olemme antaneet tämän asiointilan jatkua liian kauan. Monet matkapakettidirektiivin ongelmat kävivät ilmi lähes 10 vuotta sitten parlamentin mietinnöstä, mutta sen jälkeen asiassa on tuskin edistytty. Tiedän, että ehdotetussa kuluttajanoikeusdirektiivissä käsitellään joitain asioita, mutta rajatylittävään lentoliikenteeseen tarvitaan enemmän EU:n lainsäädäntöä kuluttajien suojelemiseksi.

Se, että tätä säännöstä kutsutaan edelleen matkapakettidirektiiviksi, osoittaa, kuinka vanhentunut se on. Suurin osa kuluttajista ei enää käytä matkapaketteja, jos he ovat löytäneet halvempia keinoja lähteä lomalle ja nähdä maailmaa. Neljäkymmentä prosenttia kotimaani Irlannin matkailijoista ei hanki matkapaketteja, ja tiedän, että tämä on tilanne myös monessa muussa jäsenvaltiossa. Useimmat ihmiset toimivat nyt itse matkatoimistonaan ja varaavat matkan verkossa Tripadvisorin kaltaisilla sivustoilla, jolloin he toimivat tosiasiaa omana matkatoimistovirkailijanaan. Tämän kuluttajien käyttäytymistä koskevan muutoksen on käytävä ilmi lainsäädännössämme.

Yksi tärkeimmistä uudelleen tarkasteltavista seikoista on se, että kuluttajille ilmoitetaan selkeästi, kuka on vastuussa viivästyksistä ja peruutuksista. Matkatoimistoalan yritysten on annettava erittäin selkeää tietoa. Kuluttajille on kerrottava, mistä he saavat tietoa ja heille on ilmoitettava heidän oikeuksistaan tässä tilanteessa.

(Puhemies pyysi puhujaa puhumaan hitaammin tulkkeja varten)

Nykyisessä lainsäädännössä ei ole selkeitä periaatteita vastuusta. Onko lentoyhtiö vastuussa vahingon sattuessa? Onko matkatoimisto vastuussa? Onko lentokenttä tai rautatieasema vastuussa? Keneltä kuluttajan pitäisi pyytää tietoa? Yleensä tällaisessa tilanteessa saadaan tiedonmurusia eri lähteistä, ja kukaan ei tiedä, päästäänkö lähtemään tai palaamaan.

Jos pyrimme rakentamaan rajatylittävään kauppaan perustuvaa EU:n taloutta, kuluttajien on oltava tietoisia oikeuksistaan ja korvauksista sekä siitä, miten niitä sovelletaan ja miten niistä ilmoitetaan. Tiedän esimerkiksi, että on äärimmäisen vaikeaa löytää lentoyhtiöiden valituspalvelua. Miten voidaan saada korvaus, jos ei tiedetä minne mennä tai mistä voidaan kysyä tietoa?

Pyydän – ja toivon, että komissio ottaa tämän mukaan ehdotukseen –, että asiakaspalvelun peruseriaatteet sisällytetään selkeästi ilmoitettavaan lainsäädäntöön, joka ymmärretään yleisesti ja joka on helppotajuinen. Tämän säädöksen uudistaminen ei riitä. Jäsenvaltioilla on oltava velvollisuus ilmoittaa uudesta lainsäädännöstä kansalaisille sen jälkeen, kun se hyväksytään.

Lopuksi eräs toinen ajatus, jota komissio voisi tarkastella: kuinka paljon lento maksaa? Tiedämme kaikki, että mainostettuun hintaan ei sisälly veroja ja maksuja. Lähtöselvityksestä, ylimääräisistä matkatavaroista ja lähes kaikesta mahdollisesta laskutetaan. Direktiivin tarkistaminen tarjoaa sopivan tilaisuuden pakottaa matkailu- ja lentoliikenneyritykset toimimaan avoimemmin, ja meidän on käytettävä tämä mahdollisuus hyväksemme.

Gesine Meissner, ALDE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisat puhemies ja komission jäsen Dalli, haluaisin ensinnäkin toivottaa teidät lämpimästi tervetulleiksi ALDE-ryhmän puolesta. Sanoitte jo, että aiotte tarkistaa käsittelemäämme direktiiviä.

Voimme olla todellakin iloisia, että elämme Euroopassa, koska voimme tällä Euroopassa Euroopan parlamentissa keskustella matkalle lähtemisestä frettien ja muiden lemmikkien kanssa. Tätä käsiteltiin aikaisemmassa keskustelussa, ja olin iloinen ja ylpeä, että olen eurooppalainen, koska me voimme jopa säännellä tällaisia toimia kuluttajien ja eläinten suojelemiseksi.

Nyt puhumme kuitenkin ihmisten matkustamisesta. Se on tärkeä oikeus Euroopassa. Haluamme, että ihmiset voivat liikkua vapaasti, ja olemme tarkastelleet, miten voimme varmistaa tämän. Kaksikymmentä vuotta sitten laadimme matkapakettidirektiivin, jotta voisimme matkustaa ja lähteä tutkimaan muita valtioita, kokea Euroopan muiden valtioiden kauneuden ja tietää tarkalleen, että oikeutemme ovat suojanamme. Meille tiedotetaan etukäteen, mitä voimme odottaa, meitä ei johdeta harhaan, tiedon on oltava oikeanlaista ja jos jokin asia ei toimi, saamme korvauksen. Näin oli 20 vuotta sitten.

Kuten sanoitte, hyvä komission jäsen, sen jälkeen on paljon muuttunut. Varaukset tehdään nykyään usein Internetissä, ja tämä johtaa porsaanreikiin järjestelmässä. Liikenne- ja matkailuvaliokunta esitti kuusi kuukautta sitten kysymyksen liikenneasioista vastaavalle komission jäsenelle, koska Slovakian SkyEurope tapauksessa

halpalentomatkustajat jäivät pulaan ja he eivät päässeet enää matkustamaan eteenpäin. Tässä asiassa oli kyse pienestä porsaanreiästä, joka vaikutti ainoastaan niihin henkilöihin, jotka olivat varanneet matkan Internetissä ilman luottokorttia, mutta me haluamme, että henkilöt voivat liikkua vapaasti Euroopassa, jotta he voivat todella nauttia lomistaan ja samalla suojasta.

Jos järjestelmässä on kuluttajansuojaa koskevia porsaanreikiä ja jos haluamme, että Euroopan kansalaisilla on korkeatasoinen kuluttajansuoja, meidän on tarkistettava tätä matkapakettidirektiiviä ja meidän on myös tarkasteltava, onko tarpeellista – kuten kollegani jo mainitsi –, että lentomatkustajia varten otetaan käyttöön erityinen säännös. Meidän on vielä keskusteltava tästä asiasta, ja odotan sitä jo toiveikkaasti, koska haluamme matkustaa iloisesti ja turvallisesti eläinten lisäksi tietysti myös perheidemme kanssa.

Frieda Brepoels, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, hyvät kollegat, kuten uusi komission jäsenemme jo totesi, lainsäädäntökehyksellä ei enää vastata merkittävästi muuttuneiden matkailualan markkinoiden päivittäiseen todellisuuteen. Tämä on johtanut hyvin moniin ongelmiin ja turhautumiseen kuluttajien lisäksi myös matkatoimistojen ja matkanjärjestäjien keskuudessa. On selvää, että voimassaolevan direktiivin nojalla tehokasta suojaa edelleen nauttivien henkilöiden määrä on laskenut huomattavasti, vaikka yhä enemmän henkilöitä matkustaa.

Euroopan parlamentti on vaatinut direktiivin tarkistamista vuosien ajan. Kuten sanoitte, ongelmakohdat ja mahdolliset ratkaisut ovat hyvin tiedossa. Toinen kuuleminen on juuri saatu päätökseen. Minusta nyt on todella korkea aika ottaa ratkaiseva askel. Pidän myönteisenä komission lausuntoa, mutta haluaisin ottaa esille tiettäviä kohtia, jotka ovat erittäin tärkeitä meille.

Ensinnäkin direktiivin soveltamisalaa on ehdottomasti selvennettävä ja jopa laajennettava. Kuten jo olemme kuulleet, yhä useammat kuluttajat kokoavat yksilöllisiä matkapaketteja tai tekevät varauksen eri matkapalveluissa. Aivan äskettäin Eurostarin ongelmien vuoksi tuhannet matkailijat joutuivat ongelmiin, koska heille ei myönnetty korvauksia varaamistaan hotelleista tai teatterilipuista. Tätä ei voida hyväksyä.

Minun mielestäni matkustajien oikeuksille pitää antaa selkeä asema direktiivissä. Meidän on otettava riittävästi huomioon hyvin erilaiset matkailumarkkinat, eri jäsenvaltioiden kuluttajien erilaiset lomatottumukset ja niiden kansallinen oikeuskäytäntö. Kuitenkin yhdenmukaistamista tarvitaan, koska eräät käsitteet, kuten matkanjärjestäjä, asiamies ja ylivoimainen este, eroavat huomattavasti. Panin merkille komission vuonna 2007 järjestämästä kuulemisesta, että alalta ja sidosryhmiltä saatiin hyvin yksityiskohtaista palautetta, joten ihmettelen, mikä ongelma oikein on. Miksi emme tee päätöstä nyt? Lisäksi on vaadittu myös jonkinlaista matkaturvaa koskevaa merkintää. Olisin halunnut kuulla komission jäsenen mielipiteen tästä asiasta.

Toinen näkökohtani koskee matkatoimistojen tehtävää ja vastuuta. Tätä on määriteltävä paljon tarkemmin, koska kuluttajat ovat hukkaa Internetistä saatavaan tietoon, mutta se on harvoin luotettavaa ja voi aiheuttaa jopa merkittävää haittaa: äärimmäisissä tapauksissa eräät henkilöt ovat maksaneet vuokraa loma-asunnoista, joita ei ole edes olemassa. Sen vuoksi matkatoimistojen tehtävää olisi säänneltävä paljon tarkemmin.

Olemme jo keskustelleet konkurseista. Parlamentti esitti päätöslauselmassaan erittäin selkeän kehotuksen ongelmiin joutuneiden matkailijoiden paremmasta turvasta. Koska asun Flanderin ja Alankomaiden välisellä raja-alueella, haluaisin kiinnittää erityistä huomiota rajatylittävään myyntiin, sillä suoja rajoittuu usein tietyssä jäsenvaltiossa tehtyyn matkasopimukseen.

Viimeinen näkökohtani koskee hinnoista annettavaa kuluttajatiedotusta. Useimmilla muilla aloilla palveluiden hinnat ovat kiinteät ja kaiken kattavat, ja tämän pitäisi koskea myös matkapalveluita. Oletteko tästä samaa mieltä? Haluaisin kuulla mielipiteenne tästä. Kuluttajien oikeuksia on selvennettävä, ja tiukempia ja tarkempia tietovaatimuksia on sovellettava myös ylivoimaista estettä koskevassa tapauksessa sekä silloin, kun muutetaan tarjottavia matkapalveluita. Meidän pitäisi ehkä harkita seuraamuksien käyttöönottoa uudessa direktiivissä. Toivon, että komissio ryhtyy toimeen tässä asiassa hyvin pian ja antaa parlamentin käsiteltäväksi uuden ehdotuksen.

Adam Bielan, ECR-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, EU:n matkapakettidirektiivi, jota käsittelemme tänään, on peräisin vuodelta 1990, 20 vuoden takaa. Se on siis peräisin ajalta, jolloin suosituin matkailumuoto oli kahden viikon matkapaketti, joka varattiin yleensä matkatoimistoissa ja valittiin esitteessä olevista tarjouksista.

Direktiivillä tarjotaan perusluonteista kuluttajansuojaa tällaisen matkapaketin tapauksessa. Siihen sisältyvät pääasiassa selkeät tiedot tarjottavista paketeista, oikeus peruttaa matka, korvaus sovittua alemman tasoisista palveluista ja matkatoimistojen maksukyvyttömyyteen liittyvät kysymykset. Ongelmana on, että

liiketoimintamallissa ja kuluttajien toimintatavoissa on edellisten 20 vuoden aikana tapahtunut täydellinen muutos. Itse varaan suurimman osan lomamatkoistani Internetistä, monet toimivat Puolassa samalla tavalla, ja koko Euroopan unionissa tällä tavalla matkansa varaavien henkilöiden osuus on nyt 23 prosenttia. Joissain valtioissa, kuten Irlannissa ja Ruotsissa, osuus on jopa 40 prosenttia. Lähes kaksi kolmasosaa tällä tavalla lomansa varaavista henkilöistä ei ymmärrä, että heidän etujaan suojellaan huomattavasti vähemmän kuin edelleen perinteisellä tavalla lomamatkojaan ostavien henkilöiden tapauksessa. Meidän pitäisi torjua tällaisia toimia. Olen tyytyväinen, että komissio on viimeinkin ottanut asian esille. Mielestäni 20 vuotta on aivan liian pitkä aika.

Toivon, että kuulemme tänään komissiolta erityisesti, milloin direktiiviä tarkistetaan ja mihin suuntaan tarkistuksessa pyritään. Asia ei saa olla niin, että me Euroopan parlamentissa tai muissa EU:n toimielimissä kannustamme unionin kansalaisia käyttämään sähköisen kaupankäynnin palveluja ja ostamaan palveluja rajatylittävässä kaupassa, mutta emme samalla tarjoa vastaavanlaista suojaa näin toimiville henkilöille.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, kuluttajansuojan lisäksi myös kielierot ovat tähän saakka tehneet muihin jäsenvaltioihin suuntautuvista matkapaketeista hankalia. On kulunut jo 15 vuotta siitä, kun Euroopan unioni loi perustavanlaatuisen suojan sekä yhteiset menettelyt. Minun mielestäni näiden menettelyiden tarkistaminen ei saa karata käsistä siten, että niihin sovelletaan palvelujen tarjoamisen vapauden varjolla kaiken kattavaa standardointia. Myös matkailutarpeet voivat vaihdella valtioiden välillä. Minusta on myös vaarallista mitata kaikkea samojen kriteerien mukaisesti ja painostaa yhdenmukaisuuteen joka asiassa.

Jos haluamme, että matkatoimistot ottavat enemmän vastuuta matkan välittäjinä, meidän on tiedostettava, että tällä voi olla vakavia taloudellisia seurauksia. Jos haluamme välttää pienten paikallisten matkatoimistojen tuhoutumisen verkossa varattavien matkojen samanaikaisen hallitsemattoman kasvun vuoksi, niin vastuussa olisi oltava ensisijaisesti matkanjärjestäjä.

Matkapakettien suhteellisen tyydyttävä suoja toivottavasti rauhoittaa niitä matkailijoita, jotka ovat huolissaan Kreikkaa koskevista tämänhetkisistä kielteisistä otsikoista. Uusista lakoista ja protesteista ilmoittaminen voi lisätä suuntausta välttää muita Välimeren valtioita ja Kreikan osalta hintojen romahdusta. Kreikan valtion velkakriisi takaa, että tämä on kriittinen vuosi kyseisen valtion matkailulle, tämän me tiedämme. Voimme odottaa uusia lakkoja ja protesteja. Toivottavasti emme joudu kokemaan sitä, miten matkaturva toimii maan mentyä konkurssiin.

Ádám Kósa (PPE). – (HU) Haluaisin kiinnittää kollegoideni huomion erinomaiseen tavoitteeseen, jonka uusi liikenneasioista vastaava komission jäsen Siim Kallas mainitsi kuulemistilaisuudessaan. Minusta kyseinen asia vaikutti erinomaiselta periaatteelta: ihmisten vapaa liikkuvuus on yksi tärkeimmistä vapauksista. Tämän vuoksi meidän on yhdistettävä eri liikennemuotoja koskevat oikeudet ja sisällytettävä ne yhdeksi yhteiseksi peruskirjaksi. Tarvitsemme avoimia järjestelmiä. Haluaisin huomauttaa, että tämä aihe on yksi puheenjohtajavaltio Espanjan painopistealueista. Miksi tämä on niin tärkeää? Se on tärkeää, koska 20 vuotta vanhassa direktiivissä ei oteta millään alalla huomioon matkustavien vammaisten henkilöiden oikeuksia, vaikka he matkustaisivat ryhmissä. Vammaisille henkilöille ei anneta minkäänlaisia mahdollisuuksia. Sen vuoksi palaan alussa esittämäni huomautukseen. Matkustajien oikeuksia koskevan yhtenäisen peruskirjan ansioista kaikkien, myös vammaisten, olisi mahdollista käyttää liikennepalveluita mukaan lukien ryhmämatkapalveluita. Kun tämä toteutuu, voimme todella sanoa, että kaikki voivat matkustaa vapaasti Euroopan unionissa.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Matkapakettidirektiivi kattaa liikenne- ja majoituspalvelut sekä muut asiaan liittyvät palvelut, joita tarjotaan matkapaketeissa. Siinä vahvistetaan myös kuluttajien oikeudet sekä jakelijoiden ja matkapalveluiden tarjoajien vastuu.

Vuoden 1990 direktiivissä ei oteta huomioon uusia suuntauksia, kuten matkapakettien ostamista ja maksujen suorittamista Internetin välityksellä. Internetin käytön yleistymisen ja huokeita matkapalveluita tarjoavien toimijoiden markkinoille ilmaantumisen seurauksena 23 prosenttia Euroopan matkailijoista ja 20 prosenttia eurooppalaisista kotitalouksista ostaa räätälöityjä matkapaketteja erikoistuneiden verkkosivujen välityksellä.

Direktiiviä on siten tarkistettava, jotta sen soveltamisalaan sisällytetään myös ”yksilölliset” matkapaketit. Kuluttajien on oltava täysin perillä oikeuksistaan ja siitä, miten oikeudet varmistetaan jokaisen tarjouksen osalta: koko pakettimatkasta ja jokaisesta sen erillisestä osasta.

Minusta on myös tärkeää, että matkapalveluita tarjoavat verkkosivut vahvistetaan päteviksi. Näin voidaan varmistaa, että palveluntarjoaja voidaan tunnistaa ja että annetuista tiedoista ja tarjotuista palveluista kannetaan selkeästi vastuu.

Komission tammikuussa 2009 julkaisemassa matkapaketteja koskevassa tutkimuksessa, joka tehtiin asiakkaiden pyynnöstä ja joka tunnetaan nimityksellä ”yksilölliset matkapaketit”, osoitetaan, että verkon välityksellä ostettujen matkapakettien osuus nousi 12 prosentilla vuonna 2009, vaikka niiden osuus kaikkien myytyjen matkapalveluiden kokonaisarvosta oli ainoastaan 25 prosenttia. Verkossa tehdystä hankinnoista tehtiin 66 prosenttia suorina ostoina lentoyhtiöiden verkkosivuilta, matkatoimistoista tai viime hetken matkatarjouksiin erikoistuneilta sivustoilta.

Matkailijat haluavat mieluummin yksilöllisiä matkapalvelupaketteja, koska niissä tarjotaan enemmän joustavuutta, alempia hintoja perinteisiin matkapaketteihin verrattuna ja laadukkaampaa palvelua, tai koska kuluttajat eivät löydä tarpeitaan vastaavia perinteisiä matkapaketteja. Lisäksi yksilölliset matkapalvelupaketit voidaan ostaa ainoastaan suorina ostoina verkkosivujen kautta.

Euroopan kuluttajakeskusten verkoston viime vuonna vastaanottamista valituksista 70 prosenttia koski matkailupalveluita. Valitukset liittyivät virheelliseen ja puutteelliseen tiedottamiseen ennen matkaa ja matkan aikana, mainostettua vaatimustasoa huonompien palveluiden tarjoamista, lentojen peruuntumista tai viivästymistä tai jopa hankittujen palveluiden järjestämiseen liittyvää laiminlyöntiä.

Sen vuoksi on tärkeää ja välttämätöntä tarkistaa tätä direktiiviä.

Kiitos.

Malcolm Harbour (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää komission jäsentä ryhmämme mutta myös sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan puheenjohtajan puolesta, että hän saapui tänne tänä iltana juuri sopivaan aikaan ja vastasi niin nopeasti valiokuntani 3. joulukuuta esittämään suulliseen kysymykseen, missä esitettiin useita aloja ja mihin hän tarjosi hyvin kattavan vastauksen.

Uskon, että meillä on nyt jonkin verran aikaa, sillä komissio on valmistelemaan suunnitelmiaan. Oma valiokuntani ja varmasti liikenne- ja matkailuvaliokunta, jonka jäsenet ovat myös täällä läsnä, haluavat pohtia yhdessä monia esittämiänne näkökohtia ja sitä, miten asiassa edetään.

Kun otetaan huomioon koko matka- ja lomakaupan luonne ja sen muutokset sekä useat kollegoiden tänään esille tuomat aiheet, niin katson, että uuden direktiivin on oltava tulevaisuuden kannalta täysin perusteltu. Tämä merkitsee kuitenkin, että siinä ei tarvitse ennakoida liian tiukalla tavalla kuluttajien tarpeita.

Kuitenkin yksi asia, jota komission olisi mielestäni pohdittava, on se, että verkko-ostoksia tekevien kuluttajien on tarkasteltava muitakin näkökohtia, kun he ostavat matkoja. Niihin sisältyvät hotellin turvallisuutta koskevat näkökohdat, jos heillä on pieniä lapsia, kuten turvallinen uima-allas tai hotellin paloturvallisuus, missä asiassa valiokuntani on tehnyt aikaisemmin paljon työtä. Tarvitsemme tiettyjä kunnollisia indikaattoreita, jotka voidaan ottaa käyttöön vapaaehtoisella sopimuksella. Luulen kuitenkin, että tähän asiaan tarvitaan laaja-alainen ja kunnianhimoinen ehdotus. Sain vaikutelman, että haluaisitte toimia näin, ja uskon, että valiokuntani antaa teille täyden tukensa tällaisen ehdotuksen aikaansaamiseksi.

Philip Claeys (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, tämä on yksi niistä asioista, joissa Euroopan unioni voi todella tarjota konkreettista lisäarvoa. Se voi varmistaa suojan miljoonille Eurooppaan lomalle lähteville ja siellä matkapalveluja ostaville EU:n kansalaisille. Rajatylittävät ongelmat edellyttävät rajatylittävää strategiaa ja lähestymistapaa.

Olemme kaikki yhtä mieltä siitä, että vuonna 1990 annettu direktiivi on toivottoman vanhentunut. Kaksikymmentä vuotta sitten suurin osa ihmisistä valitsi lomansa matkailuesitteestä ja varasi sen sitten paikallisesta matkatoimistosta. Nykyään yhä useammat henkilöt kokoavat matkansa itse ja varaavat ne Internetissä. Lisäksi esiintyy suhteellisen uusia ilmiötä, joihin kuuluu halpalentoyhtiöiden esiintulo ja risteilymatkailun kasvu.

Mitä pidän uuden direktiivin keskeisinä osina? Ensinnäkin direktiivin soveltamisalan määrittelyä, eli lyhyesti, minkälaiset matkapaketit sisältyvät siihen. Toiseksi tarkkaa määritelmää oikeudellisesta vastuusta ja viimeisenä, mutta ei vähäisempänä, kauaskantoista kuluttajansuojaa, jos toiminnanharjoittaja menee konkurssiin. Ainoastaan silloin, kun näille asioille on vesitiiviit säännöt, uudelleentarkistaminen onnistuu ja miljoonille EU:n kuluttajille voidaan varmistaa parempi suoja.

David Casa (PPE). – (MT) Haluaisin käyttää tilaisuuden hyväkseni ja toivottaa tervetulleeksi komission jäsenen Dallin hän ensimmäiseen täysistuntoonsa Euroopan parlamentissa. Kuten on jo todettu, matkatoimistoissa tehdyt matkavaraukset ovat vähentyneet huomattavasti, mutta verkosta ostetut matkapaketit ovat yleistyneet viime vuosina. Kuluttajat eivät ymmärrä, että verkosta ostetuissa matkapaketeissa

tarjotaan rajallista suojaa, joka on matkatoimistojen tarjoamaa suojaa huomattavasti heikompi. Toisaalta matkatoimistojen tarjoamissa matkapaketeissa on ylimääräisiä kustannuksia, joilla varmistetaan, että ne toimivat tämän direktiivin mukaisesti. Verkoissa ostettuihin paketteihin ei liity tällaisia kuluja. Katson näistä syistä, että direktiivillä ei pystytä suojelemaan kuluttajia ja että sillä luodaan matkailualan toimijoiden välistä epätasapainoa. Jotta varmistetaan asioiden asianmukainen sujuminen, pyydän komissiota varmistamaan, että kaikilla matkapaketeilla on yhtäläinen suoja riippumatta siitä, missä ne on ostettu. Näin suojellaan kuluttajien oikeuksia, joiden tiedän olevan erittäin tärkeitä komission jäsenelle. Siksi direktiivin tarkistamisen yhteydessä olisi varmistettava, että määritelmiä ja käsitteitä selkeytetään ja ajantasaistetaan. Tähän sisältyvät määritelmät kuluttajasta, myyjästä, matkanjärjestäjästä ja olennaisista sopimusehdoista sekä, kuten aikaisemmin todettiin, direktiivin soveltamisalasta. Mielestäni ainoastaan matkanjärjestäjän pitäisi toimia direktiivin mukaisesti riippumatta siitä, miten matkapaketti on myyty: joko suoraan tai välittäjän kautta. Matkanjärjestäjän pitäisi olla yritys, joka myy tai tarjoaa ostettavaksi vähintään yhtä matkapakettiin sisältyvää palvelua nimissään ja joka tarjoaa millä tahansa keinoilla pääsyyn pakettiin sisältyviin muihin palveluihin. Tämä asia on selkeä esimerkki siitä, miten oletan komission jäsenen John Dallin työskentelevän tulevina vuosina. Meillä on selkeä osoitus siitä, miten kuluttajille annetaan kaikki ansaitsemansa oikeudet.

Olga Sehnalová (S&D). – (CS) Arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, matkapakettidirektiivin tarkistamisella on vastattava useisiin matkailualan haasteisiin. Ne liittyvät erityisesti sellaisen uuden tekniikan kehitykseen, joka on vaikuttanut tiedonvälitystapoihin ja palvelujen myyntikeinoihin. Kyseessä on lähinnä verkkokauppa, joka on muiden asioiden ohella edistänyt halpalentoyhtiöiden huomattavaa kasvua. Jokaisella haasteella on mahdollisuutensa ja riskinsä. Mahdollisuuksiin sisältyy paremman joustavuuden ja palveluiden käytön tarjoaminen kuluttajille, ja mahdollinen riski on kuluttajien riittämätön suoja.

Liikenne- ja matkailuvaliokunta tiedusteli muutama kuukausi sitten komissiolta, miten vastataan halpalentoyhtiöiden moniin konkurssiin. Olemme näissä olosuhteissa nähneet tilanteita, joissa matkustajat ovat jääneet lentokentille varattomina ja ovat joutuneet kamppailemaan vaihtoehtoisesta järjestelystä paluumatkaansa varten. Tämä on ainoastaan yksi esimerkki kuluttajien/lentomatkustajien riittämättömästä suojasta. Komission olisi löydettävä ratkaisu, jolla vastataan tehokkaasti lähitulevaisuudessa tilanteeseen matkustajien auttamiseksi ja alaa koskevan luottamuksen lisäämiseksi. Lomakausi alkaa muutaman kuukauden kuluttua ja emme enää halua kokea samanlaisia ongelmia, kuin mitä oli SkyEurope-yrityksen romahtaminen viime vuonna.

Komission tästä direktiivistä järjestämä kuuleminen on paljastanut myös muita asioita. Niille on yhteistä tarve kuluttajansuojan tehostamisesta erityisesti siten, että kuluttajat ovat enemmän tietoisia oikeista maksuehdoista ja palveluiden hinnoista.

Haluaisin lopettaa vielä yhdellä kommentilla, joka koskee kaikkia komission tekemiä eri asioita koskevia julkisia kuulemisia. Pidän tärkeänä, että nämä kuulemiset tehdään EU:n kaikkien jäsenvaltioiden kielillä, jos me todella haluamme saada laaja-alaisesti näkemyksiä tietystä aiheesta. Tässä mielessä EU:n kansalaiset ovat asiakkaita, joilla on oikeus tietoon ja joita varten haluamme tarkistaa matkapakettidirektiiviä.

Jacqueline Foster (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin kommentoida tämäniltaisen suullisen kysymyksen kolmatta kohtaa lentoyhtiöiden konkurseista.

Parlamentin hiljattain antamassa päätöslauselmassa kehoitetaan perustamaan takuurahasto, jota käytettäisiin matkustajille maksettaviin korvauksiin, kun lentoyhtiö joutuu konkurssiin. Tällaista rahastoa rahoitettaisiin kuitenkin väistämättä kuluttajilta peräisin olevilla varoilla, mikä merkitsisi sitä, että matkustajien olisi maksettava entistä enemmän lentolipuistaan. Tässä vaiheessa tämä tarpeeton toimi olisi vain uusi lisäys nykyisiin lentokenttäveroihin, turvallisuusmaksuihin ja muihin maksuihin, joita matkustajien jo nyt täytyy suorittaa.

Lisäksi komission olisi varmistettava että kansalliset ilmailuviranomaiset ja sääntelyviranomaiset pitävät voimassa nykyiset velvoitteet, kuten lentoyhtiöiden taloudellista tilannetta koskevat säännölliset tarkastukset, ja käyttävät oikeuttaan peruuttaa lentoyhtiön toimilupa ennen kuin se joutuu konkurssiin. Me pyydämme komissiota jatkamaan nyt tarmokkaasti näitä toimia.

Lopuksi haluaisin kehottaa komissiota pyrkimään muihin toimiin, joilla voidaan suojella matkustajia. Niihin kuuluvat riskiä koskevien pakollisten tietojen tarjonta, vakuutusvaihtoehdot ja muut suoja mekanismit.

Jim Higgins (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, luulen, että osoitimme kaikki suosiota, kun aikaisempi kuluttaja-asioista vastaava komission jäsen ilmoitti 29. elokuuta 2009, että voimassa oleva direktiivi on täysin vanhentunut eikä sillä vastata haasteisiin tai nykyajan matkustajien tarpeisiin.

Miksi se on vanhentunut? Näitä syitä on lueteltu tänä iltana, mutta niitä on syytä tarkastella uudelleen. Direktiivi oli omana aikanaan asianmukainen, mutta sillä ei pystytty enää vastaamaan matkustajiin kohdistuviin nykypäivän haasteisiin.

Siinä ei käsitellä kuluttajia, jotka kokoavat yksilöllisiä matkapaketteja, ja tämä on yhä useammin kehityksen suunta. Siihen eivät sisälly niiden valtioiden kuluttajat, jotka tekevät hankintoja Euroopan unionin toimivallan ulkopuolisessa valtiossa toimivilta palveluntarjoajilta. Siihen eivät sisälly reittilentoyhtiöt, ja yhä useammat ihmiset järjestävät itse matkapaketinsä, koska he voivat käyttää helposti Internetiä.

Niiden loma-matkojen osuus, joita suojellaan, on viime vuosien aikana vähentynyt noin 90 prosentista noin 60 prosenttiin. Nykyiset menettelyt eivät toisin sanoen ulotu verkossa toimiviin matkailuyrityksiin, jotka myyvät ulkomaanlomien lennot ja hotellit erillisinä osina. Tähän käytäntöön viitataan alla nimityksellä "yksilölliset matkapalvelupaketit".

Olemme ylpeitä siitä, että olemme saavuttaneet paljon EU:ssa, ja kehumme oikeutetusti saavutuksiamme, mutta kun tarkastelemme nykyistä matkailun turvaa koskevaa tilannetta, Euroopan unionilla on kaikista tämänhetkisistä kaupparyhmittymistä vähiten yhdentyneet matkapalveluiden markkinat.

Esiintyy myös paljon epäselvyyttä siitä, kuka kantaa vastuun ja milloin kuluttaja nauttii turvasta. Lisäturvaa tarjotaan esimerkiksi luottokortin käytöllä, mutta ei siinä tapauksessa, jos laskutus suoritetaan välittömästi, kuten esimerkiksi kotimaassani Irlannin tasavallassa.

Markkinoilla tällä hetkellä olevien tuotteiden monipuolisuuden vuoksi lentoyhtiöiden, matkanjärjestäjien, risteilyalan toimijoiden ja toimistojen välinen ero on hämärtynt, joten uutta lainsäädäntöä tarvitaan pikaisesti.

Tarvitsemme huomattavasti parannettuja ja nykyaikaisia toimia. Ne saadaan aikaan direktiivillä, jonka perusteella katetaan kaikki satunnaiset kulut. Tarvitsemme selvyyttä, varmuutta ja kuluttajansuojaa.

Jacek Olgiert Kurski (ECR). – (PL) Kannatan matkapakettidirektiivin tarkistamista. Tämä direktiivi on 20 vuotta vanha, ja sillä ei vastata nykyiseen tilanteeseen.

Nykyään yli puolet kaikista kuluttajista järjestää matkansa itse, ja he käyttävät usein Internetiä ja halpalentoyhtiöiden tarjouksia. Minua ennen puhuneet parlamentin jäsenet mainitsivat tämän. Kaikki eivät ole kuitenkaan kiinnittäneet huomiota siihen, että direktiivin soveltamisala on määriteltävä selkeästi. Emme voi sallia tilannetta, jossa emme tiedä, mitä toimia direktiiviin kuuluu. Tällainen tilanne ei ole hyvä kuluttajille eikä yrityksille.

En usko myöskään, että direktiivin soveltamisalaa on tarpeen laajentaa koskemaan yksittäisiä tuotteita tai matkapaketteja, jotka koostuvat eri järjestäjiltä peräisin olevista tuotteista, koska direktiivin vaatimuksien ulottaminen yksilöllisiin matkapalvelupaketteihin tai liitännäisiin ostoksiin merkitsisi viime kädessä, että matkustaja joutuu maksamaan lipusta kalliimman hinnan. En katso esimerkiksi, että hotellimajoituksen varaaminen WIZZ Hotels -ketjua klikkaamalla sen jälkeen, kun lippu on ostettu WIZZ Airilta, muodostaisi matkapaketin, jonka olisi oltava tämän direktiivin vaatimusten mukainen. Kuluttajien on saatava tietää tietyn matkan osalta, suojataanko heitä EU:n lainsäädännöllä ja missä määrin heitä suojataan. Kaikki muu on jätettävä vapaiden markkinoiden huomaan.

Olisi hyvä ajatus merkitä direktiivin soveltamisalan mukaiset matkat erityisellä eurooppalaisella logolla.

Hella Ranner (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, olen kotoisin Itävalasta, jossa matkailulla ja matkailualan taloudella on edelleen hyvin tärkeä tehtävä. Lähes jokainen meistä osallistuu matkailualaan tavalla tai toisella. Sen vuoksi tämä kysymys on varsin tärkeä maallemme. Olen erittäin tyytyväinen, että komissio ryhtyy käsittelemään tätä kysymystä heti vaalikauden alussa. Haluaisin kiittää tästä komission jäsentä.

Matkustusvapaus ja matkustusmahdollisuudet merkitsevät, että pelkästään määrällisesti asialla on hyvin erilainen merkitys kuin esimerkiksi kaksikymmentä vuotta sitten tai vieläkin aikaisemmin. Internetin tarjoamat mahdollisuudet ovat johtaneet myös täysin toisenlaisen matkustuskäytännön syntyyn. Siten on tärkeää, että jos kansalaisillamme on varaa kunnon lomaan kriisin aikana, heidän pitäisi voida palata lomalta tyytyväisinä. Jos he kohtaavat ongelman, heidän pitäisi ainakin saada takaisin osa kovalla työllä ansaitsemistaan rahoista.

On tietenkin houkuttelevaa tehdä varauksia Internetissä. Me tiedämme tämän, ja se on myös halvempaa. Kuitenkaan kukaan matkustaja ei vakuutu, että jos hän varaa hotellin matkatoimistosta, häntä kohdeltaisiin eri tavalla kuin matkustajaa, joka on varannut hotellin verkosta tai että ennen kaikkea korvausvaatimuksia käsiteltäisiin täysin eri tavalla.

Lopuksi yksi pieni ongelma. Ilmeisesti kukaan ei voi havaita, että takuun osalta on eroja, joiden vuoksi matkanjärjestäjiä kohdellaan täysin eri tavalla kuin lentoyhtiöitä. Lentoyhtiö on vastuussa ainoastaan, jos syyllisyys todetaan. Jokainen, joka on jo kokenut tämän ongelman, tietää, että tämä on merkittävä kysymys, johon voi yleensä puuttua ainoastaan erittäin hyvän oikeudellisen suojan turvin.

Toivon siten hartaasti, että komissio antaa meille ehdotuksen, jossa nämä ongelmat otetaan huomioon ja että se ajattelee ennen kaikkia kansalaisiamme, joilla on erityisesti tällä ajankohdalla oikeus lomaan ilman ongelmia.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Arvoisa puhemies, on totta, että kuluttajat voivat nykyään Internetin laajamittaisen käytön vuoksi muuttaa tapaansa, jolla he suunnittelevat asioita, jopa lomiaan. Heillä on toisin sanoen Internetin välityksellä mahdollisuus ostaa valmiita paketteja, kuten aiemmin, ja valita, miten he aikovat suunnitella lomansa. Tietenkin nyt, kun mukana on usea osapuoli, herää kysymys, kuka on vastuussa, jos palvelussa esiintyy ongelma, ja keneltä kuluttaja voi lopulta vaatia korvausta. Kollegani otti oikeutetusti esille tämän asian, ja meidän on löydettävä vastaukset ja saatettava ajan tasalle tähän asti soveltamamme direktiivi.

Tämä on erittäin tärkeää myös Kreikalle, joka on, kuten tiedätte, matkailukohde. Mitä selkeämmin määrittelemme, kuka on vastuussa kussakin tapauksessa (kreikkalainen hotellinpitäjä, matkatoimisto tai tietty osallistuja), sitä enemmän voimme luottaa jokaiseen matkailualan harjoittajaan.

Haluaisin lopuksi todeta, että Euroopan kansalaisten oikeudellinen turvaaminen on erittäin tärkeää. Samalla, hyvä komission jäsen, meillä on velvollisuus tiedottaa kaikille EU:n jäsenvaltioissa lomaileville heillä nykyään olevista oikeuksistaan. Mitä tärkeintä, heille olisi tiedotettava säädöksissä esiintyvistä aukoista ja parannuksista, joita haluamme toteuttaa. Kaikki tämä on tärkeää, mutta kansalaistemme pitää saada tietää tästä, jotta he voivat käyttää oikeuksiaan.

Puhetta johti

varapuhemies **Pál SCHMITT**

Sylvana Rapti (S&D). – (EL) Arvoisa puhemies, lähes kaikki on sanottu. Haluaisin kuitenkin keskittyä neljään seikkaan. Tämä direktiivi on kaksikymmentä vuotta vanha. Kaksikymmentä vuotta on naiselle erinomainen ikä. Direktiiville kaksikymmentä vuotta merkitsee, että tarvitaan kasvojenkohotusta.

Tämä aiheutuu siitä, että elämäämme on tullut mukaan neljä asiaa: ensimmäinen on Internet. Nyt kun Internet on osa elämäämme, voimme viettää loman maailman kaukaisimmassa kolkassa harkitsematta sitä toiseen kertaan. Kuitenkin, kun pääsemme perille, voimme joutua toteamaan, että meidän olisi ehkä pitänyt harkita sitä toisenkin kerran.

Toinen seikka on hinnat. Kuluttajilla on velvollisuus ja oikeus tietää, ovatko hinnat, joista heidän on valittava, laillisia vai onko kilpailu epäreilua.

Kolmas on laatu. Yhden jäsenvaltion kansalainen voi pitää keskinkertaisena majoitusta, jota voidaan pitää poikkeuksellisen hyvänä toisessa jäsenvaltiossa.

Viimeisenä on kysymys turvallisuudesta. Koska ihmiset työskentelevät kovasti säästääkseen lomamatkoille, meidän on saatava heidät tuntemaan olonsa turvalliseksi. Haluamme tätä uudelta direktiiviltä.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, monet kollegat ovat korostaneet tarvetta tälle uudelleentarkastelulle, ja se olisi toteutettava mahdollisimman pikaisesti. He ovat erityisesti maininneet kuluttajan saaman lisäarvon, ja tämä on aivan oikein. Kuluttajan hyötyminen ei kuitenkaan merkitse, että tämä vaikuttaa haitallisesti alaan: se voi hyödyttää matkailualaa ja kuluttajaa.

Mieleissäni on erityisesti se, että seuraavien vuosien aikana yli kaksi miljoonaa ihmistä Euroopan unionissa ylittää 60 vuoden ikärajan. Tämä antaa alalle hyvän mahdollisuuden tarjota näille henkilöille sitä, mitä he haluaisivat tehdä matkoilla, ja erityisesti matkoja ilman ongelmia. Jos tämä direktiivi kattaa kaiken ja sillä tarjotaan täydellistä suojaa, tällä alalla on hyvä mahdollisuus hyötyä yli 60-vuotiaista Euroopan unionissa, ja tämä olisi sille suuri etu. Sen vuoksi mielestäni tässä asiassa on, kuten aikaosuusdirektiivin yhteydessä, kyse tilanteesta, joka hyödyttää kuluttajaa ja matkailualaa.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Arvoiset puhemies ja komission jäsen, olen suurperheen äiti ja monien vuosien ajan olen oppinut tulkitsemaan esitteitä. Se on merkittävä haaste, ja jopa matkatoimistoissa

työskentelevät eivät aina ole tämän tehtävän tasalla. Sen vuoksi haluaisin, että tällä uudella direktiivillä minulle annetaan todellinen valinnanmahdollisuus kuluttajana. Minulla on valinnanmahdollisuus ainoastaan, kun vertailu on mahdollista, kun minulla on kriteerejä vertailla eri tarjouksia keskenään.

Yksi näistä kriteereistä on minulle lasten ikä. Lapsille on aina kiinteät hinnat matkanjärjestäjästä riippumatta. Joskus tämä koskee kuusivuotiaita, joskus kymmenvuotiaita taikka kaksitoistavuotiaita lapsia. Joillain matkanjärjestäjillä ensimmäinen lapsi ei maksa niin paljon kuin toinen, ja kolmatta ja neljättä ei ole olemassakaan. Kuluttajansuojalle on tärkeää – ja myös matkatoimistojen ja matkanjärjestäjien turvalle – että tiedän kuluttajana, mitä ostan, jotta tunnen todella olevani etukäteen perillä asioista ja että minulla on vertailukelpoisia kriteerejä.

Catherine Stihler (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin tukea muiden kollegoiden vammaisten oikeuksia koskevia kantoja ja sitä, mitä Karin Kadenbach sanoi lapsista ja mitä sanottiin hotellien paloturvallisuutta koskevasta kysymyksestä ja erityisesti sprinklerien turvallisesta toiminnasta kaikissa EU:n hotelleissa sekä siitä tarpeesta, että uusi ehdotus on tulevaisuuden kannalta asianmukainen. Kuka olisi voinut ennustaa, että merkille panemamme edellisen 20 vuoden aikainen muutos oli niin nopea? Haluan korostaa kahta erityistä seikkaa.

Olemme kuulleet luottokorttimaksuja koskevasta kysymyksestä, ja on keskusteltu piilomaksuista. Lentoyhtiöt ja matkatoimistoyritykset kuitenkin hyödyntävät sitä, että useammat ihmiset käyttävät luottokorttejaan varaukseen, koska niiden käyttö on heille turvallista, ja perivät kaksinkertaiset luottokorttimaksut jokaisesta matkaosuudesta tai perivät luottokorttimaksut matkustajilta yhdestä verkossa tehdystä varauksesta. Voi olla, että tehdään vain yksi varaus verkossa, mutta luottokorttia laskutetaan neljä kertaa, koska mukana on neljä matkustajaa. Hyvä komission jäsen, voisitteko tarkastella tätä, jotta kansalaisia suojellaan.

Lopuksi otan esille kysymyksen konkurseista. Skotlannissa loppui Globespanin toiminta, ja meidän on varmistettava, että ihmiset saavat korvaukset ja että kukaan ei joudu menettämään rahaa. Tämä on loppujen lopuksi monen perheen suurin kustannus vuodessa, ja he odottavat, että suojelemme heitä. Meidän on tehtävä asiassa enemmän, joten kiitos, komission jäsen.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Matkailumarkkinat ovat kehittyneet kahden edellisen vuosikymmenen aikana hyvin aktiivisesti. Yhä useammat ihmiset tekevät omat matkajärjestelynsä ja ostavat palveluita useilta matkanjärjestäjiltä ja palveluntarjoajilta. Voimassa olevan direktiivin säännöksiä ei kuitenkaan sovelleta näihin uusiin matkapaketteihin, ja tämä merkitsee, että kansalaisemme matkustavat ilman asianmukaista suojaa. Katson, että vaikka direktiiviä tarkistettaessa on välttämätöntä määritellä tarkemmin sen soveltamisala, emme saa sallia, että joustamattomat säännöt jättävät kansalaisemme ilman asianmukaista suojaa. Lisäksi kysymys vastuusta on ratkaistava tapauksissa, joissa lentoyhtiöt tai matkapalvelujen tarjoajat joutuvat konkurssiin. Viime vuosikymmenen aikana yli 70 lentoyhtiötä on mennyt konkurssiin, ja matkustajat ovat joutuneet epäselvään tilanteeseen. Sen vuoksi tätä asiaa olisi minusta korostettava selvästi, kun tarkastelemme uudelleen direktiivin säännöksiä.

John Dalli, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, olen kuunnellut parlamentin jäsenten näkemyksiä suurella mielenkiinnolla. Monet teistä ovat vakuuttuneet komission toimien suunnasta. Toiset ovat korostaneet useita kohtia, jotka olemme panneet merkille sen varmistamiseksi, että ne otetaan huomioon neuvotteluissa ja keskusteluissa, joita käymme tämän direktiivin tarkistamisesta. Haluan vakuuttaa teille, että komissio suhtautuu näihin asioihin hyvin vakavasti ja on päättänyt löytää parhaat ratkaisut tuleville toimille.

Olemme nyt kuulemismenettelyn puolessavälissä. Jäsentemme palautetta, jonka saimme äskettäin verkossa tehdystä julkisesta kuulemisesta. Siihen osallistuivat kuluttajat, yritykset, järjestöt ja jäsenvaltiot. Voin kertoa teille lisäksi, että komissio järjestää sidosryhmille seminaarin 22. huhtikuuta 2010. Tässä seminaarissa keskitytään mahdollisiin toimintavaihtoehtoihin matkapakettidirektiivin tarkistamiseksi. Siihen sisältyvät kaikki kysymykset, jotka on mainittu tämän keskustelun aikana. Minun on korostettava, että on vielä liian aikaista päättää, miten asiassa edetään. On tärkeää noudattaa vaikutustenarviointia koskevaa menettelyä. Pysin kuitenkin päättäväisesti siihen, että kaikilla toimilla varmistetaan korkeatasoinen suoja EU:n kansalaisille.

Ennen kuin päätän, haluaisin kiittää kaikkia läsnäolijoita tähän keskusteluun osallistumisesta. Kiitos.

Puhemies. – (HU) Keskustelu on päättynyt.

17. Transaktiovero (keskustelu)

Puhemies. – (HU) Esityslistalla on seuraavana Sharon Bowlesin talous- ja raha-asioiden valiokunnan puolesta komissiolle esittämä suullinen kysymys rahoitustapahtumista perittävästä verosta (O-0025/2010 - B7-0019/2010).

Edward Scicluna, laatiija. – (EN) Arvoisa puhemies, talous- ja raha-asioiden valiokunta on esittänyt tämän kysymyksen ja päätöslauselman, koska asiaa on harkittava huolellisesti. Valiokunta keskusteli viime vuonna transaktioverosta komission jäsenen Kovácsin kanssa, joka monien muiden tavoin totesi, että hän piti ajatusta mielenkiintoisena. Esitimme silloin selvästi, että olisi hyvä ajatus selvittää, miten tämä ajatus toimisi mukaan lukien asiaa koskevat järjestelyt.

Komissio on sen jälkeen tarkastellut asiaa. Esitämme tässä monia kysymyksiä, joihin olisi saatava vastaus. Muun muassa G20-kokouksessa viime syyskuussa esitettiin monia pyyntöjä siitä, että rahoitusala maksaa vakautusrahastojen perustamisesta ja korvaa vahingot, jotka se on aiheuttanut reaalityaloudelle. Komission puheenjohtaja Barroso ehdotti kansainvälistä maksua ympäristöhankkeiden rahoittamiseksi. Tobinin veroa koskeva alkuperäinen ajatus rahoitustapahtumista perittävän veron käytöstä kehitysapua varten on myös noussut voimakkaasti uudelleen esiin.

Tämän päätöslauselman tarkoituksena ei ole painostaa mihinkään muuhun suuntaan kuin vastauksien saamiseen ja vaikutusten arviointiin. On toki monia henkilöitä, jotka kannattavat voimakkaasti transaktioveroa, ja monia niitä, jotka suhtautuvat niihin aivan yhtä varauksellisesti. Nykyään vaikuttaa hyvin todennäköiseltä, että rahoitustapahtumista voidaan periä veroa helpommin jopa kansainvälisellä tasolla, koska monet rahoitustapahtumat hoidetaan sähköisesti. On kuitenkin mahdotonta sivuuttaa sitä tosiasiaa, että minkä tahansa veron tuoton käyttöön on vaihtoehtoisia kilpailevia kohteita.

Yksi tätä veroa koskeva näkökohta on se, että kukaan ei huomaa sitä, koska se on kaikissa tapauksissa niin vähäinen. Toiset ehdottavat toisaalta, että sitä pitäisi käyttää kohtuuttomien rahoitustapahtumien ehkäisemiseksi. Minun valiokuntani mielestä vaikuttaa sille, että jos lopuksi perittävä summa on suuri – mikä vaikuttaa olevan kyseessä näiden määrien tapauksessa – niin joku osapuoli joutuu jossakin todella maksamaan tästä. Monet rahoitustapahtumat ovat välillisiä, eivätkä lopputapahtumia, joten välitiedot – pankit ja niiden kaltaiset laitokset – joutuvat maksamaan veron. Mutta varmasti lisäkustannukset – sillä juuri niistä on kyse – välitetään yksinkertaisesti loppukäyttäjälle. Jotkut voivat sanoa, että tällä ei ole mitään väliä. On kuitenkin olemassa muita tapoja periä rahoituspalveluista veroja.

Sen lisäksi esiintyy kysymys siitä, kuka perii verot ja kuka päättää, miten niitä käytetään. Tässä yhteydessä esiintyy myös kysymys siitä, että veroa ei peritä ilman, että tiedetään, mihin sitä käytetään. Jos veroa peritään Lontoossa johdannaissopimuksista, johon ei sisälly kustannuksia, jossakin muualla maailmassa sijaitsevalta taholta, niin kuka sanoo, mihin sitä käytetään? Tähän kysymykseen voi olla helpompi vastata, jos veroa käytetään taloudellisen vakauttamiseen, johon maksajat luonnollisesti osallistuvat, toisin kuin jos sitä käytetään rahoitusalan ulkopuolisiin toimiin, kuten ympäristöhankkeisiin tai kehitysapuun. Kaikissa näissä asioissa on kansainvälinen ulottuvuus sekä maksu- että menopuolella. Me emme voi luultavasti saada aikaan kaikkia näitä asioita ja saada kaikkia etuja, joten on tehtävä valintoja siitä, mitä pyrimme korjaamaan, millä menetelmällä tämä toteutetaan, ja mikä on veron ensisijainen tarkoitus.

Lopuksi onko oikein sekoittaa samassa toimessa sääntely ja verottaminen? Täydentävätkö nämä todella toisiaan?

Algirdas Šemeta, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, olen iloinen voidessani osallistua tähän tärkeään keskusteluun innovatiivisista rahoitusvälineistä ja vastata tähän suulliseen kysymykseen.

Kun tarkastellaan vaihtoehtoja rahoitustapahtumista perittävän veron käyttöönottamiseksi, komissio aikoo, kuten se ilmoitti EU 2020 -strategiassa, edistää keskustelua innovatiivisesta rahoituksesta maailmanlaajuisella tasolla.

Se pyrkii parhaillaan määrittelemään ja arvioimaan erilaisia lähestymistapoja, joista yksi on yleinen rahoitustapahtumista perittävä vero. Yhdysvaltojen ehdottama ”rahoituskriisiä koskeva vastuumaksu” ja pankkien tiettyjä omaisuususeriä koskeva ”vakauserä”, jonka Ruotsi on ottanut käyttöön, ovat toisenlaisia lähestymistapoja.

Rahoitustapahtumista perittävän veron osalta on selvää, että nykyiset vaihtoehdot poikkeavat Tobinin veroa koskevista alkuperäisistä keskusteluista, koska se kattaisi laajemman valikoiman rahoitustuotteita.

Komissio katsoo transaktioveron yleisen käyttöönoton edusta ja haitoista, että eri välineiden arvioinnissa on tärkeää välttää rahoitusosalle kielteisten aloitteiden kertymistä. Olisi varmistettava, että uusilla aloitteilla ei aiheuteta liiketoimien siirtymistä muille alueille. Tällä olisi kielteinen vaikutus Euroopan kilpailukykyyn.

Mahdollisuudesta soveltaa yleistä transaktioveroa EU:ssa siinä tapauksessa, että pääasialliset kumppanimme eivät ota käyttöön tällaista veroa, muistuttaisin teitä, että kansainvälinen valuuttarahasto tarkastelee komission toimien ohella eri vaihtoehtoja, mukaan lukien kansainvälistä rahoitustapahtumista perittävää veroa.

Tämä osoittaa, että aiheella on kansainvälinen ulottuvuus. Komissio katsoo siten, että tämä asia ratkaistaan parhaiten pyrkimällä kansainvälisiin ja koordinoituihin ratkaisuihin. Tämä on ensimmäinen ja ensisijainen vaihtoehtomme.

Siitä, voidaanko tätä veroa käyttää täydentävänä sääntelyvälineenä rahoitusmarkkinoiden uudistamisessa, voin vakuuttaa, että komissio harkitsee veron ja sääntelyvälineiden täydentävyyttä ja kiinnittää huomiota siihen, mikä on näiden kahden välineen kumulatiivinen vaikutus rahoitusalan kykyyn tukea talouden elpymistä.

Sen osalta, onko yleisen transaktioveron käyttöönoton ansiosta mahdollista suunnata rahoitusjärjestelmää pitkälle aikavälille, komissio ei ole tietoinen selkeistä tiedoista tai tutkimuksista, joissa tarkastellaan tällaisen veron ja rahoituksen välityksen maturiteettirakenteen välistä suhdetta.

Rahoitustapahtumista perittävästä verosta saatujen tulojen kohdentamisen osalta katson, että päätelmät tulojen jaosta ja kohdentamisesta olisivat ennenaikaisia, koska innovatiivisen rahoituksen tarkastelu on edelleen käynnissä. Haluaisin kuitenkin korostaa, että yleisestä rahoitustapahtumista perittävästä verosta mahdollisesti saatavat tulot olisivat hyvin epäsymmetriset. Ne koskisivat luultavasti ainoastaan muutamia valtioita, joilla on suurimmat finanssialan keskuskeskukset. Tämä epäsymmetria merkitsee, että tarvitaan kansainvälisiä ratkaisuja, joihin sisältyvät tulojen jakaminen ja kohdentaminen.

Lopuksi tarkastelen eri aloitteita koskevaa aikataulua. Ensimmäisenä toimenä komission yksiköt tutkivat parhaillaan kysymystä innovatiivisista rahoitusvälineistä. Komissio ottaa huomioon tärkeimpien kansainvälisten kumppanimme päätelmät, jotta se voi tunnista varteenotettavimmat vaihtoehdot. Tämän perusteella, toisena toimenpiteenä, voidaan ottaa käyttöön konkreettisia ehdotuksia, joihin liittyy yksityiskohtainen vaikutustenarviointi. Tämä toteutetaan komission parempaa sääntelyä koskevan yleisen lähestymistavan mukaisesti.

Jean-Paul Gauzès, *PPE-ryhmän puolesta*. – (FR) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, hyvät kollegat, tämänhetkinen rahoituskriisi on pakottanut viranomaisia myöntämään rahoitustukea julkisia varoja käyttämällä.

Näissä olosuhteissa on houkuttelevaa harkita transaktioveron käyttöönottoa. Verosta saatavat tulot voitaisiin käyttää esimerkiksi elvytyksen rahoittamiseen ja kestävä talouden kehittämiseen. Niitä voitaisiin aluksi käyttää esimerkiksi siten, että niillä korvataan kriisin kustannukset, jotka joutuvat reaalitalouden ja veronmaksajien kannettaviksi. Tämä vero lisättäisiin säännöksiin, jotka koskevat rahoitusalaan, veroparatiisien poistamista tai jopa säännöksiin, joita laaditaan parhaillaan johdannaistuotteista.

Tässä vaiheessa olisi aiheellista arvioida veron vaikutusta rahoitustoimiin. Tämän suullisen kysymyksen pääasiallinen tarkoitus on: kannustaa komissiota tarkastelemaan käytännössä päätöslauselmaesityksessä lueteltuja useita kohtia, jotta se antaa lausunnon tällaisen veron toteutettavuudesta ja aikataulusta.

Hyvä komission jäsen, se, mitä juuri sanoitte, on askel oikeaan suuntaan. Olisi kuitenkin korostettava, kuten juuri teitte, että tätä toimea on tarkasteltava realistisesti ja käytännönläheisesti. Tällainen vero ei saa olla haitallinen Euroopan taloudelle tai Euroopan rahoitusalan kilpailukyvyille.

Yleisesti ottaen on tärkeää korostaa seurauksia veron käyttöönoton toteutumisesta pelkästään Euroopan unionissa, kuten monet ovat tehneet, jos sopimusta ei saada aikaan kansainvälisellä tasolla. Mielestämme tällaista puhtaasti eurooppalaista ratkaisua ei voida hyväksyä.

Udo Bullmann, *S&D-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, haluaisin esittää muutaman kysymyksen siitä, mitä Edward Scicluna totesi valiokunnan puolesta. Arvoisa komission jäsen, jos maailmassa on 70, 80, 90 tai 100 kertaa niin paljon rahoitustapahtumia kuin bruttokansantuotetta ja jos tämä kehitys jatkuu yhä voimakkaammin, sanoisitteko, että spekulatiiviset tekijät ovat suurimmaksi osaksi sidoksissa tähän rahoitustuotteiden räjähdysmäiseen kasvuun? Jos sanotte, miten aiotte hillitä niitä, tai mikä voisi auttaa hillitsemään niitä? Jos lyhyen aikavälin rahoitustapahtumat yleistyvät yhä enemmän

maailman bruttokansantuotteeseen nähden, oletteko samaa mieltä kanssamme siitä, että meidän on vahvistettava pitkän aikavälin lähestymistapaa reaalityouudessa, jossa ihmiset työskentelevät, ansaitsevat rahaa ja valmistavat tuotteita, joita voimme kuluttaa ja käyttää. Jos jaatte mielipiteemme, minkä tavan ja keinon avulla uskotte, että pystymme saavuttamaan tämän tavoitteen?

Hyvä komission jäsen, jos transaktioverolla voidaan vaikuttaa tähän – tätä kysymystä haluaisimme tarkastella – mikä olisi aikataulu keskustelulle kansainvälisten kumppanien kanssa? Meistä tuntuu, että maailmassa luotuja eri rahoitusvälineitä käytetään nyt spekulointiin euroaluetta ja euroa sekä heikoimpia jäsenvaltioita vastaan. Eikö nyt ole korkea aika käsitellä tätä ja määritellä eurooppalainen lähestymistapa?

Hyvä komission jäsen, on yksi asia, jota en ymmärrä, eli miksi kehoitamme jäsenvaltioita lisäämään arvonlisäveroa kolmella, neljällä tai vieläkin useammalla prosenttiyksiköllä, jos 0,01 tai 0,05 prosenttiyksikön transaktioverolla muka pilattaisiin ja heikennettäisiin EU:n asemaa. Minä en voi uskoa tätä. Toteuttakaa toimia. Tätä parlamentti haluaa.

Carl Haglund, ALDE-ryhmän puolesta. – (SV) Arvoisa puhemies, kuten kuulumme täällä istuntosalissa, niin sanottu Tobinin vero on otettu hiljattain uudelleen esiin talouskriisin ja yhä huolestuneemman ilmastonmuutosta koskevan keskustelun vuoksi.

Olemme myös kuulleet, että veroon liittyy melko suuria odotuksia. Sillä aiotaan muun muassa luoda turvallisuutta rahoitusmarkkinoilla ja saada tuloja, joita voidaan käyttää eri tarkoituksiin, kuten kehitysapuun ja ilmastonmuutoksen torjuntaan.

Minun mielestäni tällaiset toiveet ovat melko naiiveja ja suhtaudun hyvin epäilevästi mahdollisuuteen ottaa käyttöön transaktiovero, joka todella toimii. Olen yksi niistä, jotka epäilevät, voiko veroa toteuttaa käytännössä. En usko toisaalta, että sillä on joidenkin henkilöiden toivomaa vaikutusta. Olen vakuuttunut myös siitä, että millään verolla maailmassa ei olisi voitu estää viime vuosien rahoituskriisiä.

Suhtaudun myös itse kriittisesti ajatukseen verottaa jotain ja sen jälkeen käyttää veroja tarkoitukseen, jolla ei ole mitään tekemistä sen toiminnan kanssa, jota verotetaan. Tämä on mielestäni epäjohtonmukaista ja se ei ole verotuksellisesti erityisen järkevää.

Älkää ymmärtäkö minua väärin, haluaisin, että kehitysapuun olisi käytettävissä enemmän varoja. Olen arvostellut kotimaatani, joka ei ole onnistunut saavuttamaan 0,7 prosentin määrää bruttokansantuotteesta, jota usein pidetään vähimmäistasona.

Talous- ja raha-asoiden valiokunta on laatinut tästä aiheesta tasapainoisen asiakirjan. On hyvä, että EU:n tasolla tehdään kunnollinen tutkimus siitä, miten tällainen vero voisi toimia. Toivon, että tässä keskustelussa on tämän jälkeen enemmän tietoa ja vähemmän poliittisia mielipiteitä. Muuten vaarana on, että juutomme neuvotteluun verosta, jota on mahdotonta toteuttaa käytännössä, mutta emme löydä samalla mahdollisuuksia ja ratkaisuja riittävän rahoituksen tarjoamiseksi kehitystyölle ja ilmastonmuutoksen torjuntaa koskeville ponnisteluillemme.

Pahinta mitä voisi tapahtua on se, että EU ottaa väkisin ja ideologisista syistä käyttöön tällaisen rahoitustapahtumista perittävän veron ilman, että muualla maailmassa toimitaan samoin. Tämä johtaisi ainoastaan taloudelliseen fiaskoon Euroopassa, ja sitä ei todellakaan tarvita näinä aikoina. Meidän on pidettävä tämä mielessä. Toivon, että tarkastelu on sekä vakavasti otettava ja tehokas.

(Puhuja suostui vastaamaan sinisen kortin kysymyksen työjärjestyksen 149 artiklan 8 kohdan mukaisesti.)

Catherine Stihler (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, kokeilen uutta sääntöämme sinisen kortin kysymyksen esittämisestä.

Olen kiinnostunut edellisen puhujan kommentista, jotka koskivat hänen kotimaataan, heillä olevia varauksia, ja sitä, että he puhuivat 0,7 prosentista bruttokansantuotteesta ja Tobinin verosta.

Tobinin vero on hyvin eri asia kuin transaktiovero, ja tästä asiasta syntyy usein epäselvyyttä. Mielestäni olette aivan oikeassa, että tarvitsemme selvyyttä, mutta haluaisin teidän esittävän hieman tarkemmin, miksi ette täytä 0,7 prosentin tavoitetta ja miten voimme saada täällä selvyyttä sellaisesta transaktioverosta, joka todella toimii.

Carl Haglund (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, tämä uusi tapa keskustella on itse asiassa varsin mielenkiintoinen. Se antaa meille mahdollisuuden vuoropuheluun.

Suomi on valitettavasti maa, joka ei käytä 0,7 prosenttia bruttokansantuotteestaan kehitysapuun, mikä on huono asia. Tämä on asia, jota meidän olisi käsiteltävä poliittisesti maassamme. On sääli, että hallituksemme ei ole voinut tehdä tätä.

Tobinin veron ja transaktioveron osalta olette oikeassa: kyseessä on luultavasti jotain, joka ei toimi täysin samalla tavalla, jota Tobin alun perin suunnitteli. Suhtaudun edelleen hyvin epäilevästi siihen, voisiko meillä olla todella vero, joka toimii kansainvälisesti, ja saamme ko maailman kaikki maat mukaan, koska tämä on ainoa tapa, jolla se voisi todella toimia ilman pääoman siirtämistä muualla maailmassa.

Tämä jää nähtäväksi, ja tämän vuoksi komissio tutkii asiaa. Tämä tulee olemaan mielenkiintoista.

Pascal Canfin, *Verts/ALE-ryhmän puolesta*. – (FR) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, julkinen taloutemme on kriisitilanteessa, ja tiedämme, että osa ratkaisusta voidaan saada aikaan sillä, että vähennämme jonkin verran menoja. Suurin osa ratkaisusta koskee kuitenkin sitä, että jäsenvaltiot voivat saada lisää varoja.

Meidän on siten kysyttävä, millaisia veroja voidaan korottaa, minkälaisia veroja olisi korotettava ja millaisia vaikutuksia näillä veronkorotuksilla on. Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmä katsoo, että olisi hankalaa korottaa huomattavasti pienyritysten maksamia veroja. Ne luovat eniten työpaikkoja. On vaikeaa korottaa perheiden maksamia veroja mahdollisesti kaikkein rikkaimpia lukuun ottamatta, koska verot ovat jo tarpeeksi korkeat erityisesti EU:ssa.

Kysymys kuuluu siis: mitä veroja olisi korotettava? Jos pienten ja keskisuurten yritysten veroja tai arvonlisäveroa ei koroteta, on etsittävä väistämättä muita vaihtoehtoja. Me arvioimme, että transaktiovero on kaiken kaikkiaan kivuttomin vero Euroopan taloudelle. Tällä verolla on vähiten vaikutuksia Euroopan talouden globaaliin kilpailukykyyn.

Lisäksi rahoitustoiminnan kustannukset ovat vähentyneet huomattavasti viime vuosikymmenen aikana teknisten parannusten – jos niitä voidaan sellaisiksi kutsua – ja EU:n sääntelyn ansiosta.

Itse asiassa näiden kustannusten vähentymisestä ovat hyöttyneet täysin rahoitusala ja pankit. Ei olisi täysin perusteetonta, jos transaktioveron avulla osa pankkien alentuneiden kustannuksien vuoksi säästämästä voitosta käytettäisiin niitä julkisia laitoksia varten, jotka saivat aikaan säästöt.

Kuten aina tällaisessa tapauksessa, parlamentti kääntää tämän keskustelun ideologiseksi, mutta kyseessä on itse asiassa melko tekninen keskustelu. Transaktiokustannuksia oli aikaisemmin, ja niitä on vähennetty. Nyt me ehdotamme, että niitä lisätään jälleen, jotta julkiset viranomaiset voisivat hyötyä näistä parannuksista, eivätkä ainoastaan yksityiset toimijat.

Luonnollisesti herää kysymys siitä, voiko Euroopan unioni ottaa tämän askeleen eteenpäin yksin. Kaikille on selvää, että tämä olisi parempi toteuttaa kansainvälisissä puitteissa. Jos muut, erityisesti Yhdysvallat, eivät noudata esimerkkiämme, herää seuraava kysymys: suljetaanko silloin pois mahdollisuus, että EU voi saada tämän aikaan?

Eräissä, esimerkiksi Jean-Paul Gauzèsin, puheenvuoroissa viitataan siihen, että Euroopan kansanpuolueen ryhmän mielestä EU ei voi tehdä mitään yksin. Tämä tilanne ei olisi tietenkään täydellinen, ja syntyisi esteitä, jotka olisi kierrettävä. Tarkoittaako tämä, että Euroopan unionin olisi välttämätöntä toimia pienimmän yhteisen nimittäjän mukaisesti, eli että sillä olisi oltava mahdollisimman vähän sääntelyä, ja sen olisi toimittava vähiten kunnianhimoisen toimijan mukaisesti? Tämä ei vaikuta meistä olevan tapa, jolla vahvistetaan Euroopan unionin johtotasemaa maailmassa.

Lisäksi voidaan hyvin kuvitella, että Euroopan unioni ottaa yksin tämän toimenpiteen käyttöön. Tämä johtuu yksinkertaisesti siitä, että meille tärkeät pääomavirrat syntyvät Euroopan unionissa, ne voivat suuntautua muualle ja palaavat Euroopan unioniin.

Kun nämä pääomavirrat suuntautuvat muualle ja palaavat, meillä on mahdollisuus vaatia, että ne voidaan jäljittää ja tietää, onko niihin sovellettu tätä transaktioveroa. Jos niihin on, niin ongelmia ei ole. Jos niihin ei ole, niin voimme periä niistä veron kun ne suuntautuvat EU:hun tai sieltä pois. Olemme tehneet tätä vuosien ajan reaalityökaloudessa yhteisen ulkoisen tullitariffin kanssa. Rahoitusalan globalisaatio pakottaa meitä toimimaan näin talouden rahoitusta koskevalla sektorilla, ja se on täysin mahdollista teknisesti. Siihen tarvitaan poliittista tahtoa.

Kay Swinburne, *ECR-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, kansainvälisillä rahoitusmarkkinoilla viime aikoina vallinneen levottomuuden vuoksi tiedemiehet, poliitikot ja Nobelin palkinnon voittaneet

taloustieteilijät pyrkivät oikeutetusti löytämään keinon, jotta saadaan takaisin varat, jotka on käytetty rahoituslaitoksiemme pelastamiseen. Erilaiset transaktioverot ovat vain yksi useista käsiteltävistä ajatuksista, eikä meidän pitäisi rajoittaa EU:lla ja sen jäsenvaltioilla hallussa olevia välineitä vain yhden ajatuksen tarkasteluun. Meidän on toimittava luovasti ja tarkasteltava mahdollisimman laajasti, millä toimilla voimme parhaiten vastata talouskriisiin ja vahvistaa kansallisia rahoitusjärjestelmiämme. Presidentti Obaman ajatus rahoituslaitoksia koskevasta verosta voisi olla tietyllä tavalla myönteinen.

Tämä ehdotus on kuitenkin hyvin spesifinen, ja siinä ei oteta huomioon kaikkia muita rahoitustoimiveroja tai maksuja. Kuten komission jäsen totesi, Kansainvälinen valuuttarahasto on G20-ryhmän ohjeiden perusteella parhaillaan tekemässä tutkimusta mahdollisista rahoitustoimiveroista, mutta tässä päätöslauselmassa pyritään etsimään vastauksia ennen tätä tutkimusta.

En ymmärrä sellaista logiikkaa, että EU:n ratkaisua yritetään soveltaa maailmanlaajuiseen ongelmaan. On järjetöntä ja lapsellista ajatella, että jos EU:ssa sovelletaan transaktioveroa ilman kaikkien keskeisten kansainvälisten toimijoiden tukea, emme häviäisi muille valtioille.

Minulla on kaksi huolenaihetta, jotka liittyvät tähän transaktioveroa koskevaan päätöslauselmaan.

Ensinnäkin emme voi tukea toimea, jonka perusteella EU:lle annetaan verotusoikeus. EU:n jäsenvaltioiden suvereniteetille on myös tärkeää, että ne säilyttävät oikeuden hallita omia verojärjestelmiään. Sen vuoksi olisi hyödyllistä selvittää, onko kyseessä ehdotus yksittäisten EU:n jäsenvaltioiden koordinoitusta veronkannosta – jota pidetään ja käytetään EU:n tasolla – vai onko kyseessä todella EU:n tason vero.

Toiseksi rahoitusmarkkinoiden vakauttamiseksi kerätyistä veroista ei saisi minun mielestäni tulla EU:n budjettikohdan jatke. On monia EU:n ja jäsenvaltioiden aloitteita ja rahoitusohjelmia, joilla pyritään torjumaan ilmastonmuutosta älykkäällä tavalla. Meillä on kunnianhimoisia tavoitteita varojen käyttämiseksi kehitysmaissa. En voi tukea jotain, jolla itse asiassa kerätään veroa muita tarkoituksia varten.

Miguel Portas, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (PT) Arvoisa puhemies, uskon, että tekninen keskustelu, johon meidän on osallistuttava, on varmasti hyvin tärkeä, mutta se ei saa kätkeä sitä tosiasiaa, että edessämme oleva valinta on luonteeltaan poliittinen. Sen vuoksi koko väitteen perustaminen teknisiin näkökohtiin, jotta voisimme välttää poliittisen valinnan tekemisen, ei ole kovin perusteltua.

Esimerkiksi Carl Haglund totesi, että jos Tobinin vero olisi ollut käytössä, emme olisi vältäneet rahoituskriisiä. Olen samaa mieltä hänen kanssaan, mutta meillä olisi varmasti ollut paljon enemmän resursseja talouskriisin vaikutusten torjumiseksi talouksissamme ja Euroopan heikoimmassa asemassa olevan väestön keskuudessa.

Tästä tässä on kyse. Ja toinen näkökohta koskee... ja tämän vuoksi komission jäsenen Šemetan vastaus ei vakuuttanut minua lainkaan, ei aikataulujen eikä asian ytimen osalta. Komission jäsen Šemeta sekä Jean-Paul Gauzès kertovat meille viime kädessä, että vero on houkutteleva ja mielenkiintoinen ajatus, mutta emme voi soveltaa sitä Euroopan tasolla. Sen on oltava maailmanlaajuinen.

Haluan tehdä asian selväksi: tämän toteaminen merkitsee sitä, että ihmisille on sanottava, että Tobinin veroa ei voi olla koskaan olemassa maailmanlaajuisessa mittakaavassa. Sen vuoksi ei ole mitään järkeä pettää ihmisiä tässä asiassa. On sanottava, että vero on joko maailmanlaajuinen tai että se ei voi olla olemassa. Sen vuoksi sanotaan, että se ei voi olla olemassa. Minä olen täysin eri mieltä. Uskon, että Euroopan unioni on riittävän suuri rahoitusmarkkina-alue yleiselle kaikilla rahoitustapahtumia koskevalle verolle, joka voidaan luoda ilman pääomapakoa.

Kuitenkin me kertoisimme ennen kaikkea kansalaisillemme jotakin aivan ratkaisevaa: että tässä kriisissä – jäljelle jäävän osuuden tasolla – kriisiin johtanutta taloudellista pääomaa on hyödynnettävä ainakin jäljelle jäävän osuuden tasolla. Lisäksi tällä oli erityisesti tarkoitus torjua maailmanlaajuisia nälkää ja köyhyyttä ja aloittaa Eurooppa-hankkeen sosiaalisen pilarin perustamista koskeva rahoittaminen. Tällainen pilari puuttuu meiltä.

Kansalaiset ymmärtäisivät tämän hyvin.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, olin yksitoista vuotta sitten yksi niistä harvoista jäsenistä, jotka perustivat yhteisesti puoluerajojen yli toimivan Tobinin veron työryhmän, ja kokouksiimme vastattiin usein halveksuvasti hymyillen. Vuosituhannen vaihteen näkökulmasta viittasimme yhä uudelleen markkinoiden näennäiseen järkevyyteen, kilpailua koskeviin riskeihin ja globalisaation mahdollisiin halkeamiin.

Ei ole hyvä, jos tänään jatketaan tällaisten väitteiden esittämistä. Vältimme juuri äskettäin merkittävän taloudellisen romahduksen, ja se vei paljon varoja, mutta myös huomattavasti luottamusta. Jos uskotte nyt, että voimme hidastaa tätä tällaisella transaktioverolla, niin keinottelijat – kuten kutsun heitä – joiden kanssa olen itse tullut hyvin toimeen, eli toisin sanoen sijoitusrahastojen hoitajat – kuten heitä kaunistellen kutsutaan – ovat täysin eri mieltä, koska he harjoittavat toimintaansa tämän rajaviivan perusteella yhä nopeammin ja tehokkaammin.

Sen vuoksi en ole vakuuttunut, että rahoitustapahtumien määrään perustuvalla transaktioverolla saataisiin mitään muuta aikaan kuin lievennettäisiin valtavaa spekulatiota. Haluaisin, että komissio ja kansalliset hallitukset ottavat huomioon kollegoidemme vihreiden sekä Udo Bullmannin ja vasemmiston sanat. Kyseessä on poliittinen kysymys. Tekniset näkökohdat voidaan ratkaista nopeasti, sillä sitä varten on olemassa asiantuntijoita.

Gunnar Hökmark (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, voidaan kysyä, onko hallinnollisesta näkökulmasta mahdollista ottaa käyttöön transaktiovero, tai onko se poliittisesti mahdollista, mutta minusta keskeisen kysymyksen on oltava seuraava: onko se hyvä asia? Onko talouden kehitykselle hyödyllistä, että on olemassa transaktiovero? Tämä merkitsee, että luodaan investointeja koskeva vero; kansainvälisesti luodaan investointeja koskeva vero sellaisissa valtioissa, joilla on muita vähemmän pääomaa.

Edistetäänkö sillä kansainvälistä kauppaa, vai vähennetäänkö sillä kansainvälistä kauppaa, jos sillä on vaikutusta?

Totean tämän, koska tätä aihetta käsitellessämme on kaksi esimerkkiä, joita voimme tarkastella. Ensinnäkin takanamme on 30 vuoden valtava talouskasvu hyvin toimivien kansainvälisten rahoitusmarkkinoiden ansiosta. Sitten näimme kriisin seuraukset, joiden vuoksi jouduimme luottokriisiin. Mielestäni meillä pitäisi olla runsaammat ja toimivammat kansainväliset rahoitusmarkkinat sen sijaan, että joudutaan lähellekään luottokriisiä.

Transaktioverolla, aivan kuten kaikilla veroilla, pyritään vähentämään määrää, mistä peritään veroa. En pidä hyödyllisenä, että kansainvälisen kaupan määrää vähennetään, koska olemme nähneet, mitä vaikutuksia tällä on ollut. En usko, että olisi hyödyllistä, että köyhiin valtioihin investoimisesta tehdään kalliimpaa.

Rahoitustapahtumien verottamisella ei haitata rahoitustapahtumia. Sillä ei haitata edes sitä, mitä joskus kutsumme keinotteluun tähtääviksi sijoituksiksi. Sillä vaikeutetaan tarvitsemiemme tavanomaisten investointien ja kaupan kulkua.

Uskon, hyvä komission jäsen, että tämän aiheen käsittelyssä on hyvä toimia varovaisesti ja suhtautua siihen kriittisesti.

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Arvoiset puhemies ja komission jäsen, vaikuttaa siltä, että te, komission jäsen, olette vastuussa verotuksesta ja että teidän osuutenne 2020-strategiaan kyseisellä alalla on ehdotus innovatiivisesta verotuksesta. Innovatiivisen verotuksen aikaansaamiseksi vaaditaan rohkeutta, ja ette saisi sivuuttaa edeltäjienne tekemää älykästä ja rakentavaa työtä. Huomaan, että 2020-strategiassa ei edes mainita yhtiöveron yhdenmukaistamista. Ehkäpä unohditte sen pöytälaatikkoon. Ehdotan, että tarkastelette tätä asiaa hieman tarkemmin.

Jos kuitenkin osoitatte samanlaista rohkeutta transaktioveron osalta, emme pääse kovin pitkälle. G20-ryhmän päätelmät vaikuttavat olevan evankeliumi Euroopan unionissa ja komissiossa, johon nyt kuulutte. Transaktiovero sisältyy G20-ryhmän päätelmiin, joten pyydämme, että panette asian täytäntöön. Älkää esittäkö meille väitettä, että meidän olisi toimittava samoin kuin kaikki muut, sillä kun presidentti Obama ehdottaa Paul Volckerin vaikutuksen alaisena uudistavansa Yhdysvaltojen pankkijärjestelmää, hän kääntää selkänsä G20-ryhmän päätelmille.

Miksi meidän olisi kiellettävä menetelmä, joka voisi olla hyvä Yhdysvalloille? EU:n olisi seurattava omaa polkuaan rahoitustapahtumien verotuksen alalla, varsinkin siksi, arvoisa komission jäsen, että panin merkille kolleganne komission jäsenen Barnierin toteamuksen, että tämä uudistus voisi sopia erityisesti Yhdysvaltojen tilanteeseen mutta sillä ei ole mitään tekemistä Euroopan kanssa. Tämä on totta. Odotamme rohkeita ja innovatiivisia ehdotuksianne, arvoisa komission jäsen.

Louis Michel (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, totta puhuen – ja jokainen tietää, että tuen täysin komissiota – ehdotuksenne tuntuvat erityisen aroilta. Yksikään niistä ei osoita poliittista kunnianhimoisuutta kysymyksessä, joka vaikuttaa minusta kuitenkin erittäin tärkeältä.

Muistutan teitä, että vuoden 2002 Montereyn konsensuksessa ja vuoden 2008 Dohan seurantakonferenssissa suositeltiin innovatiivista ja vaihtoehtoista rahoitusta kehitysyhteistyön alalla. En usko, että tällä transaktioverolla voidaan säännellä maailman rahoitusjärjestelmää. Tästä ei ole kysymys. Mielestäni EU:n pitäisi luultavasti yhteistyössä G20-ryhmän kanssa tehdä aloite kansainvälisistä rahoitustapahtumista perittävistä verosta, joka voitaisiin asettaa, kuten on sanottu, asteikolle, joka on 0,01 prosentin – mikä on paljon rahaa – ja 0,1 prosentin välille rahoitustapahtuman arvosta. Odotettavissa olevat tulot vaihtelevat luonnollisesti näiden kahden kertoimen perusteella. Voidaan valita 20 ja 200 miljardin Yhdysvaltain dollarin välillä.

Vero voi olla luonteeltaan maailmanlaajuinen ja yleinen. On kuitenkin yksi seikka, josta en ole ollenkaan samaa mieltä kanssanne: en usko, että sen toteuttamisesta olisi sovittava maailman kaikkien valtioiden kanssa, vaan sen sijaan pääasiallisten taloudellisten toimijoiden kanssa. Emme saa odottaa, että koko maailma hyväksyy tämän veron, koska tiedämme, että tällä tukahdutetaan koko ajatus siitä.

Tätä veroa olisi perittävä valtion tasolla ja ensiksi vapaaehtoisesti, mikä tietenkin antaisi ajatukselle vauhtia. Pääasiallisten taloudellisten toimijoiden, erityisesti G20-ryhmän, pitäisi koordinoita sitä. Koska mietitte, mihin sitä voisi käyttää, yksi vaihtoehto voisi olla, että sitä kohdennetaan kansainväliseen tai jopa eurooppalaiseen rahastoon. Euroopan kehitysrahastolla olisi todellinen tarve käyttää sitä julkisen kehitysavun tarjoamiseksi. Vaihtoehtoisesti valtiot voisivat käyttää sitä kehityspolitiikkaansa.

On myös yksi asia, josta minulla on vakavia epäilyksiä, ja näyttää, että asiat kulkevat tähän suuntaan. Selkeä osoitus olisi esimerkiksi se, että kuulisin Kansainvälisen valuuttarahaston johtajan enemmän tai vähemmän hylkäävän Tobinin veroa koskevan ajattelutavan tai transaktioveron eräänlaisena kaiken kattavana toimena, jolla ennakoidaan tai katetaan rahoitusalan – jota kutsun rahoitusalan jonglööreiksi – riskit. Tästä ei ole lainkaan kyse! En halua, että tämän veron tarkoitus on kattaa rahoitusalan ottamat riskit. Ne on maksettava toisella tavalla. Tämä on väärinkäyttöä, jota en voi hyväksyä.

Haluaisin muistuttaa teitä siitä, että viime vuosina todettu edistyminen tietyissä kehitysmaissa – jopa niissä, jotka menestyvät parhaiten – pyyhitään todennäköisesti pois ja estetään vuosituhannen kehitystavoitteiden toteutuminen. Sen vuoksi kannatan vahvasti transaktioveroa.

Vicky Ford (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, on tietenkin monia syitä vaatia rahoituslaitoksilta enemmän verotuloja rahoituskriisin jälkeen, ja on sääli, että tässä päätöslauselmassa tarkastellaan ainoastaan rahoitustapahtumista perittävää veroa eikä esimerkkejä, kuten Obaman määräämää veroa.

Minulla on kolme eri huolenaihetta transaktioveroista.

Ensinnäkin loppukäyttäjien vaikutus rahoituspalveluihin. Yhdistyneessä kuningaskunnassa on ollut monien vuosien ajan käytössä leimavero, jolla on ollut suhteeton vaikutus pieniin sijoittajiin ja pääomaa etsiviin yrityksiin.

Toiseksi vaikutus siitä, että EU toimii yksin. Tiedämme, että rahoitusmarkkinat ovat maailmanlaajuiset ja erittäin epävakaiset. On olemassa tietysti vaara, että siirrämme liiketoiminnan EU:n ulkopuolelle, mikä ei olisi hyödyllistä.

Kolmas huolenaiheeni koskee moraalista vaaraa: jos tämä rahamäärä sijoitetaan pankkien pelastamista koskevaan rahastoon. En usko, että veronmaksajien pitäisi automaattisesti pelastaa jokainen konkurssiin joutuva rahoituslaitos. On voitava olla mahdollista, että pankki voi mennä konkurssiin ja että suojellaan asiakkaita. Asiantuntijat ovat varoittaneet talous- ja raha-asioiden valiokuntaa sekä rahoitus- talous- ja sosiaalikriisiä käsittelevää erityisvaliokuntaa, että tällainen rahasto voi edistää vastuutonta riskinottoa. Emme halua enempää riskejä, ja tätä asiaa olisi tutkittava.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, ei ole epäilystäkään siitä, että viimeaikainen rahoituskriisi on osoittanut, että rahoitusjärjestelmä on kasvanut vaarallisesti suhteessa reaalityouteen rahoitusmarkkinoiden vapauttamisen ja markkinoiden vapautusta koskevien vaatimusten vuoksi. Samoin hyvin laajan kannattavuuden, vastuuttomuuden ja sääntelyn puutteen perusteella toimiminen vuosien ajan aiheutti lopulta kriisin.

Sen vuoksi tässä transaktioveroa koskevassa ehdotuksessa voitaisiin rajoittaa rahoitusjärjestelmän kokoa ja saada tietyt spekulatiiviset rahoitusvaihtoehdot kannattamattomiksi. Tämä toimi ei kuitenkaan riitä, ellei siihen liity yhdenmukaista suunnitelmaa rahoitusjärjestelmän sääntelemiseksi. Siten vähimmäistetään haitallisia toimia, joita aiheuttavat pankit ja hedge-rahastojen ja luottoluokituslaitosten keinottelu. Ne pahentavat taloudellisia ongelmia useissa maissa ja käyttävät niitä hyväkseen.

Mielestäni tällaisia toimenpiteitä ei saisi pitää pelkästään väliaikaisina toimina. Pankkien on maksettava takaisin valtavat tukipaketit, jotka ne saivat Euroopan hallituksilta. Nämä paketit lopulta lisäsivät kyseisten valtioiden talouden alijäämää. Näiden maiden on nyt lainattava samoilta pankeilta, joten ne joutuvat maksamaan niistä kahteen kertaan.

Asia on esitettävä selkeästi. Pankkien on maksettava velkansa takaisin hallituksille. Ennen kaikkea tämän vuoksi meidän on otettava käyttöön transaktiovero, jotta ensinnäkin rajoitetaan rahoitusalan kokoa ja toiseksi säästetään resursseja uuteen sosiaali- ja kehityspolitiikkaan.

Markus Ferber (PPE). – (DE) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, hyvät kollegat mistä tässä on oikein kyse? Kysymys kuuluu yksinkertaisesti, miten rahoitusmarkkinat voivat auttaa niiden kustannuksien vähentämisessä, joita ne ovat aiheuttaneet valtioille, yhteiskunnille ja taloudelle? Tämä on tärkeä kysymys, mihin meidän on vastattava.

Uskon, että olemme luoneet yhdessä hyvin tasapainoisen asiakirjan. Olen myös hyvin kiitollinen komission jäsenelle tavasta, jolla hän on sen muotoillut. Emme voi toisaalta teeskennellä, että Eurooppa on ”siunattujen saari”, jolla voimme tehdä, mitä haluamme ilman, että kansainväliset rahoitusmarkkinat reagoivat siihen. Asiat on koordinoitava kansainvälisesti. Meidän on toisaalta myös varmistettava, että rahoitusala osallistuu asianmukaisesti kriisin voittamiseen.

Tämän vuoksi haluaisin varoittaa, että meidän on lakattava esittämästä joka viikko uutta toimea, jolla ratkaisemme maailman kaikki ongelmat. Pari kuukautta sitten kaikki ongelmamme piti ratkaista lentolippujen lisämaksulla, nyt rahoitustapahtumista perittävällä verolla ja ensi kuussa joku ajattelee jotain muuta. Tämä menee liian pitkälle. Kyse on rahoitusmarkkinoiden mukaan ottamisesta kansainvälisesti koordinoitavalla tavalla. Jos komissio voi esittää tästä järkevän ratkaisun ja se otetaan esille kansainvälisissä neuvotteluissa, olemme oikealla tiellä.

Meidän olisi kuitenkin oltava rehellisiä. Ne, jotka väittävät, että voimme lopettaa keinottelun tällaisilla välineillä, selvästi pettävät itseään. Haluamme, että keinottelijat antavat panoksensa riskiä ja sen voittamista koskeviin toimiin. Tämä on oikea lähestymistapa. Näin toimiessanne saatte täyden tukemme, arvoisa komission jäsen.

Catherine Stihler (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, Yhdistyneessä kuningaskunnassa on käynnistetty niin sanottu ”Robin Hood -kampanja”, johon osallistuvat kansalaisjärjestöt, kirkot ja kansalaisyhteiskunta. Sitä johtaa näyttelijä Bill Nighy. Arvoisa komission jäsen, jos ette ole tutustuneet heidän verkkosivuihinsa, suosittelen sitä tämän keskustelun johdosta. Tämän kampanjan perustana on 0,05 prosentin rahoitustapahtumista perittävä vero, jolla heidän mukaansa saataisiin noin 37 miljardia puntaa.

Transaktioverossa ei ole siten kysymys pankkiautomaatille menevistä ihmisistä, jotka nostavat rahaa: kyse on muista kuin julkisista rahoitustapahtumista ja siitä, että rahoituskriisiin vaikuttaneet antaisivat jotain takaisin. Asettaakseni tämän asian oikeisiin mittasuhteisiin, kuuntelin taloustieteilijä John Kayta noin kolme viikkoa sitten, kun hän kävi pitämässä puheen Skotlannissa. Jos Skotlanti olisi itsenäinen valtio ja meidän pankkimme olisivat romahtaneet, jokainen mies, nainen ja lapsi Skotlannissa olisi ollut velvollinen korvaamaan 750 000 puntaa. Emme voi sallia, että näin tapahtuisi tulevaisuudessa. Nyt näin ei onneksi käynyt, koska Skotlanti on osa Yhdistynyttä kuningaskuntaa, mutta meidän on tulevaisuudessa tarkasteltava vakavasti rahoitustapahtumista perittävää veroa ja mietittävä, miten sitä voitaisiin soveltaa.

Robin Hood -kampanja on mielenkiintoinen, ja minusta siinä olisi tehtävä jako suhteessa 80:20: 80 prosenttia pitäisi käyttää julkisiin palveluihin ja 20 prosenttia sellaiseen rahastoon, jolla varmistetaan, että pankkikriisi ei toistuisi.

Kiitos, komission jäsen, jään odottamaan ehdotustanne. Voitte ehkä antaa meille aikataulun siitä, milloin saamme kuulla kantanne. Tiedän, että EU 2020 -strategia esitetään huhtikuussa, mutta olisi hyvä kuulla aikataulustanne.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL). – (FR) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, tämänhetkisessä kriisissä meillä on vain kaksi vaihtoehtoa. Ensimmäinen on saada ihmiset maksamaan kriisistä, kuten olemme tehneet: säästösuunnitelmilla, työttömyyttä koskevilla toimilla ja veronkorotuksilla, kuten arvonlisäveron viimeaikaisilla korotuksilla Kreikassa. Toinen on spekulatiivisia pääomaliikkeitä ja rahoitustapahtumia koskeva vero. Sillä saataisiin huomattavia tuloja Euroopan taloudelle, ja uskon, että se olisi väline nykyistä rahoituskriisiä vastaan. Olisi myös tarpeen osoittaa rohkeutta sulkemalla veroparatiisit.

Tämä ehdotus ei ole millään tavalla vallankumouksellinen, sillä se jo sisältyy G20-sopimuksiin. Joistain näistä periaatteista jopa keskusteltiin ja äänestettiin täällä, mutta on tärkeää, että toteutamme päämäärättömiä julistuksia pidemmälle suuntautuvia toimia. Meidän on välittömästi lopetettava tämä haitallinen spekulointi. Monet taloustieteilijät uskovat itse asiassa, että jos soveltaisimme alhaista 0,5 prosentin veroastetta rahoitustapahtumiin, Euroopan unioni saisi käyttöönsä lisää 500 miljardia euroa. Tämä on rahaa, jota voisimme käyttää elvyttämistoimiin jotka perustuvat työnteekoon, koulutukseen, tutkimukseen, palkkoihin sekä uusiin ympäristöystävällisiin teollisuus- ja maataloustoimintalinjoihin.

Sen vuoksi meidän on aloitettava toiminta. Meillä on oltava rohkeutta äänestää tällaista veroa koskevan periaatteen puolesta, ja sen jälkeen meidän on pantava se täytäntöön.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, hyvät kollegat, Itävallan parlamentissa ja hallituksessa sekä puolueessani, Itävallan kansanpuolueessa, on rahoitustapahtumista perittävän veron osalta laajaa poliittista tahtoa. Rahoitus- ja talouskriisillä on maailmanlaajuisia vaikutuksia ja syitä, eikä niitä voida pelkistää ainoastaan yhteen mantereeseen.

Emme tarvitse ainoastaan globaalin hallintotavan mekanismeja: tarvitsemme kansainvälisiä valvontajärjestelmiä, kansainvälisiä ohjaavia sääntelyjärjestelmiä ja myös rahoituslähteitä. Rahoituslähteitä koskeva kysymys ei kuitenkaan riitä. Ohjauksen vaikutukset ovat yhtä tärkeitä.

Ensinnäkin tarvitsemme yhteistä eurooppalaista tahtoa, eurooppalaista hanketta, jotta voimme menestyä myös kansainvälisesti. Komissiolle esitetty kysymys ja päätöslauselma, jonka toivon parlamentin hyväksyvän suurella ääntenenemmistöllä keskiviikkona, ovat osoitus yhteisestä poliittisesta tahdosta kehittää ja toteuttaa – mieluiten kansainvälisellä tasolla – rahoitustapahtumista perittävää veroa koskevaa mallia. Odotan mielenkiinnolla komission konkreettista ehdotusta, jolla edistetään tätä yhteisvastuuta Euroopassa, ja odotan, että komissio esittää tämän ehdotuksen mahdollisimman pian ja vastaa kysymyksiimme.

Mitä vaikutuksia tällaisella rahoitustapahtumista perittävällä verolla on reaalityönteeseen sekä Euroopan unionin taloudelliselle ja rahoitukselliselle asemalle kilpailukyvyyn näkökulmasta? Mistä se pitäisi periä, kuinka suuren prosenttimäärän pitäisi olla, kuka sen perii ja kuka saa varat? Pitäisikö nämä määrät varata? Sanoisin, että kyllä, mutta mitä varten? Meidän on ratkaistava kaikki nämä asiat. Määräämme suunnan tämänpäiväisessä keskustelussa ja keskiviikkoisessa äänestyksessä. Pyydän teitä antamaan vastauksen nopeasti.

Magdalena Alvarez (S&D). – (ES) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, kriisi on osoittanut, että Euroopan unionilla ei ole tarvittavia välineitä kriisin torjumiseksi ja asianmukaisten puitteiden käyttöönottamiseksi talouden elpymistä varten.

Sen vuoksi on välttämätöntä käynnistää yhteiset vastatoimet. Tähän pitäisi sisältyä jäsenvaltioiden strategioiden koordinointi ja se, että unioni ottaa käyttöön asianmukaisia välineitä, joiden perusteella se voi toteuttaa tuntuvia toimia välittömän ja kansainvälisen ratkaisun tarjoamiseksi.

Ensimmäisenä tavoitteena pitäisi olla se, että unionilla on kauaskantoisempi ja tehokkaampi taloudellinen hallinto. Tämä edellyttää suurempaa taloudellista riippumattomuutta. Tässä yhteydessä transaktiovero, jolla pyritään täyttämään kolme päämäärää, voi olla erittäin hyödyllinen. Meidän on parannettava unionin valmiutta luoda omia toimintalinjojaan, meidän on edistettävä talouden vakautta keinottelua rajoittamalla ja meidän on tarjottava tietoa, jota tarvitaan rahoitusmarkkinoiden tilanteen ja kehityksen valvomiseksi. Lisäksi, kun tätä rahoitusvälinettä suunnitellaan, olisi huolehdittava siitä, että rahoitusala osallistuu reaalityönteeseen vahinkojen korvaamiseen sekä kattamaan pankkijärjestelmän vakauttamisesta aiheutuvat kustannukset.

Hyvä komission jäsen, voitteko antaa meille tästä aikataulun?

Diogo Feio (PPE). – (PT) Arvoisa puhemies, Euroopan parlamentti on oikeassa, kun se esittää kysymyksiä tästä aiheesta eikä anna lopullista kantaa uudesta rahoitustapahtumista perittävästä verosta.

Tähän on lisäksi useita syitä. Riittää vain kun kuunnellaan, mitä tämän veron vankkumattomat kannattajat ovat kertoneet meille. He sanovat, että tämä on poliittinen ongelma ja että teknisillä ratkaisuilla ei ole tuskin mitään väliä.

Menkäämme ensiksi eteenpäin verotusasiassa, ja sitten näemme, miten sitä pannaan täytäntöön. Tämä on virhe. Rahoituskriisiä koskevaa ongelmaa ei voida ratkaista ideologian perusteella.

Toiseksi he sanovat, että tämä olisi vero, joka voisi auttaa kaikkein heikoimmassa asemassa olevia, eräänlainen Robin Hood -vero, koska kaikkein etuoikeutetuimmassa asemassa olevat selviytyvät tilanteesta talouskasvun ansiosta.

Siitä, onko kysymys EU:n vai maailmanlaajuisesta mittakaavasta, ei ole tuskin mitään väliä. Näin vältetään lisäksi asian ratkaiseminen. Mitä tapahtuisi, jos vain EU:lla olisi tällainen vero?

On useita tekijöitä, jotka on otettava huomioon. Kriisiaikana ei voida ratkaista mitään ongelmia uudella verolla. Emme ratkaise missään nimessä julkisen talouden ongelmaa uudella verolla. Sitä ei toteuteta tällaisella uudella verolla, joka toimii eräänlaisena sakkoverona, rankaisevana verona, verona, jolla on tarkoitus rangaista kriisistä vastuussa olevia.

Uudesta verosta kärsivät loppukuluttajat. Uudesta verosta kärsivät ne, jotka tarvitsevat luottoa.

Toiseksi on keskusteltava useista teknisistä ongelmista. Niistä, joilla ei ole väliä. Onko olemassa yhtäkään eurooppalaista hallintojärjestelmää, joka toteuttaisi tällaisen veron? Voiko kukaan kertoa meille, kuinka paljon sen täytäntöönpanosta aiheutuu kustannuksia? Voiko kukaan kertoa, mikä on sen vaikutus maksuvalmiuteen ja luottoihin? Miten maailmanlaajuisia veroa voidaan soveltaa, kun olemassa aikaerot ja rahoitustapahtumia toteutetaan joka sekunti? Miten tätä kaikkea voidaan valvoa?

Kaikkiin näihin kysymyksiin on edelleen vastattava. Minun mielestäni meidän pitäisi ottaa oppia kriisistä ja esittää kantoja. Epäilen, että uusi vero on oikeanlainen toimi.

Puhetta johti

varapuhemies **Stavros LAMBRINIDIS**

Anni Podimata (S&D). – (EL) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, keskustelu transaktioveron käyttöönotosta ei ole ehkä uusi. Se on kuitenkin erittäin ajankohtainen tällä hetkellä, koska maailmantalouden kriisin, erityisesti viime aikoina keinottelijoiden järjestelmällisten hyökkäyksien kohteeksi joutuneen euroalueen tapauksessa, opetus on se, että rahoitusmarkkinoiden vastuuttomuus ja rahoitusalan olennaisen sääntelyn ja hallinnan puute aiheuttavat välittömiä ja näkyviä vaikutuksia reaalityouteen, julkisen talouden kannattavuuteen ja yhteiskunnalliseen vakauteen.

Tässä yhteydessä kansainvälisiin rahoitustapahtumiin sovellettavan veron käyttöönotto on erityisen tärkeää, koska se on yksi keskeisimmistä toimista kauan odotetulle rahoitusmarkkinoiden valvontamekanismien uudistukselle. Ratkaisu ei ole tietenkään se, että otamme käyttöön jälleen kerran uuden eurooppalaisen veron, jolla on haitallisia vaikutuksia Euroopan talouden kilpailukykyyn, vaan että luodaan kunnianhimoinen eurooppalainen ehdotus, joka esitetään G20-ryhmälle.

Sirpa Pietikäinen (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, rahoitusmarkkinat ovat kansainväliset, ja rahoitusyhtiöt ovat kansainvälisiä: rahoitusala on maailman suurin sektori tällä hetkellä. Koska tarpeillamme on kansainvälinen ulottuvuus – kehitysyhteistyökysymykset, vuosituhanen kehitystavoitteet tai ilmastomuutoksen torjuminen – minusta on enemmän kuin luontevaa, että rahoitustapahtumista perittävän veron pitäisi olla ensimmäinen pyrkimys kansainvälisen verotuksen alalla.

Politiikka ei ole kansainvälistä, ja kuten tiedämme, se ei riipu pelkästään Euroopan unionista. Jonkun on otettava johtoasema tämän ongelman ratkaisemiseksi, ja on aivan luontevaa, että Euroopan unioni ottaa tämän aseman. Yleensä sillä, joka ryhtyy johtoon – joka kehittää mekanismit, mallit, jolla on teollis- ja tekijänoikeudet – on vaikutusvaltaa ja myös se etu, että se toimii ensimmäisenä.

Vaikka kaikkein suurimpien keinottelutoimien hillitsemisestä saadaan jonkin verran etuja, suurimmat hyödyt liittyvät mielestäni uudenlaisen verotusalan käyttöönottoon, kansainväliseen mekanismiin ja varojen keräämiseen: ei niinkään rahoitusala vaan erityisesti eurooppalaista ja maailmanlaajuisia kehitystä ja ympäristötarpeita varten.

Jotta EU toimii aktiivisesti tässä asiassa, sen ajattelutavan on oltava selkeää, meillä on oltava yhtenäinen kanta, ja sen vuoksi haluaisin, että komissio tekee ehdotuksen hyvin pian siitä, miten tämä rahoitustapahtumista perittävä vero saataisiin toimintakykyiseksi.

Edward Scicluna (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, vain 40 vuotta sitten keskustelimme opiskelijoina uudesta taloudellisesta järjestyksestä, mihin sisältyi yhtenä osana ehdotus soveltaa erityisiä nosto-oikeuksia koskevia lainajärjestelyitä kansainväliseen valuuttarahastoon ja ottaa käyttöön tietynlainen kansallisiin

hallituksiin sovellettava vero, jota käytettäisiin heikommassa asemassa olevien valtioiden avustamiseksi. Kuten tiedämme, tämä ei kuitenkaan toteutunut.

Monia vuosia myöhemmin realiteetit ovat muuttuneet: globalisaatio yhdessä tekniikan kehittymisen ja vahvan poliittisen tahdon kanssa on tehnyt eräistä suunnitelmista toteuttamiskelpoisempia. Maailmanlaajuisten poliittisten tavoitteiden määrä on kuitenkin lisääntynyt. Keskuudessamme valitettavasti edelleen vallitsevan köyhyyden lisäksi olemme huolissamme maailmanlaajuisista ympäristöongelmista, kuten ilmastonmuutoksesta, ja nyt puhumme pääasiassa eräänlaisesta maailmanlaajuisesta vakuutusmaksusta, jota käytetään taloudellisen katastrofin aiheuttamien sosiaalisten ja taloudellisten haittavaikutusten korvaamiseksi uhreille.

Meidän on oltava varovaisia, kun edessämme on monenlaisia tavoitteita. Ehdotan, että noudatamme viisasta sääntöä ja varmistamme jokaista tavoitetta varten erillisen välineen. Komissio saa olla rohkea, mutta meidän on varmistettava, että rahoitustapahtumista perittävä vero on erittäin kohdennettu ja toteutettavissa. Olisi pyrittävä siihen, että sillä ei yritetä tarjota kaikille ihmisille kaikkea mahdollista.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Minusta rahoitustapahtumista perittävän veron käyttöönotosta ei ole mitään apua. Sillä ei auteta meitä irtautumaan rahoituskriisistä, ei estetä uutta kriisiä, eikä sillä edistetä rahoitusmarkkinoiden vapautta. Tällä toimella ainoastaan lisättäisiin pääoma- ja luottokustannuksia ja jarrutettaisiin investointeja.

Komission on tarkasteltava ennen uuden veron käyttöönottamista erittäin yksityiskohtaisesti, mitä myönteisiä ja kielteisiä vaikutuksia tästä verosta aiheutuu. Jos tehdään päätös transaktioveron käyttöönottamisesta, sillä voidaan vaikuttaa yleisesti Euroopan talouden kilpailukykyyn. On vältettävä myös kaksinkertaista verotusta ja pääoman vapaan liikkuvuuden esteitä.

Tällaisesta verosta aiheutuvista kustannuksista eivät vastaisi tavalliset kansalaiset. Olisi aiheellista harkita tällaisen veron käyttöönottamista valtioissa, joihin keskittyy sellaista riskipääomaa, joka johtaa lyhyen aikavälin ulkoisen velan kertymiseen. Tällä toimella voitaisiin estää riskipääoman kertyminen.

Ruotsi otti vuonna 2009 käyttöön vuosittaisen vakausmaksun, jota sovelletaan pankkeihin ja luottolaitoksiin. Sen määrä on 0,036 prosenttia tiettyjen vastuiden kokonaismäärästä. Tällaisen veron soveltaminen ei ole kuitenkaan perusteltua Romaniassa. Romanian hallituksen, kansainvälisen valuuttarahaston ja komission välisissä neuvotteluissa sovittiin erityistä hallintomenettelyä koskevista lainsäädäntötarkistuksista, jotta Romanian kansallispankki voisi toimia nopeasti ja tehokkaasti, kun luottolaitos on vaikeuksissa.

Haluaisin näiden seikkojen perusteella tiedustella komissiolta, mitä mekanismeja tai järjestelyitä harkitaan valtioiden suojelemiseksi riskipääoman kertymiseltä, ja tarkasteleeko se myös muita toimia rahoitusjärjestelmän sääntelemiseksi ja valvomiseksi.

Kiitos.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, kaksi sanaa tulee mieleeni tästä aiheesta keskusteltaessa: ne ovat latinankieliset sanat *festina lente*, tai hidas eteneminen, koska tämä aihe on luonnollisesti hyvin kiistanalainen kaikkien verojen tavoin. Oletan, että on erityisen houkuttelevaa puhua rahoituslaitoksia koskevasta verosta, jotta ne ovat tietoisempia riskeistä ja sovittavat syntinsä, mutta rahoitustapahtumat ovat kansainvälisiä eivätkä ainoastaan EU:n taseisia, kuten Kay Swinburne totesi, joten meidän on harkittava kaikkia vaihtoehtoja.

On seurattava, mihin suuntaan Kansainvälinen valuuttarahasto ja G20-ryhmä toimivat, ja sen jälkeen meidän on toimittava, mutta meidän on harkittava tätä erittäin huolellisesti. Sen vuoksi sanon *festina lente*, on edettävä hitaasti, harkittava perusteellisesti ja kuultava laajasti, ja sitten meidän on ehkä toimittava Robin Hoodin tuella tai sitä ilman.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, vaikka 80 prosenttia kasvihuonekaasupäästöistä aiheutuu teollisuusmaiden vuoksi, kehitysmaat maksavat tällä hetkellä niiden pahimmista seurauksista. Erittäin kohtalokkaat seuraukset kohdistuvat heikoimmassa asemassa oleviin valtioihin, jotka eivät ole millään tavalla aiheuttaneet kasvihuoneilmiötä.

Tällä hetkellä on kaksikymmentä miljoonaa ympäristöpakolaista. Jos emme tee jotain välittömästi, heitä on viisisataa miljoonaa vuoteen 2050 mennessä. Meillä on vakavasti otettava ilmastoon liittyvä velvollisuus näitä valtioita kohtaan, ja siihen kuluu arviolta 100 miljardia euroa vuodessa. Euroopan unionin oikeudenmukainen osuus tästä on 35 miljardia euroa.

On tärkeää, että otamme välittömästi käyttöön transaktioveron, jotta voimme rahoittaa oman ilmastoon liittyvän veloitteemme. Voimme samalla tämän veron ansiosta maksaa ilmastoon liittyvän velan tuleville sukupolville, kun rahoitamme sitä, että energiantuotanto ei ole riippuvainen hiilestä.

Enrique Guerrero Salom (S&D). – (ES) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, ehdotus, joka ei menestynyt kaksi vuosikymmentä sitten, on jälleen keskustelujen kohteena rahoitus- ja talouskriisin vuoksi. Ehdotusta eivät kannata enää ainoastaan tutkijat ja vähemmistö- tai oppositioryhmät. Nyt G20-ryhmä, Kansainvälinen valuuttarahasto ja eräät kaikkein kehittyneimpien valtioiden johtajat ehdottavat, että tämä vero otetaan käyttöön. Meidän on tartuttava tähän tilaisuuteen, koska ajankohta on oikea.

Kannatan kehitysyhteistyövaliokunnan jäsenenä näkökohtaa, että jos tällainen vero otetaan käyttöön, osa tuloista olisi ohjattava kehitystoimien rahoittamiseen. Jos tuloja käytetään yksinomaan talletusvakuuksien rahoittamiseen tai pelkästään taloudellisiin tarkoituksiin, rahoitusala ei osallistu tasapuolisesti globaalia oikeudenmukaisuutta koskeviin toimiin. Siksi osa näistä tuloista olisi käytettävä kehitysapuun.

Algirdas Šemeta, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, olen iloinen, että olette varannut aikaanne tähän tärkeään keskusteluun. Transaktioveroa koskeva ajatus on herättänyt toistaiseksi paljon huomiota. Kuten totesin, komissio tarkastelee parhaillaan innovatiivista rahoitusta kansainvälisellä tasolla ja kiinnittää erityistä huomiota seuraaviin seikkoihin.

Ensinnäkin tarkastelu kilpailukyvyn näkökulmasta. Koska rahoitustapahtumat ovat niin liikkuvia ja rahoitusmarkkinat niin kilpailukykyisiä, riski siitä, että toiminnot siirtyvät muille markkinoille, vaikuttaa olevan erittäin korkea. Tämän vuoksi yhteinen lähestymistapa ja ainakin hyvä yhteistyö ovat välttämättömiä kansainvälisellä tasolla.

Toinen seikka on eri aloilla oleva yhteinen vaikutus, jolla ei pitäisi heikentää rahoitusalan kykyä tukea talouden elpymistä.

Kolmanneksi tarkastelu on toteutettava oikein. Komissio aikoo julkistaa pian arvionsa eri vaihtoehtoista. Minun on sanottava, että tämä ei ole kovin yksinkertaista. Suoritamme arvion lukuisista välineistä. Nämä välineet eivät koske ainoastaan transaktioveroa vaan myös mahdollisia pankkien varallisuutta ja velkoja koskevia maksuja ja niin edelleen. Meidän on toteutettava tämä arvio erittäin perusteellisesti, jotta voimme tehdä tarvittavat päätökset siitä, mitkä ovat parhaat vaihtoehdot.

Komissio vertaa tuloksiaan kansainvälisten kumppaniensa tulosten kanssa. Tämän perusteella yksilöidään lupaavimmat välineet, joita komissio arvio yksityiskohtaisemmin.

Haluaisin myös sanoa että EU 2020 -strategiassa ”verotus” tai ”verot” mainitaan monta kertaa. Tämä poikkeaa huomattavasti aiemmista strategisista asiakirjoista. Mielestäni komissio kiinnittää vakavasti huomiota verotuksen alan kehitystä koskeviin kysymyksiin.

Haluaisin lopuksi korostaa, että komissio edistää ja tukee vakavasti otettavaa maailmanlaajuisia tarkastelua erilaisten innovatiivisten rahoitusvälineiden mahdollisista hyödyistä ja haitoista. Niihin kuuluu myös rahoitustapahtumista perittävä vero. Haluaisin kiittää parlamenttia sen tätä aihetta kohtaan osoittamasta mielenkiinnosta ja osallistumisestaan.

Puhemies. – (EL) Olen vastaanottanut keskustelun päätteeksi talous- ja raha-asioiden valiokunnan puolesta yhden työjärjestyksen 115 artiklan 5 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi jätetyn päätöslauselmaesityksen⁽¹⁾.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan keskiviikkona 10. maaliskuuta 2010 klo 12.00.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Proinsias De Rossa (S&D), kirjallinen. – (EN) Olen tukenut jo kauan rahoitustapahtumista perittävää veroa, tai niin kuin Yhdysvaltojen kannattajat kutsuvat sitä, taloudellista keinottelua koskevaa veroa. James Tobin oli yksi ensimmäisistä henkilöistä, joka tuki tätä ajatusta keinona vakauttaa kansainvälisiä rahoitusmarkkinoita ja kerätä tämän yhteydessä huomattavasti varoja kehitysapuun. Vaikutusvaltaiset rahoitusalan keinottelijat torjuivat sen käyttökeltottomana, kuten myös vaikutusvaltaiset hallitukset. Nyt kansainvälinen valuuttarahasto tarkastelee kriisin seurauksien vuoksi sen toteutettavuutta, ja meidän on korostettava, että

⁽¹⁾ Ks. pöytäkirja.

asiantuntijalausuntoa ei tehdä tyhjäksi ja käyttökelvottomaksi lobbauksella. Meillä on nyt välineet, kuten esimerkiksi SWIFT clearing -järjestelmä Euroopassa, jonka avulla voisimme soveltaa veroa. Mutta silti toisin kuin tutkimuksessa, vanhoja väitteitä otetaan esiin: "sitä voitaisiin välttää", "se olisi rasite kuluttajille". Rahoituskriisiä on rajoitettava. Sen taustalla ovat häikäilemättömät keinottelijat, jotka saavat edelleen valtavia omaisuuksia ja joiden toiminta on saattanut maailmantalouden polvilleen. Julkisen mielipiteen on edistettävä voimakkaasti rahoitustapahtumista perittävää veroa, jotta hallitukset toteuttavat toimia eivätkä anna periksi henkilöille, joiden ahneus on pohjaton.

18. Yhtenäisen euromaksualueen (SEPA) toteuttaminen (keskustelu)

Puhemies. – (EL) Esityslistalla on seuraavana Sharon Bowlesin komissiolle esittämä suullinen kysymys yhtenäisen euromaksualueen (SEPA) käyttöönotosta (O-0027/2010).

Sharon Bowles, laatija. – (EN) Arvoisa puhemies, minua edeltävä talous- ja raha-asioiden valiokunnan puheenjohtaja esitti tässä istuntopöydässä päätöslauselman SEPAsta 12. maaliskuuta 2009. Paljon ei ole muuttunut, ja nyt esitän omani maaliskuussa 2010. Haluaisin sanoa, että odotamme todellakin edistystä ennen maaliskuun 2010 Idesiä.

Komissio on ponnistelut asiassa vuonna 2009 antamassaan SEPAA koskevassa etenemissuunnitelmassa. Me olemme samaa mieltä toimista kuudella painopistealueella, mutta suurin osa komission omaan kuulemiseen vastanneista totesi, että vastahakoisten toimijoiden kannustamiseksi on tarpeen asettaa määräpäivä. Nämä ovat komission omia sanoja. Tätä asiaa ei voi ilmoittaa tätä suoremmin, ja me ehdotamme, että määräpäiväksi vahvistetaan viimeistään 31. joulukuuta 2012.

Elämme aikoja, jolloin rajatylittäviä hankintoja ja sopimuksia tehdään yhä enemmän. Yhteiset normit näille rajatylittävälle maksuille, tilisiirroille ja suoraveloitukselle ovat tärkeä osa sisämarkkinoiden terveyttä ja kasvua. Kuluttajille on paljon parempi, että heidän ei pidä tarkistaa, onko eri maissa eri järjestelyitä, tai joutua vaikeuksiin, kun niitä on.

Kuluttajat suhtautuvat siten suopeasti tähän hankkeeseen, mutta heillä täytyy olla turvaa, ja huolta aiheutuu, jos ei ole riittäviä takeita suoraveloitustoimeksiantojen hallinnoimisesta ja valvomisesta. Maksujärjestelmien osuus on kolmasosa pankkien toimintakustannuksista, joten pankeille on edullista saada SEPA toimimaan oikein, mutta tätä ei voida toteuttaa täysin niiden ehdoilla. Euroopan maksuneuvoston EPC:n on tunnustettava, että kuluttajat ovat huolestuneita petoksista ja luottamuksen rikkomisesta sekä siitä, kuka valvoo heidän etujaan. Jotkut kiireiset henkilöt eivät ehkä välttämättä huomaa uutta tilitapahtumaa, jos määrä on tavanomainen. Sen vuoksi on oltava eri mahdollisuuksia, jotta kuluttajilla on ylimääräisiä takeita suoraveloituksen käyttöönotossa. Ei riitä, että todetaan, että pankit huomaavat kaikki petokset. Pankit eivät ole huomanneet väärennetyjen šekkien käyttöä. Esimerkiksi Ranskassa on esiintynyt šekkien hyväksymistä koskevia petoksia sellaisten šekkien tapauksessa, jotka kirjoitetaan pankille ja jotka suoritetaan kolmannen osapuolen tilille. Näin on käynyt neljä vuotta sen jälkeen, kun Yhdistyneen kuningaskunnan rahoituspalveluista vastaava viranomainen sulki tämän porsaanreiän. Ei ole tyydyttävää, että nämä ongelmat ratkaistaan lisätoiminnoilla tai palveluilla koskevilla täydentävillä tarjouksilla, joilla ei suojella kaikkia. Tämä on huijarin peruskirja. Ei riitä, että tämä toteutetaan maakohtaisesti. Tämä on rajatylittävä huijarin peruskirja.

Joten, hyvä komission jäsen, odotamme, että toimitte päättäväisesti, korjaatte nämä ongelmat ja esitätte SEPA-suoraveloitusta koskevan ratkaisun ennen 30. syyskuuta 2010.

Tänä vuonna julkisten viranomaisten pitäisi käyttää huomattavasti enemmän SEPAA, joten on oikea ajankohta pyrkiä eteenpäin ja pyytää erityisesti niitä jäsenvaltioita, jotka eivät ole tehneet suunnitelmia, osallistumaan tutkimuksiin. Me pyydämme myös, että ne jäsenvaltiot – tai ehkä kyse on vain yhdestä jäsenvaltiosta – jotka eivät ole ratkaisseet ongelmaa nykyisten suoraveloitustoimeksiantojen laillisesta pätevyydestä, pyrkisivät ratkaisemaan tämän ongelman. Ehkä toinen keskeinen kompastuskivi on korttimaksuja koskeva monenvälinen toimitusmaksu. Myös tämä asia on ratkaistava tavalla, joka on sopusoinnussa kilpailupolitiikan kanssa.

Nämä ovat tärkeitä asioita, ja, arvoisa komission jäsen, meidän mielestämme on aika toimia tiukasti ja asettaa määräaika, jotta voimme siirtyä menestyksekkäästi SEPAan ja saada tämän yhtenäismarkkinoille erittäin tärkeän hankkeen todella käyntiin.

Michel Barnier, komission jäsen. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, olen iloinen nähdessäni teidät jälleen ja haluaisin ensiksi todeta olevani samaa mieltä Sharon Bowlesin juuri toteamasta seikasta, että kuluttajat tarvitsevat suojaa. Tämä on niiden pyrkimysten mukaista, joita esitin parlamentissa

kuulemistilaisuudessani, eli että kuluttajat ottavat osaa sisämarkkinoihin erityishankkeiden avulla. Yksi niistä on yhtenäinen euromaksualue SEPA. Kyseessä on monimutkainen hanke, mutta sen tavoite – yksinkertaiset varojen siirrot EU:ssa – oikeuttavat toimintamme.

Hyvä Sharon Bowles, hyvät parlamentin jäsenet, haluaisin kiittää parlamenttia SEPAlle antamastaan tuesta sekä antaa konkreettisia vastauksia Sharon Bowlesin esittämään viiteen kohtaan, joissa tunnistetaan oikein ongelmat, jotka meidän on ratkaistava. Olen myös tietoinen toteutetusta valmistelutyöstä ja Pervenche Berèsin ja Jean-Paul Gauzèsin erittäin myönteisistä ja mielenkiintoisista mietinnöistä, joissa käsiteltiin SEPAA koskevia asioita.

On totta, hyvä Sharon Bowles, että määräaika voisi antaa SEPA-hankkeelle tarvittavaa vauhtia. Uskon näin. Määräajalla olisi useita myönteisiä vaikutuksia. Sillä tehtäisiin oikeudellisesta asemasta selkeämpää, voitaisiin suunnitella tarpeellisia sijoituksia ja lopettaa kahden rinnakkaisen maksujärjestelmän – kansallisen ja EU:n – olemassaolo, koska tämä aiheuttaa tarpeettomia menoja.

Määräaika edellyttää lainsäädäntöä. Henkilöstöni arvioi tällä hetkellä useita vaihtoehtoja, ja heidän arvionsa pitäisi olla valmis ensi keväänä. Päätämme kaikkein tehokkaimmasta toimintatavasta tällä perusteella. Voin vakuuttaa teille, että se perustuu lainsäädäntöön.

Puhuessani nyt teille nyt maaliskuun alussa on aivan liian aikaista, että voisin ilmoittaa teille kyseisen määräajan. Panin merkille ehdotuksenne vuodesta 2012, hyvä Sharon Bowles, ja pidän sen mielessäni. Meidän on joka tapauksessa sallittava toimijoille sopeutumisaika, esimerkiksi 12 kuukautta tilisiirtojen ja ainakin 24 kuukautta nostojen osalta. Lainsäädäntöaloitteen toinen etu voisi olla se, että siinä käsitellään joitain päätöslauselmassanne esiin tuotuja ja talous- ja rahoitusasioiden neuvoston esille ottamia kysymyksiä, jotta SEPA-tuotteiden laatua parannetaan käyttäjien näkökulmasta.

Toinen näkökohtani on se, että on selvennettävä monenvälisiä toimitusmaksuja. Tämä on tärkeä kysymys rahoitukselle ja siten SEPA-kortteja ja nostoja koskevalle kehitykselle. Komissio julkaisi loppuvuodesta 2009 keskusteluasiakirjan, johon sisältyi uutta tietoa sekä erilaisten käyttäjien mielipiteitä tästä asiasta. Käsitelen hetken kuluttua tämän julkisen kuulemisen tuloksia. Tätä kysymystä on luonnollisesti käsiteltävä sen perusteella, onko se kilpailupolitiikan mukaista. Kollegani Joaquín Almunia on vastuussa tästä asiasta.

Haluaisin kuitenkin esittää useita huomautuksia. Nostoja varten on käytössä lyhytaikainen väliaikainen järjestelmä marraskuun 2012 loppuun saakka. Sen perusteella sallitaan jopa 8,8 prosentin monenväliset toimitusmaksut rajatylittävälle maksuille. Totean kuitenkin, että yli 70 prosenttia nostoista Euroopassa tehdään ilman, että tapahtumasta peritään minkäänlaista monenvälistä toimitusmaksua. Monenvälinen toimitusmaksu ei siis näytä olevan ainoa rahoitusmekanismi, eikä edes kaikkein tehokkain.

Komissio on korttimaksujen osalta tehnyt päätöksen MasterCardia vastaan rajatylittävistä monenvälisistä toimitusmaksuista. Toimimme samalla tavalla Visan tapauksessa. MasterCardia koskevaan asiaan on haettu muutosta Euroopan unionin tuomioistuimessa. Komissio on tämän asian käsittelyn yhteydessä jo selvittänyt menettelyjä erityisesti näiden maksujen tasosta ja tyypistä. Unionin tuomioistuimen lopullisen tuomion ansiosta tämä asia saa vankemman oikeudellisen perustan.

Kolmanneksi, kuten minulla oli tilaisuus mainita kuulemistilaisuudessani, kannatan eurooppalaisen maksukortteja koskevan aloitteen käyttöönottamista. Monia aloitteita kehitetään yksityisellä sektorilla, ja niihin kuuluvat esimerkiksi Monnet-hanke, PayFair ja European Alliance of Payment Schemes -hanke. Hyvä Sharon Bowles, hyvät parlamentin jäsenet, tapaan piakkoin näiden markkinoiden tärkeimpiä toimijoita arvioidaksemme yhdessä niiden halua siirtyä eteenpäin ja mahdollisesti koordinoida aloitteitaan ja määritellä toimintakehys. Komissio arvioi samalla kilpailusääntöjen näkökulmasta korttijärjestelmien näkökantoja, joilla ne perustelevat rahoitusjärjestelmänsä.

Neljäs näkökohta liittyy hallinnon tulevaisuuteen. Kuten tiedätte, SEPAlla ei ole Euroopan laajuista hallintojärjestelmää. Sen vuoksi meillä on ollut yhteinen aloite Euroopan keskuspankin kanssa SEPA-neuvoston luomisesta. Siihen osallistuisi joitakin maksuliikenteen alan korkean tason edustajia ja käyttäjiä. Tavoitteena ei ole tehdä päätöksiä vaan edistää vuoropuhelua, jotta varmistetaan, että SEPA-hanke pannaan asianmukaisesti täytäntöön. Ensimmäinen kokous järjestetään keväällä.

Hyvä Sharon Bowles, hyvät parlamentin jäsenet, pidän henkilökohtaisesti parlamentin ajan tasalla SEPA-neuvoston työstä erityisesti, kun osallistun talous- ja raha-asioiden valiokunnan kokouksiin.

Viimeinen näkökohtani koskee käyttäjien edun kunnioittamista, minkä mietinnön laatija mainitsi. On valitettavaa, että pankkimaksuliikenteen ala vaikuttaa usein tunnistavan käyttäjien huolenaiheet melko

vastahakoisesti. Parannuksia voidaan tehdä tapaan, jolla Euroopan maksuneuvosto ohjaa alaa. Näin voitaisiin edistää avoimuutta ja ottaa käyttäjien huolenaiheet huomioon. SEPA-neuvosto muodostaa hyvän foorumin, jotta nämä parannukset saadaan aikaan.

Aion myös ryhtyä suoriin toimiin tietyistä näkökohdista ja erityisesti parannuksista, joita on tehtävä nostojärjestelmään. Komissio ja Euroopan keskuspankki lähettävät hyvin pian kirjeen Euroopan maksuneuvostolle, ja siinä pyydetään, että se tekee tiettyjä muutoksia, joilla vastataan kuluttajien huolenaiheisiin. En voi sulkea pois sitä mahdollisuutta, että komissio toteuttaa toimia, jos se huomaa tätä asiaa koskevia esteitä. Näin otetaan huomioon kuluttajien huolenaiheet.

Arvoisa puhemies, hyvä Sharon Bowles ja parlamentin jäsenet, olette ymmärtäneet, että olen päättänyt toimia ja saada SEPAn toimintakykyiseksi, kuten ilmoitin teille tammikuussa. Luotan luonnollisesti parlamentin tukeen ja päättäväisyyteen näiden parannusten aikaansaamiseksi.

Jean-Paul Gauzès, PPE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvä komission jäsen, en epäile päättäväisyyttänne, ja olette juuri esittämienne näkökohtien vuoksi vastanneet suurimpaan osaan kysymyksistä, joita aioimme kysyä ja joita tämä päätöslauselma herätti.

Haluan ainoastaan muistuttaa teitä, että aiheen monimutkaisuus johtuu siitä, että yhtenäinen euromaksualue (SEPA) on maksulaitosten, erityisesti pankkien aloite. Haluaisin myös todeta, että maksupalveludirektiivin, jonka esittelijänä toimin, tarkoitus oli auttaa tunnistamaan ja määrittelemään oikeudellisia välineitä, joita tarvitaan tämän eurooppalaisen maksujärjestelmän käyttöönottamiseksi. Direktiivin toinen tarkoitus oli parantaa kilpailua maksuliikenteen alalla, ja sen II osastossa säädettiin sellaisten maksulaitosten luomisesta, joilla pyrittiin päättämään pankkien monopoliasema.

Tämä monimutkainen alku varmasti selittää osan viivästyisestä. On varmasti myös totta, kuten totesitte, että maksupalvelulaitokset, eli pankit, ovat suhtautuneet melko vastahakoisesti tämän mekanismin toteuttamiseen. Tähän on syy: hinta. Olen varma, että tiedätte jo tämän, mutta annan silti esimerkin: muun muassa Ranskassa SEPAn täytäntöönpanokustannukset ovat korkeammat kuin mitä aiheutui euroon siirtymisestä.

Lisäksi on puututtava toimitusmaksuja koskevaan kysymykseen. Tähän liittyy kaksi näkökohtaa. Ensimmäinen, kuten mainitsitte, on kilpailusäännöksiä noudattaminen, mutta toinen asia, jota ei saisi unohtaa, on se, että maksupalvelut ovat taloudellista toimintaa, joita varten on saatava oikeudenmukainen korvaus. Se, mikä tuomitaan, on mahdollisuus ottaa pankkien välillä käyttöön voittomarginaaleja yksipuolisesti, mielivaltaisesti ja ilman neuvotteluita silloin, kun tällainen toiminta vaikuttaa olevan perustellusti kohtuutonta.

Arvoisa komission jäsen, luotamme teidän varmistavan, että yhtenäisten maksumarkkinoiden luomisessa saavuttamamme edistys voi johtaa nopeasti EU:n maksusiirtoja ja suoraveloitusta koskevien välineiden käyttöönottoon.

Udo Bullmann, S&D-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoiset puhemies ja komission jäsen, yhtenäinen euromaksualue on Euroopan yhtenäismarkkinoiden tärkeä, jopa keskeinen väline. Voimme kiittää Jean-Paul Gauzèsia siitä, että olemme saaneet sen alulle. Ryhmäni on täysin sen takana, ja haluaisimme nähdä sen toimivan hyvin. Minulla ei ole henkilökohtaisesti mitään siirtymää koskevan määräajan käyttöönottoa vastaan, ja minusta tässä asiassa ei ole niinkään kysymys siitä, kestääkö tämä kolme, neljä tai viisi kuukautta, kunhan se vain todella toimii.

Se, toimiiko se todella, riippuu kahdesta asiasta. Ensinnäkin alalle on esitettävä pyyntö, että sen pitää olla loppukäyttäjille myönteinen. Meillä ei ole nykyään varaa minkäänlaisille huhupuheille, salaiselle vastarinnalle tai vanhan järjestelmän kaipuulle. Sen on siten toimittava kunnollisesti myös niihin nähden, joiden on lopullisesti käytettävä sitä.

Toiseksi sen on toimittava myös taloutta hyödyttäen. Haluaisin mainita yhden näkökohdan, joka on edelleen kiistakapula, eli miten suoraveloitusta lasketaan. Talousala ei vaikuta olevan vielä sellaisessa tilanteessa, jossa voitaisiin ehdottaa järkevää mallia. On edelleen ongelmakohtia, ja jos talousala ei ole siinä tilanteessa, että se voisi esittää yhteisen mallin, joka toimii Euroopan unionissa, niin komission on – kuten päätöslauselmaesityksessä todettiin – esitettävä konkreettinen ehdotus tietyn ajan sisällä, sanokaamme ennen vuoden loppua. Asian ei pitäisi olla niin, että me asetumme napit vastakkain talousalan kanssa ja vaadimme määräaikaista siirtymiselle, mutta emme tee aloitteita niiden esteiden poistamiseksi, joita maksupalvelualan toimijat eivät voi ilmeisesti voittaa yksin. Tässä asiassa tarvitaan yhteisön aloitetta, jotta koko asia voi toimia. Tämä on meidän kantamme keskusteluun.

Martin Ehrenhauser, *sitoutumattomien jäsenten puolesta (NI)*. – (DE) Arvoisa puhemies, on hyvä asia, että meillä on euro. Pienet valtiot, kuten kotimaani Itävalta, olisivat muuten joutuneet valtavien paineiden kohteeksi vuoden 2007 rahoituskriisin aikana.

Eurokolikon toinen puoli on kuitenkin johdonmukaisuuden ja vastuullisuuden puute, ja tässä asiassa on luonnollisesti esitettävä joitain kysymyksiä komissiolle. Ensinnäkin kuka on vastuussa euroa koskevan järjestelmän valvonnan puutteesta? Toiseksi kuka on vastuussa siitä, että Kreikan väärää talousarviolukua ei tunnustettu aikaisemmin? Kolmanneksi onko niin, että kun puhumme tänään Kreikasta, oikea ongelma onkin Espanja? Neljänneksi voiko komissio taata, että Espanja ei esitä väärää talousarviolukua, ja mitä se tekee tämän varmistamiseksi?

Vaadin selkeyttä ja avoimuutta ja ennen kaikkea sitä, että vastuussa olevat henkilöt joutuvat lopulta vastaamaan teoistaan. Ainoastaan silloin, kun nämä henkilöt joutuvat vastaamaan teoistaan, voimme varmistaa, että pelisääntöjä noudatetaan johdonmukaisesti.

Markus Ferber (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, ensinnäkin on oikein, että yhteiseen valuuttaan sovelletaan yhteisiä menettelyitä. On oikein tarkastella, miten näitä yhteisiä menettelyitä, joita ei ole vielä toteutettu kaikkialla yhtenäisellä euromaksualueella, voidaan panna täytäntöön hieman paremmin.

Toisaalta sanon selvästi, että meidän on vielä muutettava sääntökirjaa tietyissä kohdissa. Olen itse kotoisin maasta, jossa suoraveloitusmenettely on levinnyt hyvin laajalle, ja sillä helpotetaan tiettyjen säännöllisten maksujen käsittelyä.

Sääntökirjassa tällä hetkellä suunnitteilla oleva menettely on hyvin byrokraattinen, hyvin monimutkainen menettely, joten olisin sen vuoksi tyytyväinen, arvoisa komission jäsen, jos tähän asiaan puututaan jälleen kerran määrääjän – jota me kaikki haluamme – osalta. Toisaalta petoksille ei pitäisi olla alttiina. Tämä on ongelma raja-alueella. Kuitenkin pitäisi olla mahdollista, että asianmukaiset yritykset veloittavat edelleen paikalliset maksut kaikista lehtitilauksista, vakuutusmaksuista, matkapuhelinlaskuista ja niin edelleen yksinkertaisen menettelyn mukaisesti.

Tämä on minun pyyntöni, ja tästä kysymyksestä on esitetty vastaava kohta päätöslauselmaesityksessämme. Voimme siten taata, että jäsenvaltioissa menestyneet menettelyt voidaan varmistaa myös yhtenäisen euromaksualueen lopullisen käyttöönoton jälkeen.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, hyväksymme luultavasti kaikki komission jäsenen kysymykseen antamat vastaukset ja olemme niistä kiitollisia. Ne ovat Euroopan parlamentin tavoitteiden mukaisia.

Toiseksi haluaisin sanoa, että SEPAa varten valitsemamme pankkialan itsesääntelyn menetelmä on menetelmä, jossa eri tahot toimivat hyvin, ja useita satoja pankkeja on liittynyt SEPA-alueeseen hyvin lyhyessä ajassa. SEPA on osa yhtenäismarkkinoita, se on laajempi kuin euroalue, mutta se ei ole valmis. Kannatan erittäin paljon johdonmukaista ja oikeudellisesti sitovaa määräämistä, koska toivon, että tällaisen päivämäärän avulla voimme lisätä painetta ratkaistaksemme jäljellä olevat kysymykset ja hoitaaksemme oikeudellisen velvoitteen johdonmukaisen täytäntöönpanon aloittamisesta. Tämän ansiosta kaikki osallistujat voivat jälleen kerran esittää kaikki asiat, jotka on vielä saatava aikaan. Yhteinen päivämäärä on tärkeä, jotta SEPA-alue saadaan toteutettua mahdollisimman nopeasti ja tehokkaasti ja jotta varmistetaan, että se on mahdollisimman soveltuva yhtenäismarkkinoille.

David Casa (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, SEPA on kiitettävä aloite, joka on varmasti erittäin hyödyllinen rajatylittävien maksujen parantamiseksi ja euromaksujen hajanaisten kansallisten markkinoiden yhtenäistämiseksi yhdeksi sisäiseksi markkinaksi. Asiakkaat voivat siten osoittaa muita kuin käteisellä suoritettavia euromaksuja mille tahansa alueella sijaitsevalle taholle käyttäen yhtä pankkitiliä ja yhtenäistä maksuvälinettä.

Toinen merkittävä hyöty saadaan siitä, että vähennetään alueen liikkuvan pääoman kokonaiskustannuksia Euroopan taloudelle. Tämän arvioidaan olevan tällä hetkellä kahdesta kolmeen prosenttiin koko bruttokansantuotteesta. Meidän on muistettava, että SEPA:n perimmäinen tavoite oli luoda todellinen sisäinen maksuympäristö kaikkialla Euroopassa. On ymmärrettävää, että tämän kunnianhimoisen tavoitteen saavuttaminen ei ole missään tapauksessa helppoa erityisesti, kun otetaan huomioon valitettava tarve pyrkiä kompromisseihin eurooppalaisen pankkisektorin usein ristiriitaisten etujen välillä.

Taluskriisi on ainoastaan vaikeuttanut SEPA-standardien täytäntöönpanoprosessia. Tämä on kallis prosessi, ja pankeilla on ymmärrettävästi ollut muita kiireellisempiä prioriteetteja viime aikoina. Tämänhetkisestä tilanteesta pitäisi tehdä arvio, ja minusta olisi asettava mahdollisimman pian realistinen aikataulu.

Nyt on tärkeää, että vahvistetaan oikeudellisesti sitova määräaika SEPA-välineiden käyttöön siirtymiseksi, kuten kollegani Othmar Karas juuri totesi. Ei ole hyväksyttävää, että tähän päivään mennessä ei ole minkäänlaista konkreettista aikataulua. Ajatus siitä, että kotimaisia standardeja voitaisiin noudattaa SEPAn rinnalla, on tehotonta ja haitallista.

Kehotan sen vuoksi teitä, arvoisa komission jäsen, sekä komissiota luomaan varmuutta tälle herkässä asemassa olevalle alalle ja varmistamaan, että oikeudellisesti sitova määräaika SEPA-välineisiin siirtymiseksi vahvistetaan vihdoin.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Haluaisin ilmoittaa teille, että kotimaani Romania toteuttaa joitain tärkeitä toimia SEPAn täytäntöönpanemiseksi ja siihen siirtymiseksi. Sisämarkkinoiden maksupalveluita koskeva direktiivi 64/2007/EY saatettiin lokakuussa 2009 osaksi Romanian lainsäädäntöä. Vuonna 2007 Romanian pankkialan järjestö, Euroopan maksuneuvoston jäsen, otti tehtäväkseen tukea tätä järjestöä liittymään SEPA-järjestelyihin. Itse asiassa siirtyminen SEPA-tilisiirtoihin saadaan valmiiksi siihen ajankohtaan mennessä, jolloin euro otetaan käyttöön, mutta toistaiseksi vain viisi pankkia aikoo osallistua SEPA-suoraveloitusjärjestelmään seuraavan kolmen vuoden aikana.

Julkisella hallinnolla on keskeinen tehtävä SEPAan siirtymisessä. Julkiset laitokset sekä julkiset palvelut, teleoperaattorit ja vakuutusyhtiöt voivat tarjota kriittistä massaa, jota tarvitaan SEPAan siirtymistä koskevan prosessin tehostamiseksi. Romanian julkisesta taloudesta vastaava ministeri ilmoitti, että Romania liittyy SEPA-järjestelyihin, kun euro on otettu käyttöön.

Kiitos.

Michel Barnier, komission jäsen. – (FR) Arvoisa puhemies, haluan kiittää kaikkia tähän keskusteluun osallistuneita. Minuun vaikutti erityisesti se seikka Sharon Bowlesin aloituspuheenvuorossa, että koko parlamentti on osoittanut yksimielisen tukensa yhtenäisen euromaksualueen (SEPA) toteuttamiseksi, ja se on jo selvästi osoittanut tämän aikaisemminkin. Tämä vahvistetaan myös päätöslauselmaesityksessä. Kyseessä on hanke, joka on kaksi vuotta vanha, ja minusta se on pantava nyt täytäntöön. Toistan jälleen kerran, että olen vaikuttunut yksimielisyydestä, jota hetki sitten ilmaistiin jälleen kerran määrääjän asettamisen tarpeellisuudesta.

Vahvistan sen vuoksi, että sitoudun asettamaan tämän määrääjän. Pyydän tähän muutaman viikon aikaa – mielestäni tämä aika käytetään hyvin – jotta voin tavata pankkialan kaikki keskeiset toimijat. Suoritan lyhyen kuulemisen tästä asiasta ja muista seikoista, jotka koskevat SEPAn asianmukaista täytäntöönpanoa, ja sen jälkeen teen päätökset nopeasti, kuten Sharon Bowles pyysi.

SEPA onnistuu ainoastaan, jos se täyttää täysin kuluttajien ja sitä käyttävien henkilöiden odotukset. Tarkoitan yrityksiä, erityisesti pienyrityksiä, kuluttajia ja kansallisia viranomaisia. Komissio toivoo, että käyttäjien huolenaiheet otetaan huomioon SEPAn täytäntöönpanossa, ja se toimii tämän näkökohdan suuntaisesti. Haluaisin sanoa Elena Băsesculle, että kiinnitän huomiota myös uusien jäsenvaltioiden toimiin. Tiedän, että maassanne ja myös muissa valtioissa on tällaisia pyrkimyksiä osallistua täysin SEPA-hankkeeseen, ja tämä on kaikkien edun mukaista.

Lopuksi vaikuttaa siltä, että korttijärjestelyissä, mitkä mainitsin kuulemistilaisuudessani, tarvittaisiin enemmän selkeyttä. Tarvitsen tässäkin asiassa muutaman viikon tai kuukauden kokousten pitämiseksi, jotta selvennetään keskeisten toimijoiden aikomuksia ja määritellään, missä määrin ne ovat valmiita koordinoimaan tai yhdistämään toimiaan mahdollisen Euroopan laajuisen korttijärjestelmän rahoituksen suhteen. Otan esille pankkialan keskeisten toimijoiden kanssa kysymyksen niistä kilpailupuitteista, joissa tämän pitäisi toimia.

Haluaisin kiittää puhemiestä ja parlamentin jäseniä rakentavasta ja valppaasta tuesta, jota olette jälleen kerran ilmaisseet SEPA-hankkeelle. Tähän vastataan komission sitoumuksella.

Puhemies. – (EL) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan keskiviikkona 10. maaliskuuta 2010 klo 12.00.

19. Yhtiömuodoltaan tietynlaisten yhtiöiden tilinpäätökset – mikroyhteisöt (keskustelu)

Puhemies. – (EL) Esityslistalla on seuraavana Klaus-Heiner Lehnen oikeudellisten asioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö yhtiömuodoltaan tietynlaisten yhtiöiden tilinpäätöksestä mikroyhteisöjen osalta (KOM(2009)0083 - C6-0074/2009 - 2009/0035(COD) (A7-0011/2010).

Klaus-Heiner Lehne, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, tämä mietintö koskee hanketta, johon parlamentti on pyrkinyt useiden vuosien ajan, ja nyt olemme päässeet ehkä askeleen lähemmäksi sen toteutumista.

Halusimme vapauttaa mikroyhteisöt kirjanpitovelvollisuudesta. Tarkoitamme yrityksiä, jotka ovat erityisen pieniä, joilla on vähän työntekijöitä, erittäin pieni liikevaihto ja jotka tosiasiallisesti toimivat ainoastaan alueellisella ja paikallisella tasolla, kuten esimerkiksi leipurit, maalarit ja sisustajat. Parlamentti on neuvoston kanssa yhteistyössä – kyseessä on neljäs direktiivi, mitä käsittelemme, ja sitä on tarkistettu useasti – toistuvasti yrittänyt saada tämän aikaan. Edellinen yritys oli Ieke van den Burgin mietintö vuoden 2008 lopussa. Emme onnistuneet tuolloin toteuttamaan tätä neuvotteluissa neuvoston kanssa. Tämän johdosta parlamentti hyväksyi joulukuussa 2008 lähes yksimielisesti päätöslauselman, jossa se kehotti komissiota käynnistämään tämän mikroyhteisöjen vapauttamista koskevan mahdollisuuden lainsäädännöllisestä näkökulmasta. Juuri näin on tapahtunut tällä välin. Komissio teki ehdotuksen, ja se on siten toiminut täysin parlamentin toiveiden mukaisesti. Lisäksi komission koolle kutsuma komitea – eli Stoiberin ryhmä, jonka tehtävänä on byrokratian vähentäminen – on myös antanut kantansa tästä ongelmasta ja todennut, että tämä olisi keskeinen väline mikroyhteisöjen taakan vähentämiseksi Euroopassa. Kyseessä on yhteensä noin 6,3 miljardin euron mahdolliset säästöt. Samalla olisi muistettava, että mikroyhteisöt kärsivät erityisen paljon hallinnollisesta taakasta.

Komission ehdotus on tavallaan lippulaivahanke, jolla torjutaan byrokratiaa, sekä toimintalinja, jolla torjutaan hallinnollista taakkaa Euroopan unionissa, ja se on siten melko keskeinen ja tärkeä. On monia järkeviä syitä, miksi tämä ehdotus on asianmukainen. Käsittelemämme direktiivi on peräisin vuodelta 1978. Sillä pyrittiin sääntelemään suuria ja keskisuuria yrityksiä. Ei ollut koskaan tarkoitus, että sitä sovellettaisiin mikroyhteisöihin. Sillä, että mikroyhteisöihin sovelletaan tämän direktiivin mukaisia velvoitteita, eli kirjanpitovelvollisuutta, jotka ovat rakenteeltaan ja tekijöiltään pääosin samanlaisia kuin mitä edellytetään suurilta yrityksiltä, osoitetaan, että ei välitetä ollenkaan siitä, mikä on todella tarpeellista, eikä myöskään mikroyhteisöjen tarpeista. Jos mikroyhteisö tarvitsee lainaa, tällaisella tasapainolla ei ole lähes minkäänlaista arvoa. Väittäisin jopa, että suurin osa näistä mikroyhteisöistä – ja komission tutkimukset tukevat tätä – ei ymmärrä omaa tilinpitoaan laisinkaan. Korostan jälleen kerran, että tämän arvo on käytännössä nolla. Kysymys rahavirroista on luottojen myöntämistä varten tärkeä. Näin on esimerkiksi kysymys maksukyvyistä sekä varannosta, joka voidaan ottaa käyttöön. Nämä ovat kuitenkin kaikki asioita, joita ei periaatteessa voida vähentää taseesta tässä muodossa. Tällä luodaan ainoastaan katsaus asiaan eikä ratkaista, ansaitseeko kyseinen yritys luottoa vai ei.

Kyseessä ei ole myöskään kilpailu, vaikka osa eturyhmistä ilmaisi täällä suurimmaksi osaksi toisenlaisia näkökantoja. Nämä yritykset eivät pääsääntöisesti kilpaile sisämarkkinoilla rajatylittävässä toiminnassa. Ne toimivat ainoastaan alueellisella tai paikallisella tasolla. Sen vuoksi tällä ongelmalla ei ole mitään merkitystä sisämarkkinoille. Lisäksi sisämarkkinat eivät ole itsetarkoitus. On tärkeää ja hyvä asia, että meillä on ne. Sääntöjä olisi kuitenkin sovellettava sisämarkkinoiden toimintaan, rajatylittävään kauppaan, eikä asioihin, jotka koskevat vain kansantalouden sisäisiä kysymyksiä.

Näiden syiden vuoksi meidän pitäisi saada tämä loputon tarina päätökseen. Meidän pitäisi hyväksyä tämä mietintö. Tällä luotaisiin edellytykset sille, että neuvosto tarkastelee asiaa uudelleen ja mahdollisesti hajottaa nykyisen määrävähemmistön. Tämä olisi hyvä asia Euroopan pienimmille yrityksille.

Michel Barnier, komission jäsen. – (FR) Arvoisa puhemies, haluan ensiksi kiittää ja ilmaista tyytyväisyyteni työstä, jonka on tehnyt kaksi parlamentin jäsentä: oikeudellisten asioiden valiokunnan puheenjohtaja Klaus-Heiner Lehne, joka juuri käytti puheenvuoron, ja Dirck Sterckx. Haluaisin muistuttaa teitä Klaus-Heiner Lehnen sanoin, että tämä komission direktiiviehdotus on vastaus parlamentin toiveisiin. Parlamentin päätöslauselma annettiin 18. joulukuuta 2008. Siinä kehoitettiin komissiota esittämään lainsäädäntöehdotus, jotta jäsenvaltiot voisivat jättää mikroyhteisöt tilinpäätösdirektiivien soveltamisalan ulkopuolelle.

Samaan aikaan Edmund Stoiberin johtama hallinnolliseen rasiin liittyviä kysymyksiä käsittelevä riippumattomien sidosryhmien korkean tason ryhmä esitti selkeästi kannattavansa ehdotusta, kuten Klaus-Heiner Lehne sanoi hetki sitten.

Lopuksi Euroopan talous- ja sosiaalikomitea antoi tukensa tälle ehdotukselle kirjanpitoasettelun yksinkertaistamiseksi. Tässä me nyt olemme.

Miksi tämä toimi on tärkeä? Tällä ehdotuksella luodaan yksi raportointijärjestelmä, joten jäsenvaltioiden olisi voitava sen ansiosta yhtenäistää kaikkiin mikroyhteisöihin sovellettavia raportointivaatimuksia sekä lisätä niiden johdonmukaisuutta. Tämän uuden lähestymistavan pitäisi vähentää huomattavasti näille yhteisöille aiheutuvia kustannuksia.

Klaus-Heiner Lehne, puhuitte useasta miljardista eurosta. Minulla on henkilöstöni ilmoittama luku. He arvioivat, että säästöjä saataisiin enintään 6,3 miljardia euroa. Vaikka tämä luku olisi alhaisempi, se oikeuttaisi minun mielestäni jatkamaan keskustelua tästä asiasta, jotta Euroopan mikroyhteisöjen toimintaa kannustetaan. Tämä on toinen syy, miksi kannatan, että mikroyhteisöjä koskeva ehdotus hyväksytään nopeasti.

Jos meidän pitäisi sisällyttää tämä ehdotus tilinpäätösdirektiivien tarkastamista koskevaan laajempaan yhteyteen, kuten talous- ja raha-asioiden valiokunta halusi, tämä kestäisi varmasti kauemmin. Voisi kestää jopa useita vuosia ennen kuin nämä säännökset olisivat sovellettavissa.

Juuri nyt, hyvät parlamentin jäsenet, kuulen kritiikkiä, huomautuksia ja ehdotuksia kummaltakin puolelta, ja haluaisin yrittää vastata asiaan tai tyyntä teitä kolmessa seikassa.

Ensinnäkin ehdotuksella annetaan jäsenvaltioille edellytykset sille, että ne voivat käyttää mahdollisuutta tai olla käyttämättä sitä. Toisin sanoen mikä tahansa jäsenvaltio voi halutessaan säilyttää ennallaan nykyiset säännöt ilman, että sen täytyy muuttaa omia kansallisia säännöksiään.

Toiseksi haluan korostaa, että tällä ehdotuksella pyritään yksinkertaistamiseen ja toissijaisuusperiaatteen suuntaan. Voimme ottaa käyttöön EU:n tason säännöksiä ainoastaan, kun se on ehdottoman välttämätöntä, jotta kansalaiset ja yritykset ymmärtävät ja hyödyntävät kotimarkkinoita. Luulen, että tässä nimenomaisessa mikroyhteisöjä koskevassa tapauksessa nykyiset säännöt voisivat tuntua liiallisilta.

Kolmanneksi toisin kuin on ehkä sanottu, tähän ehdotukseen ei välttämättä sisälly se, että mikroyhteisöt vapautetaan kaikista kirjanpito vaatimuksista. Tiedän, että monella jäsenvaltiolla oli varauksia tästä asiasta. Oikeudellisten asioiden valiokunnan ehdottama kompromissi on tältä osin aivan selkeä. Näiden yritysten on säilyttävä tositteet, joista käyvät selvästi ilmi suoritettavat liiketoimet ja niiden oma taloudellinen tilanne.

Tämän aloituspuheenvuoroni lopuksi, ennen kuin kuulen teitä, haluaisin henkilökohtaisesti kannustaa Euroopan parlamenttia tukemaan tätä ehdotusta. Osapuolet odottavat tätä päätöstä, ja uskon, että parlamentin vahva kannustus on nyt tarpeen, jotta asiassa edetään. Me kaikki kannatamme yksinkertaistamista. Mielestäni tämä ehdotus, jota oikeudellisten asioiden valiokunnan puheenjohtaja kannattaa innokkaasti, on esimerkki tällaisesta yksinkertaistamisesta. Toivon, että mikroyhteisöt voivat pian hyötyä säästöistä, joita pitäisi saada aikaan tämän ehdotuksen ansiosta.

Dirk Sterckx, talous- ja raha-asioiden valiokunnan lausunnon valmistelija. – (NL) Arvoisa puhemies, olen tyytyväinen, että talous- ja raha-asioiden valiokunnan kanta voidaan loppujen lopuksi esittää istunnossa: näin ei ollut muutama viikko sitten. Olen samaa mieltä komission perusajatuksen kanssa, eli että pienten yritysten hallinnollista taakkaa on vähennettävä. Kuten Klaus-Heiner Lehne totesi, on tehtävä ero suurten ja pienten yritysten välillä.

Kuitenkaan käsiteltävänä olevalla ehdotuksella ei saavuteta tätä tavoitetta. Tämä selittää talous- ja raha-asioiden valiokunnan kannan. Jos ei ole saatavilla minkäänlaista tilinpäätöstä, pienten yritysten on yhä vaikeampaa saada tietoja kollegoista. Tällä hetkellä voimme havaita, että tilanne on erilainen eri jäsenvaltioissa. En ole tähän tyytyväinen erityisesti pienten yritysten tapauksessa, koska ne eivät ole erikoistuneet näihin asioihin. Sen vuoksi pyydän kollegoitani tukemaan kantaamme.

Me vaadimme kattavaa vaikutusten arviointia, johon ei sisälly ainoastaan 6,3 miljardia myönteistä vaikutusta mutta myös kielteistä vaikutusta: tämä on komission osalta laiminlyönti. Hallinnollinen yksinkertaistaminen olisi paras toteuttaa osana yhtiöoikeusdirektiivien tarkistusta, koska näin vaikutettaisiin kaikkiin tasapuolisesti. Tässä yhteydessä voitaisiin toteuttaa yksinkertaistamista ja eriyttämistä koskevia toimia. Kolmanneksi meillä olisi lopulta yhtenäinen direktiivi kaikille jäsenvaltioille, vahvemmat sisämarkkinat, ja hallintoa yksinkertaistettaisiin todellisesti.

Tadeusz Zwiefka, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, me tiedämme oikein hyvin, miten mikroyhteisöt poikkeavat pienistä ja keskisuurista yrityksistä suurista taloudellisista yhteisöistä puhumattakaan. Haluaisin sen vuoksi kiinnittää huomiota ulkoisiin tekijöihin, jotka ovat epäedullisia näiden yritysten toiminnalle. Niihin sisältyy makrotaloudellisia tekijöitä, kuten lainsäädäntö, verotus ja byrokratia sekä mikrotaloudellisia tekijöitä, kuten selviytymisongelmat ja huono rahoituksellinen maksuvalmius. Mitkä ovat tämän tilanteen seuraukset? Tämä on merkinnyt, että ensimmäisestä toimintavuodesta selvinneiden mikroyhteisöjen osuus on ollut viime vuosina noin 60 prosenttia. Tämä merkitsee, että yli kolmasosa vastikään perustetuista mikroyhteisöistä ei ole selvinnyt ensimmäisestä toimintavuodestaan markkinoilla. Jos panemme merkille lisäksi, että mikroyhteisöjen osuus on monissa jäsenvaltioissa 90 prosenttia kaikista taloudellisista yhteisöistä, niin keskustelu hallinnollisten esteiden ja erilaisen rasitteiden, jotka liittyvät erityisesti kirjanpitoon, vähentämisestä on ehdottoman tärkeää.

On tärkeää varmistaa, ettei keskustelussa keskitytä ainoastaan yksinkertaistamiseen vaan myös siihen, miten tilinpäätösvaatimukset vaikuttavat tällaisiin pieniin yrityksiin. Yksinkertaistamista koskevassa keskustelussa keskitytään yleensä kustannuksiin, kun taas tilinpäätösvaatimusten merkitystä koskevassa keskustelussa keskitytään tilinpäätösraportoinnin etuihin ja yksittäisten käyttäjien tarpeisiin. Monet ominaisuudet erottavat nämä yritykset suuryrityksistä, ja tämän vuoksi on perusteltua ottaa käyttöön yksinkertaistettua lainsäädäntöä. Ensinnäkin yleisten standardien soveltamisesta aiheutuvista eduista on varmasti vähemmän hyötyä kuin suurten yritysten tapauksessa. Tämä johtaa standardien täytäntöönpanoon liittyvän kustannus-hyötysuhteen epätasapainoon. Asianmukaisen kustannus-hyötysuhteen saavuttaminen edellyttää kustannusten vähentämistä.

Toiseksi tilinpäätösraportoinnilla ei ole merkittävää tehtävää mikroyhteisöjen omistajille tiedottamista koskevien vaatimusten täyttämisen kannalta, koska kyseessä ovat yleensä perheenjäsenet. Puhuttaessa rahoituskriisin vuoksi tarvittavista muutoksista on muistettava, että kriisi eivät aiheuttaneet mikroyhteisöt.

Françoise Castex, S&D-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, hyvät kollegat, kuten esittelijä ja komission jäsen ovat panneet merkille, tämä direktiiviehdotus on todellakin parlamentin äänestystuloksen mukainen.

Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmä suhtautuu kuitenkin kriittisesti tähän ehdotukseen, koska se on vaarassa kääntyä niitä henkilöitä vastaan, joita haluamme tukea. Kun halutaan keventää yritysten kuormaa, saatamme viedä heiltä avoimuuden ja luottamuksen edellytykset, jotka ovat välttämättömiä niiden hallinnalle ja niiden toiminnan dynamiikalle.

Ensinnäkin katson, että meidän on oltava selvillä kynnysarvoista ja siitä, mistä mikroyhteisössä on tarkalleen kyse. Kyseessä on pieni tai keskisuuri yritys, jolla on enemmän kuin 10 työntekijää ja jonka liikevaihto on yli miljoona euroa. Ne muodostavat valtaosan yrityksistä, mitä jäsenvaltioita tarkastellaankin.

Voi olla totta, että ne ovat paikallisia yrityksiä ja että ne eivät ole juuri läsnä yhteisön markkinoilla, mutta tämä ei merkitse, että niiden kirjanpitosäännöt poistetaan. Niiden on noudatettava kirjanpitosääntöjä, kun ne tekevät sopimuksia pankin tai kumppanien kanssa tai kun ne käyvät neuvotteluja verotusalan, taloudellisten ja sosiaalisten instituutioiden kanssa. Niihin sovelletaan siten kirjanpitosääntöjä ja niiden on mahdollisesti maksettava tavanomaista kirjanpitoa korkeampi hinta, jotta ne täyttävät kriteerit, joista ne eivät välttämättä selviydy.

En halua, että siirrytään kohti järjestelmää, jossa velvollisuus laatia tilinpäätös määrätään Euroopan unionin yhteisen kehityksen ulkopuolelta. Tämä ei ole pelkästään kilpailua koskeva ongelma. Kyseessä on yksinkertaisesti taloudellista yhdentymistä ja yhteisön lainsäädäntöä sekä kaikkien Euroopan unionissa toimivien yritysten tasa-arvoista kohtelua koskeva kysymys.

Tämän sanottuani on täysin selvää, että pk-yritysten kirjanpitovelvoitteiden yksinkertaistaminen on tarpeellista. Tähän tavoitteeseen pyritään kolmella ehdotuksella: tänään käsittelemällämme ehdotuksella, pk-yritysten tilinpäätöstietojen antamista koskevilla kansainvälisillä kirjanpitosäännöillä sekä neljännen ja seitsemännen tilinpäätösdirektiivin tarkistamisella, josta komission pitäisi tehdä pian ehdotuksia.

Meille luvattiin näitä ehdotuksia vuodelle 2010. Vaikuttaa siltä, että tätä määräaika on pidennetty, mutta en usko, että se on tarpeeksi hyvä syy kiirehtiä ja toimia ponnettomasti näiden kolmen ehdotuksen osalta. Niillä on sama tarkoitus, mutta niitä ei ehkä toteuteta samalla tavalla, joten minun mielestäni, arvoisa komission jäsen, yrityksille olisi parempi ja selkeämpää, että annamme niille yhden yleisen vastauksen ja annamme niiden ratkaista velvoitteiden yhdenmukaistamista koskevan kysymyksen, jota kaikki toivovat pienyritysten tarpeiden todellisuuden huomioon ottaen.

Nykyinen ongelma on, että komissio viivyyttää näiden direktiivien tarkistamista koskevaa ehdotusta, mikä vaikuttaa haitallisesti siihen, miten käsittelemme asiaa. Kehotan sen vuoksi komissiota vauhdittamaan vuoropuhelua tästä poikkeusta koskevasta asiasta, joka tällä hetkellä jakaa sekä taloudellisia laitoksia ja talousalaa Euroopassa, ja laatimaan vaikutustenarvioinnin.

Alexandra Thein, ALDE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, en voi Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmän varjoesittelijänä ymmärtää ollenkaan, kuinka kukaan voi vastustaa mikroyhteisöjen vapauttamista – ja korostan sanaa mikroyhteisöt, ei pienet tai keskisuuret yritykset – tilinpäätösvelvollisuudesta. Kyseessä eivät ole siis vientiin suuntautuneet keskisuuret yritykset – Baden-Württembergistä, joissa on satoja työntekijöitä, vaan pienet käsityöammattialan yritykset, kukkakaupat, naapurissa sijaitseva leipomo ja vasta perustettu tietotekniikan alan yritys. Poliitikot ovat vuosien ajan toistaneet yhä uudelleen kansallisella ja yhteisön tasolla, että juuri nämä mikroyhteisöt on vapautettava velvoitteesta. Ne on vapautettava tarpeettomista kustannuksista, tässä tapauksissa veroneuvonnasta aiheutuvista tarpeettomista kustannuksista, eikä muuten tarpeellisista kustannuksista – Belgiassa asianajajat suorittavat nämä tilinpäätökset, Ranskassa tilintarkastajat – ja vapautettava tarpeettomasta työstä ja byrokratiasta etenkin nykyisen rahoitus- ja talouskriisin vuoksi.

Nyt kun komission on vihdoinkin esittänyt ehdotuksen, jota parlamentti on pyytänyt jo kauan, kaikki epäilijät ja vastaan hangoittelevat esittävät yhtäkkiä huolenaiheita. Ainoastaan seitsemän prosenttia käsittelemistämme mikroyhteisöistä osallistuu rajatylittävään toimintaan. Sen vuoksi toissijaisuusperiaatteen vuoksi ei pitäisi olla minkäänlaista EU:n tason sääntelyä. Asiaa pahentaa se, että kirjanpitosääntöjä suunnataan edelleen enemmän suurten ja keskisuurten yritysten tarpeita varten, ja ne eivät sovi ollenkaan mikroyhteisöille, joista tässä asiassa on kyse.

Kuulen opposition näkökohdat, ensinnäkin siitä, että mikroyrittäjä voi tarvita luottoa ja sillä ei ole mitään, mitä se voisi esittää pankilleen. Kuka tahansa, joka on tietoinen Basel II -sopimuksesta tietää, että tilinpäätös on pankeille parhaimmillaan lisäetu, mutta ei mitään muuta. Toiseksi oletettu velkojen suoja: velkojat, jotka ovat riippuvaisia tilinpäätöksestä, ovat vähemmistössä. Toimiessani asianajajana tapauksissa, joissa tämänkokoisia yrityksiä myytiin, en koskaan havainnut tapausta, että myyjä olisi ollut riippuvainen tilinpäätöksen merkityksestä missä tahansa muodossaan. Kolmanneksi Euroopan unionin eteläiset jäsenvaltiot – juuri ne, jotka ovat tällä hetkellä joutuneet sanomalehdistön ikävien raporttien kohteeksi – haluavat pitää yllä vanhaa lainsäädäntöä. Ne voivat toimia näin, koska tämä lainsäädäntö on vapaaehtoinen. Kuitenkin niiden valtioiden, jotka vaativat mikroyhteisöiltä tilinpäätöstä, koska niillä ei ole tehokasta verohallintoa ja jotka eivät harjoita valvontaa vuosittaisen tilinpäätöksen vastaanottamisen lisäksi, ei pitäisi hämmästyä, jos niiltä puuttuu verotuloja tai jos esiintyy veropetoksia.

Kehotan sen vuoksi kaikkia Euroopan parlamentin jäseniä ja erityisesti sosiaalidemokraatteja hyväksymään tämän järkevän lainsäädännön varsinkin siksi, että Klaus-Heiner Lehne oikeudellisten asioiden valiokunnastamme otti kaikki huolenaiheet huomioon kompromissilainsäädännössä, ja sen jälkeen ei ole esitetty mitään muita asialle merkityksellisiä väitteitä.

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – (Pyytää sinisen kordin kysymystä työjärjestyksen 149 artiklan 8 kohdan mukaisesti) (EN) Arvoisa puhemies, aikooko Françoise Castex hyväksyä, että hänen esittämänsä ehdotusta pitäisi lykätä vaikutustenarviointia varten, mikä merkitsisi itse asiassa sitä, että todetaan ”ei”?

Françoise Castex (S&D). – (Vastaa sinisen kordin kysymykseen työjärjestyksen 149 artiklan 8 kohdan mukaisesti) (FR) Arvoisa puhemies, ymmärrän kysymyksen täysin. Jos tämä ehdotus torjutaan, se on aloitettava alusta, ja jos näin tapahtuu, meidän on todella harkittava vaikutustenarviointia.

Kuten sanoin, emme vastusta pienyritysten kirjanpitosääntöjen yksinkertaistamista, erityisesti koska direktiivejä ja toimenpiteitä on kertynyt siinä määrin, että niitä on järjestettävä uudelleen tilanteen selkiyttämiseksi.

Olemme ainoastaan sitä mieltä, että asioiden yksinkertaistamisen sijaan tällä ehdotuksella lisätään yrityksiin kohdistuvia epävarmuustekijöitä.

Kay Swinburne, ECR-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, mikroyhteisöjen vapauttamista tietyistä tilinpäätösvaatimuksista koskeva ehdotus näyttää olevan kaukana täydellisestä. Ryhmäni äänesti talous- ja raha-asioiden valiokunnassa kyseisen valiokunnan valmistelijan Dirk Steckxin näkökulman puolesta, jotta komissiolta vaaditaan lisää toimia mikroyhteisöjen ja pk-yritysten auttamiseksi kaikkialla EU:ssa vähentämällä oleellisesti niiden taakkaa ja jotta tämä ehdotus hylätään ja aikaistetaan koko neljännen ja seitsemännen

yhtiöoikeusdirektiivin tarvittavaa uudelleentarkistamista. Näin saataisiin aikaan mielekkäämpi ehdotus, jolla tarjotaan parempia mahdollisuuksia.

Komission vaikutustenarviointi ja sen väitteet siitä, miten paljon hyvää tällä ehdotuksella saadaan aikaan, ovat myös huolenaiheita. Vaikuttaa siltä, että sillä on hyvin rajallisia vaikutuksia. Tässä taloudellisesti vaikeassa tilanteessa on kuitenkin tärkeää muistaa, että vähäisetkin toimet auttavat.

Jos tuemme tätä toimenpidettä, toivon, että ainakin yksi pienyritys Walesin vaalipiirissäni saa jotain hyötyä tästä poikkeuksesta. Se ei ole ihmelääke, joka ratkaisee kaikki laman aiheuttamat ongelmat, ja meidän ei pitäisi pitää tätä vähäistä toimea valtavana saavutuksena. Jos vapautus kuitenkin auttaa edes joitain yrityksiä kestämaan näitä vaikeita taloudellisia aikoja, meidän ei pitäisi asettua sitä vastaan.

Cornelis de Jong, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, olen yleensä iloinen, kun Euroopan unioni poistaa ajoittain sääntöjä, koska niitä on jo aivan liian monta, ja ne aiheuttavat rasitetta kansalaisille ja yrityksille. Olisi silti valittava oikeat säännöt, kuten julkisia hankintoja koskevat säännöt, jotka ovat tarpeettoman ehdottomia ja monimutkaisia.

Tilinpäätöksen julkistamista koskeva velvollisuus ei ole kuitenkaan sellainen sääntö, joka meidän pitäisi poistaa edes hyvin pienten yritysten (mikroyhteisöjen) tapauksessa. Yritykset eivät saa ilman kunnollista ja avointa taloushallintoa luottoa, ja liiketoiminta yleensä vaikeutuu huomattavasti. Alalta saamiini tietojen mukaan taloushallinto muodostuu usein mikroyhteisöille ongelmaksi. Jos tilinpäätös ei ole enää pakollista ja sitä ei voida käyttää tietolähteenä, ainoa mahdollisuus on edellyttää verotusta varten laadittuja asiakirjoja. Kuka sitten voi taata, että ne ovat yhtä luotettavia kuin päteväksi todetut tilinpäätökset? Niiden luotettavuuden osoittaminen objektiivisesti merkitsisi, että olisi tarkastettava aina 100 prosenttia veroilmoituksista, mitä varten olisi esitettävä kaikki tositteet. Juuri tätä veroviranomaiset ja pienyrittäjät eivät tarvitse.

Sen vuoksi olen samaa mieltä talous- ja raha-asioiden valiokunnan ehdotuksesta hylätä komission ehdotus. Tämän toimen uhriksi voisi joutua monta pientä yritystä, ja tätä parlamentti ei halua omalletunnolleen etenäkään tällä hetkellä, jolloin pieniä ja keskisuuria yrityksiä tarvitaan kipeästi luomaan työpaikkoja.

William (The Earl of) Dartmouth, EFD-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, Yhdistyneessä kuningaskunnassa on nyt 2 460 000 työttöntä. Nuorten työttömyysprosentti on siellä 20. Ranskassa se on 24 prosenttia. Se on 25 prosenttia Italiassa ja Espanjassa uskomaton 39 prosenttia. Suuret yritykset ovat erottaneet henkilöitä kahden edellisen vuoden ajan ja jatkavat tätä.

Työttömien paras toivo on pienet ja mikroyritykset. EU:n direktiivien vuoksi mikroyritysten on kuitenkin vaikea toimia menestyksekkäästi. EU:n lainsäädäntö tukahduttaa niiden kasvun ja kerrankin komissio tekee jotain järkevää ehdotuksellaan vapauttaa mikroyritykset joistain kirjanpitosäännöksistä. Yhdistyneessä kuningaskunnassa on yli 1,7 miljoona mikroyritystä. Jos nämä yritykset pystyisivät palkkaamaan vain yhden ylimääräisen henkilön, Yhdistyneen kuningaskunnan vaikea työttömyysongelma olisi suurelta osin ratkaistu.

Olemme kaikki saaneet Dirk Sterckxin ja hänen ystäviensä ryhmäkirjeen. Dirk Sterckx ja hänen ystävänsä ovat tätä vastaan osittain sen vuoksi, että erittäin pienten yritysten vapauttaminen tilinpäätösdirektiivien täydeltä vaikutukselta olisi jotenkin ristiriidassa yhtenäismarkkinoiden kanssa. Tämä on täysin naurettava väite, jonka ainoastaan belgialainen liberaalien ryhmän jäsen voi esittää. Tiedän, että jos Euroopan parlamentissa kritisoidaan Belgiaa tai belgialaisia, saadaan sakot, mutta haluaisin muistuttaa teitä hieman historiasta. Yhdeksänkymmentä kuusi vuotta sitten Iso-Britannia lähti sotaan turvatakseen Belgian alueellisen koskemattomuuden. Ehdotan, että Dirk Sterckx korvaa tämän osittain ja lopettaa Yhdistyneen kuningaskunnan talouden ja kansallisvaltion tuhoamisen.

(Puhuja suostui vastaamaan sinisen kortin kysymykseen työjärjestyksen 149 artiklan 8 kohdan mukaisesti)

Dirk Sterckx (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää edellistä puhujaa siitä, mitä Yhdistynyt kuningaskunta teki meidän hyväksemme niin monta vuotta sitten.

Minulla on hänelle kysymys: jos pyydämme komissiota tarkistamaan kahta direktiiviä, jotka aiotaan antaa tänä vuonna ja saamaan aikaan yleisen kehyksen, aiheutetaanko tällä todella este hallinnon yksinkertaistamiselle, mitä yritämme saada aikaan?

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). (EN) Arvoisa puhemies, vastaan vain yhdellä sanalla: kyllä. Pienet yritykset tarvitsevat välittömästi hallinnon yksinkertaistamista.

Diogo Feio (PPE). – (PT) Arvoisa puhemies, haluaisin ensiksi kiittää Klaus-Heiner Lehneä esittelemästään mietinnöstä, kyvystään käydä vuoropuhelua ja tätä asiaa kohtaan esittämästään avoimuudesta sekä hänen vakaumuksestaan puolustaa mikroyhteisöjä.

Vaikka tänään käsittelemällämme toimella on historiansa, se on erityisen tärkeä kriisin torjumiseksi ja sillä vapautetaan pienet yritykset toimenpiteistä, jotka ovat liian kalliita, byrokraattisia ja tarpeettomia avoimuudelle.

Yritysten ja valtion välisen suhteen avoimuudelle on tärkeää, että niiden verotusta koskevat velvollisuudet säilyvät. Täysin erilaisia yrityksiä ei voida käsitellä samalla tavalla. Pieniä ja suuria yrityksiä ei voida käsitellä samalla tavalla.

On myös aika puolustaa pieniä ja keskisuuria yrityksiä, ryhtyä sanoista tekoihin. On oikea aika puolustaa yksinkertaisempia ja pk-yrityksille vähemmän kustannuksia aiheuttavia toimia, mitkä johtavat luonnollisesti työpaikkojen lisäämisen ja kasvun mahdollisuuteen.

Voimme valitettavasti havaita EU:ssa, että monet pienet yritykset suljetaan, ja tämän vuoksi emme saisi tehdä arvioita; tämän vuoksi meidän olisi toimittava.

Tämä on juuri sitä, mitä edustamani puolue esitti Portugalin parlamentille. Sen vuoksi kehotan täällä olevia portugalilaisia jäseniä äänestämään tämän toimenpiteen puolesta ja siten painostamaan Portugalin hallitusta, jotta se lopettaa torjuvan kantansa, jonka se on valitettavasti omaksunut neuvostossa.

Haluaisin lopuksi sanoa, että kyseessä on mietintö, joka voi olla välttämätön toimi kriisin torjumiseksi mutta myös yksinkertaistamiseksi ja pienille yrityksille aiheutuvien kustannusten vähentämiseksi, mitä ne kipeästi tarvitsevat.

Evelyn Regner (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, mikroyhteisöjen hallinnollisen taakan vähentämistä koskevan tavoitteen olisi tietenkin saatava täysi tukemme. Tavoitteenamme pitäisi olla myös sen estäminen, että mikroyrityksiä kohdellaan taloudellisen raportoinnin suhteen samalla tavalla kuin suuria toimijoita. Voidaanko tämä tavoite todella saavuttaa komission ehdotuksella tai mietinnöllänne, esittelijä Lehne, ja mistä me puhumme, kun käsittelemme mikroyhteisöjä? Françoise Castex on jo viitannut tähän. Haluaisin esittää lisää tästä kohdasta.

Mikroyhteisöt eivät ole usein niin pieniä. Esimerkiksi Itävallassa ei ole kyse käteiskirjanpidosta vaan yksityisistä yhtiöistä, osakeyhtiöistä ja kauppakumppanuuksista sekä pörssiyhtiöistä. Niiden osuus on yhteensä 90 prosenttia Itävallan kaikista yrityksistä, jotka työllistävät vähemmän kuin kymmenen työntekijää. Tällä selvennän siis tätä suhdetta.

Osakeyhtiön huonona puolena olisi sen vuoksi tilinpäätösraportointia koskeva velvollisuus, vaikkakaan ei samalla tavalla, kuten alussa mainittiin, kuin suurten yritysten tapauksessa, mutta meidän ei pitäisi luopua tilinpäätöstietojen antamista koskevasta vaatimuksesta. Sen sijaan, että mikroyhteisöt poistetaan kokonaan neljänneistä direktiivistä, neljännen ja seitsemännen direktiivin suunnittelussa tarkistamisessa olisi määriteltävä selkeästi sääntelytarpeen vähentäminen.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Meneillään oleva talouskriisi osoittaa selvästi, että EU:n tahti hidastuu eikä se voi enää pysyä talouden dynamiikan ja maailman muiden alueiden, kuten Aasian, talouskehityksen tahdissa.

Yritystemme toimintaympäristön järjestäminen on vaivalloista ja jähmeää. Katsokaa Kiinan ja Intian yrittäjiä. Voitteko arvata, kuinka paljon heidän työaikaansa kuluu yrityksiä koskevien raporttien ja selvitysten laadintaan? Ei yhtään! Ja katsokaa yrittäjiä. Esimerkiksi kotimaani lainsäädännössä edellytetään yrittäjiä lähettämään samat yritystiedot ja -raportit eri muodoissa neljälle eri valtion laitokselle: verovirastolle, kaupparekisterille, sairausvakuutuslaitokselle ja tilastotoimistolle. Jos jotakin unohdetaan, yritys saa parhaassa tapauksessa tuntevan sakon ja pahimmassa tapauksessa viranomaiset sulkevat sen. Neljä valtion perustamaa virastoa häiritsee yrityksiä ja riistää niiltä aikaa ja voimavaroja, koska koko byrokraattinen koneisto elää verovaroista, jotka saadaan kyseisten yritysten tekemästä työstä. Yksi virasto voisi kerätä kaikki valtion tarvitsemat tiedot, eikä sen tarvitsisi olla kovin iso.

Miten tämä saadaan aikaan? Poistamalla tarpeettomat säädökset, yksinkertaistamalla ja tehostamalla omaa hallintoamme ja antamalla valtaosalle virkamiehistämme mahdollisuuden ansaita elantonsa myös rehellisinä liikkeenharjoittajina. Muussa tapauksessa kohtalomme on kuin legendaarisilla valtionhoitajilla, jotka tyytymättömät tšekit heittivät Prahan linnan ikkunasta toukokuussa 1618. Olisi hyvä sitoutua ensiksi mainittuihin toimiin mahdollisimman nopeasti.

Othmar Karas (PPE). (DE) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, hyvät kollegat, olen yksi pk-yrityksiä koskevan puoluerajat ylittävän työryhmän puheenjohtajista. Monet meistä olivat mukana laatimassa pienyrityksiä koskevaa säädöstä. Jaamme toivottavasti kaikki toiveen, että pienyritykset asetetaan etusijalle, ja sen vuoksi kannatamme yksinkertaistamista ja pk-yrityksille aiheutuvan rasitteen vähentämistä.

Se, mitä olemme tänään kuulleet, vaikuttaa erittäin houkuttelevalta. Jos tämä on niin houkuttelevaa, miksi siihen ei suhtauduta suopeasti joka puolelta? Miksi on niin monia eri esimerkkejä, jotka eivät saa tästä "yksinkertaistamisesta" huolimatta innostunutta tukea? Tähän on monta syytä. Onko uusi lainsäädäntö Basel II -sopimuksen mukainen? Olemme monen vuoden ajan kannattaneet yhteisiä kirjanpitoasetteilyitä ja nyt yhtäkkiä haluamme poistaa kirjanpitoasetteilyt.

Haluamme eurooppalaisia ratkaisuja ja yksinkertaistamista, emme kansallisia ratkaisuja emmekä lainsäädännön hajanaisuutta. Mikroyhteisöjen rajatylittäviä toimintoja haitattaisiin. Tilinpäätösvelvollisuudesta vapauttaminen ei merkitse itse asiassa helpotusta, koska monissa jäsenvaltioissa on kerättävät samat tiedot eri nimikkeen alla. Kyky valvoa luottokelpoisuutta kuitenkin vaikeutuisi. Myös pienten yritysten olisi noudatettava standardeja, jotka koskevat yritysten laatuun liittyviä selvityksiä. Muussa tapauksessa on vaara, että avoimuus katoaa.

Kun yritykset kasvavat, niiden on noudatettava määräyksiä, joita ei mahdollisesti sovelleta niihin mikroyhteisöinä, ja jäsenvaltioiden valinnanmahdollisuus heikentää näissä olosuhteissa yhtenäismarkkinoita. Näistä syistä kannatan neljännen ja seitsemännen yhtiöoikeusdirektiivin uudelleentarkastelua, koska tämä johtaa yhdenmukaiseen sääntelyyn ja tilanteen helpottumiseen.

Marianne Thyssen. – (NL) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, hyvät kollegat, byrokratiaa on tietenkin vähennettävä, EU:n on toimittava omalta osaltaan asiassa, ja tämä vaikuttaa tietenkin erityisesti pieniin ja keskisuuriin yrityksiin (pk-yrityksiin), jotka kärsivät tämän vuoksi eniten. Tämä ei kuitenkaan tarkoita, että meidän olisi toimittava hätiköiden.

Komission ehdotuksen hyväksyminen johtaisi erilaisiin tilinpäätöskäytäntöihin, jotka riippuisivat yrityksen sijoittautumispaikasta sekä mahdollisesti myös siitä, missä määrin sen liiketoiminta muodostuu yhteisön sisäisestä kaupasta. Tällainen sääntö joka tapauksessa vaikeuttaisi pienten yritysten kasvua ja muodostaisi esteen rajatylittävälle toiminnalle.

Lisäksi – ja parlamentin muut jäsenet ovat myös esittäneet tämän huolenaiheen – odotettavissa olevat yksinkertaistamistoimet korvattaisiin muunlaisella hallinnollisella taakalla, kuten verohallinnon, mahdollisten luotonantajien ja jopa ammattijärjestöjen tietopyynnöillä. Kaikilla pyrittäisiin avoimuuteen. Ei pidä myöskään unohtaa, että yritysten on myös itse saatava tietoa omasta tilanteestaan, jota voidaan tarjota hyvällä kirjanpitolavalla, kunnollisella tilinpäätöksellä ja raportoinnilla.

Vaikka on odotettavissa, että rasitetta vähennetään, sen lisääntyminen on aivan mahdollista. Tätä monen valtion ja EU:n tason pk-yritysten edustajat pelkäävät. Olen samaa mieltä tästä huolenaiheesta. Sen vuoksi, kaikella kunnioituksella komission hyviä aikeita ja Klaus-Heiner Lehnen sekä oikeudellisten asioiden valiokunnan työtä kohtaan, en voi kannattaa tätä mietintöä.

Kannatan kuitenkin Dirk Sterckxin talous- ja raha-asioiden valiokunnan lausunnossa esitettyjä kehotuksia kattavasta vaikutustenarvioinnista ennen meille ilmoitetun neljännen yhtiöoikeusdirektiivin yleistä tarkistamista. On ilmoitettu, että se suoritetaan tänä vuonna, joten tämä ei merkitse, että asiassa viivästyään liikaa.

Hella Ranner (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, puheenvuoroni on yksinkertaisesti yhteenvedo. Tässä nykyisessä muodossaan olevasta direktiivistä on sanottu kaikkea vastaan ja puolesta. En usko, että kukaan täällä voi olla sitä vastaan, että haluamme vähentää tilinpäätösraportoinnin säädöksiä, jotta mikroyhteisöjen toimintaa helpotetaan. Minusta kuitenkin tuntuu, että olemme pysähtyneet puoliväliin tai haluamme pysähtyä, eikä meillä ole rohkeutta viedä asiaa loppuun.

Me kaikki tiedämme, että tarvitsemme tilinpäätösraportointia koskevia säännöksiä ja että jopa pienimpienkin liikeyritysten on pidettävä kirjaa liiketoimintaa koskevan tilansa osoittamiseksi ja perustelemiseksi. Tässä voi olla kyseessä Basel II -sopimus tai verotustiedot, tässä voi olla kyseessä monta asiaa. Tulevaisuudessa voi esiintyä uusia säännöksiä, jotka ovat ehkä peräisin muista valtioista, kuten esimerkiksi Yhdysvalloista, ja meidän on sopeuduttava niihin. On kuitenkin oltava mahdollista edetä tässä asiassa ja tarkastella, miten järjestämme tilinpäätösraportointia koskevat säännökset. On oltava mahdollista, että EU:n kaltainen kilpailuun

perustuva alue voi jälleen kerran saada aikaan – tämä on asiani ydin – mikroyhteisöjen lisäksi myös suuria yrityksiä koskevia todella konkreettisia direktiivejä.

Tiedän työstäni asianajajana, että ponnistelut, joita tarvitaan tarvittavien tietojen tarjoamiseen ja niiden arvioimiseen useiden kollegoiden kanssa, ovat erittäin tärkeitä myös suurille yrityksille. Tähän tarvitaan paljon työtä, ja tämä aiheuttaa suuria kustannuksia. Mikroyhteisöillä ei ole lainkaan varaa tällaisiin toimiin. Jos kuitenkin keskitytään näihin yrityksiin ja todella käsitellään tilinpäätöstietoja neljännessä ja seitsemännessä direktiivissä, pyydän, että harkitsette yleisesti hallinnollisen taakan vähentämistä ja järkevien ja kunnollisten direktiivien luomista.

Arturs Krišjānis Kariņš (PPE). – (LV) Kiitos, arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, jos joku meistä perustaa yrityksen tällä hetkellä, se olisi ainakin aluksi mikroyritys.

Tiedämme kaikki, että tällä hetkellä Euroopan unionissa on kriisi ja työttömyyttä. Tarvitsemme mahdollisimman paljon yrityksiä Euroopan työttömyysongelman ratkaisemiseksi. Tästä seuraa, että tarvitsemme mahdollisimman paljon mikroyrityksiä, joten meidän olisi tehtävä kaikkemme, että mikroyritykset voivat toimia asianmukaisesti. Meillä on itse asiassa mahdollisuus toimia näin, koska komission ehdotuksella mikroyritykset vapautetaan tilinpäätösvelvoitteesta, joten niiden toiminta on helpompaa ja niitä voidaan perustaa helpommin. Tämä vähentäisi työttömyysongelmaa Euroopassa. Tähän on monta syytä. Ensinnäkin meidän on ymmärrettävä, kuten jo korostin, että lähes kaikki yritykset ovat ainakin alussa mikroyrityksiä. Jos vähennämme velvoitteita, vähennämme kustannuksia ja kun vähennämme kustannuksia, helpotamme niiden toimintaa. Toiseksi tällaisen yrityksen tilinpäätöksen laadintaan tarvittavat toimet ovat täysin suhteettomia voittoon nähden sekä yrityksen että valtion näkökulmasta. Jos on haettava pankkilainaa, pankki edellyttää ajan tasalla olevaa lausuntoa nykyisestä tilasta eikä siitä tilanteesta, joka vallitsi puoli vuotta tai jopa kokonainen vuosi sitten. Kolmanneksi tämän on käytännöllinen tapa, jolla voimme alkaa toteuttamaan komission pk-yritysten taakan vähentämistä 25 prosentilla vuoteen 2020 mennessä koskevaa aloitetta. Siksi pyydän kollegoita pk-yrityksiä tukevien puheenvuorojen lisäksi saattamaan sanat teoiksi ja hyväksymään tämän päätöslauselman mikroyrityksiin kohdistuvan rasisitteen vähentämiseksi. Kiitos.

Lara Comi (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, vaikka pk-yrityksillä on yhä suurempi merkitys Euroopan taloudessa, niillä ei ole vieläkaan käytössään riittäviä kannustimia.

Komissio on kehittänyt ja toteuttanut useita toimenpiteitä erityisesti tällaisten yritysten auttamiseksi. Käytössä on ”pienet ensin” -periaate, jonka mukaan on tärkeää ja asianmukaista tarkastella ensin pieniä yrityksiä, jotta niiden olemassaoloa edistetään yritystoiminnan alalla.

Hallinnollisten kustannusten vähentäminen, menettelyjen yksinkertaistaminen ja markkinoille pääsyn parantaminen, mikä lisää kilpailukykyä, ovat välttämättömiä keinoja kriisistä irtautumiseksi. Minusta Klaus-Heiner Lehnen ehdotus vapauttaa mikroyhteisöt tilinpäätöstaakasta, jolloin vähennetään hallinnollista taakkaa, on myönteinen.

Kannatan myös, että jäsenvaltioille annetaan, vaikkakin rajoitetusti, vapaus valita, miten ne soveltavat tällaista direktiiviä. Koska Euroopan unioni ei ole vielä yhdenmukaistanut täydellisesti oikeudellista alaa, mielestäni vapautus on tarpeen, jotta saadaan hyötyä väliaikaisessa vaiheessa.

Kun ajattelen kotimaani kuuluisaa liiallista byrokratiaa, mielestäni ensin pitäisi välttämättä yksinkertaistaa kirjanpitoimenettelyjä. Näin on jo toimittu tietyillä alueilla verkon välityksellä, ja tähän ei edellytetä teknistä asiantuntija-apua tai lisäkustannuksia. Tämän olisi oltava ensimmäinen askel eteenpäin.

Monika Hohmeier (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, olen hämmästynyt niiden kollegojen kommentista, jotka puhuvat pk-yrityksiin liittyvästä yksinkertaistamisesta, mutta kun otetaan ensimmäinen askel mikroyhteisöjen hyväksi – ja tästä me puhumme tänään, emmekä mistään muunkokoisista yrityksistä – he suhtautuvat siihen kielteisesti. Emme voi aina pyytää jotain ja myöhemmin vastata siihen kielteisesti.

Olen puhunut monien mikroyhteisöjen kanssa. Ne ovat toivoneet tätä lainsäädäntöä ja odottavat sitä. Olen puhunut alueellisten pankkien kanssa, jotka korostivat minulle erittäin selkeästi, että tilinpäätösraportoinnin muuttaminen ei olisi niille minkäänlainen ongelma, koska ne käyttävät joka tapauksessa muita tietoja. Lisäksi avoimuuden osalta ei tehdä minkäänlaisia muutoksia, koska – kuten komission jäsen selvitti – säännökset jäävät voimaan, joten myös avoimuus säilyy ennallaan. Kauppaan ei vaikuteta, koska mikroyhteisöillä ei ole vaikutusta EU:n markkinoihin Euroopan laajuisen kaupankäynnin merkityksessä.

Kehotan muita jäseniä ottamaan tämän askeleen kanssamme ja kiitän Klaus-Heiner Lehneä ja valiokuntaa erinomaisesta työstä.

Jean-Paul Gauzès (PPE). – (FR) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, olen samaa mieltä kollegoideni Thyssenin, Karasin ja Castexin esittämistä monista näkökannoista. Esitän kuitenkin itse seuraavan kysymyksen: nyt kun olemme päässeet kompromissiin ja kansalliset vaihtoehdot pysyvät voimassa, pitääkö meidän luoda este tälle direktiiville, joka on myönteinen osoitus mikroyhteisöjä koskeville yksinkertaistamistoimille?

Jos sallitte, komission jäsen, haluaisin tehdä omaehtoisen ehdotuksen: Ensiksi ehdottaisin, että Euroopan parlamentin on tuettava Lehnen ehdotusta ja että te otatte huomioon sen, mitä juuri on todettu muiden direktiivien mukauttamisesta. Tällä tavoin voimme hyvin nopeasti päästä yksimielisyyteen: tilinpäätössäännöt pienille yrityksille ja EU:n järjestelmä tällä alalla.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, olen monen kollegani tavoin herännyt tänä aamuna kello neljä päästäkseni tänne, mutta olen erittäin iloinen, että olen odottanut tämäniltaisen keskustelun loppuun, koska viimeiset kaksi tänään käsittelemäämme aihetta ovat herättäneet suurta toivoa.

Se, että säästämme 6,5 miljardia euroa lähes pelkällä kädenheilautuksella, on erittäin merkittävää. Toisaalta voidaan sanoa tämän osoittavan, mitä monet arvostelijat ovat todenneet, että EU on liian byrokraattinen. Olemme ainakin tarpeeksi rehellisiä ja rohkeita vastaamaan tähän asiaan ja ryhtymään korjaaviin toimiin, toisin kuin pankit, jotka eivät ole osoittaneet tähän mennessä minkäänlaista syyllisyydentunnetta tai katumusta teoistaan.

Tämä osoittaa kuitenkin myös, että meidän on karsittava vielä paljon byrokratiaa 25 prosentin tavoitteen saavuttamiseksi, ja mitä pikemmin sen teemme, sen parempi.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Arvoisa puhemies, olemme keskellä talouskriisiä ja on sanomattakin selvää, että mikroyhteisöjen vapauttaminen lakisääteisestä velvollisuudesta laatia ja julkistaa tilinpäätöksensä on myönteinen toimi pk-yritysten tukemiseksi. Olen luonnollisesti samaa mieltä esittelijän kanssa tästä asiasta. On totta, että tällainen toiminta vähentää yritysten toimintakustannuksia, lisää kannattavuutta ja mahdollisesti vaikuttaa myönteisesti työpaikkojen säilymiseen.

Kuitenkin, ja luulen, että tämä aiheuttaa huolenaiheita monille kollegoille, meidän on oltava erittäin varovaisia niiden menettelyiden ja keinojen soveltamisessa, joita käytämme nopean ja välittömän avun tarjoamiseksi tälle haavoittuvalle talouden alalle. Tavoitteena on antaa apua näille yrityksillä eikä alibia, jolla ne voivat peitellä niiden todellista taloudellista asemaa tai salata sitä. Mukaan on luettava kaikki se, mitä tämä merkitsee niiden tulevalle edistymiselle.

Sen vuoksi meidän pitäisi mielestäni periaatteessa pitää myönteisenä ja tukea lämpimästi komission ehdotusta ja luonnollisesta olla tarkkana, että tulevaisuudessa käyttöön ottamamme järjestelyt eivät muuta todellisia aikeitamme, eli yritysten tukemista.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Tällä hetkellä luultavasti kenelläkään ei ole epäilyksiä siitä, että mikroyhteisöjä on edistettävä ja tuettava. Uskon, että paras tapa on verojen mahdollisimman laaja vähentäminen jokaisessa Euroopan unionin jäsenvaltiossa sekä rekisteröintiä ja rekisteröinnin peruuttamista koskevien asiakirjojen ja monen muun asian yksinkertaistaminen. Yksi tänään mainittu ajatus on, että kun haluamme ottaa lainan pankista, meidän on edelleen annettava tiettyjä tietoja eikä ainoastaan kirjanpitolietoja, vaan meidän on annettava pankeille joitain täydentäviä tietoja. Kannatan, että valtio tietää, mitä menettelyitä sovelletaan ja sen vuoksi tilinpäätöstietojen tarjoamisen osalta uskon edelleen, että näitä tietoja on yksinkertaistettava. Tätä ei saa kuitenkaan toteuttaa avoimuutta koskevia perusvaatimuksia tai yrityksen periaatteita rikkomalla.

Michel Barnier, komission jäsen. – (FR) Arvoisa puhemies, vaikka on myöhä, keskustelemme aiheesta, joka on erittäin tärkeä, kuten hetki sitten todettiin. Olen kuunnellut jokaista ja en usko, että yksikään teistä ei olisi antanut tukeaan tarpeelle vähentää mikroyhteisöihin kohdistuvan hallinnollisen rasituksen määrää ja monimutkaisuutta. Muistutan teitä, että käsittelemällämme ehdotuksella olisi vaikutusta lähes viiteen miljoonaan yritykseen Euroopassa. Tarkistin tämän luvun henkilöstöltäni.

Kuultuani teidän kaikkien puheenvuoroja, panin merkille, että aikataulusta on erimielisyyttä, hyvä Françoise Castex, ja/tai siitä, miten se laaditaan. Haluaisin toistaa oman näkemykseni. Esitin parlamentille – kun osallistuin kuulemistilaisuuteen – että kansalaisten, kuluttajien ja erityisesti, kuten jo sanoin, pienten ja keskisuurten yritysten, on osallistuttava yhtenäismarkkinoihin, Euroopan markkinoihin.

Sen vuoksi voimme hyvin päättäväisesti parantaa edelleen asiakirjaa tulevassa vuoropuhelussamme neuvoston kanssa. Kuten Klaus-Heiner Lehnekin totesi, minusta tarvitsemme tällaista toiminnallista osoitusta. Olen erittäin tietoinen siitä, että Earl of Dartmouth esitti melko harvinaisen kohteliaisuuden komissiolle. Hän

sanoi: ”kerrankin komissio tekee jotain”. Panin merkille järkevät huomautuksenne. Nyt kun meidän on tehtävä yhdessä työtä, toivon voivani näyttää teille, että komissio toimii usein järkevästi, hyödyllisesti ja konkreettisesti, ja toivon edelleen, että tuette komission ponnisteluita entistä päättäväisemmin ja useammin. Suhtaudun tällä tavalla parlamenttiin, ehkä jonkin verran utopistisesti, mutta loppujen lopuksi pyrin edelleen vakuuttamaan teidät siitä, että komissio saa aikaan hyödyllisiä asioita parlamentin tuella ja usein sen pyynnöstä.

Hyvät kollegat, uskon, että tällä konkreettisella, edistysmielisellä ja järkevällä ehdotuksella yksinkertaistetaan huomattavasti pienimpien yritysten taakkaa. Tällä ehdotuksella ei poisteta kirjanpitoa. Sillä ei estetä yrityksiä välittämästä eri osapuolten tarvitsemia tietoja. Sillä ei estetä ketään noudattamasta direktiivin säännöksiä, jos tätä halutaan. Tämä on selvä vastaukseni Dirk Sterckxin esittämiin huolenaiheisiin.

Ehdotuksella tarjotaan mahdollisuus mukauttaa rahoitustietojen julkaisua koskevia sääntöjä kansallisella ja alueellisella tasolla. Erittäin pienten yritysten kirjanpitosäännöt ovat paremmat, kun ne hyväksytään sillä tasolla, missä ne toimivat, eli toisin sanoen paikallisella tasolla.

Lopuksi olen sitä mieltä, että aikataulu on erittäin tärkeä. Tämä ehdotus voidaan panna nopeasti täytäntöön. Tämä on mahdollisuus auttaa pienyrityksiä, ja emme saa hukata sitä. Panin merkille Françoise Castexin maininnan toisesta mahdollisuudesta: sitoutuminen tilinpäätösdirektiivien yleiseen uudelleentarkasteluun tulevaisuudessa. Määräaika, johon pyrimme – te sanoitte vuoden 2010 loppu, mutta se on luultavasti vuoden 2011 alku – on jotain, mistä emme halua myöhästyä. Kuulin myös Jean-Paul Gauzèsin suosituksen, joka oli omaehtoinen ja selkeä. Me käytämme myös tätä tilinpäätösdirektiivien yleistä tarkastelua koskevaa välinettä.

Teidän tuellanne tämä ei kuitenkaan aiheuta esteitä välittömälle edistymiselle mikroyhteisöjä koskevassa ehdotuksessa. Sen jälkeen voimme edistyä myös muissa asioissa, kun suoritamme tilinpäätösdirektiivien yleisen uudelleentarkastelun. Älkäämme odottako. Tämä yleinen uudelleentarkastelu – mainitsin ajankohdaksi vuoden 2011 alkupuolen – vie aikaa.

Panin merkille erittäin tarkat puheet, joita esittivät useat parlamentin jäsenet: Cornelis de Jong, Arturs Krišjānis Kariņš, Diogo Feio ja Kay Swinburne ja muut mainitsivat kriisin ja tällä hetkellä kokemamme taloudelliset vaikeudet. Laskelmamme osoittavat, että jos onnistumme elvyttämään sisämarkkinoita, mihin puheenjohtaja Barroso pyrkii – ja mikä on erittäin tärkeää omalle tehtävälleni – jos voimme saada sisämarkkinoista tehokkaat ja sujuvat, talouskasvu voi nousta vielä 0,5–1,5 prosenttia Euroopassa.

Voimme etsiä kasvua ulkopuolelta, kansainvälisestä kilpailusta, mutta aloitamme etsimällä sitä omalta alueeltamme. Uskon – kuten Klaus-Heiner Lehnen mietinnön ajattelutapa osoittaa – että suurin osa tästä kasvusta saadaan aikaan viidessä miljoonassa erittäin pienessä yrityksessä Euroopassa, jos haluamme helpottaa niiden työtä. Tällainen ajattelumalli on tämän ehdotuksen takana.

Panin hyvin merkille Othmar Karasin ja Hella Rannerin maininnat vähimmäisvaatimuksista tai minimistandardeista. Panin myös merkille, että Klaus-Heiner Lehnen mietinnössä ei suljeta pois vähimmäisvaatimuksia. Tarvitsemme tälle aikaa. Katsomme, mitä voimme tehdä tässä asiassa neuvoston kanssa. Pyydän teitä hyväksymään tämän mietinnön ja ehdotuksen sellaisinaan: konkreettisina edistysaskelina, välivaiheena ja osana toimea, jota tarvitaan, jotta miljoonia työpaikkoja tarjoavat viisi miljoonaa erittäin pientä yritystä voivat kehittyä nykyisessä vaikeassa tilanteessa.

Sen vuoksi haluan kiittää Klaus-Heiner Lehneä ja vakuuttaa hänelle, että sen jälkeen, kun parlamentti toivottavasti hyväksyy ehdotuksen, voin toimia ja sitoudun toimimaan hyvin nopeasti neuvoston kanssa, jotta saadaan loppuun saavuttamamme konkreettiset ja käytännönläheiset edistysaskeleet pienimpien yritysten tukemiseksi yhtenäismarkkinoilla.

Klaus-Heiner Lehne, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies haluaisin kiittää kaikkia kollegoitani ja komission jäsentä keskustelusta. Minulla on kuusi kommenttia.

Ensimmäinen koskee vaikutustenarviointia. Komissio on esittänyt tämän komission ehdotuksen tyhjentävän vaikutustenarvioinnin ja se on välittänyt sen myös oikeudellisten asioiden valiokunnalle. Kun Dirk Streckxin lausunto saatiin valmiiksi talous- ja raha-asioiden valiokunnassa, me kysyimme oikeudellisten asioiden valiokunnassa erityisesti, millainen vaikutustenarviointi olisi toteutettava. Odotimme usean viikon ajan, mutta emme saaneet vastausta.

Toiseksi on itse asiassa täysin oikein, että kompromississa vahvistetaan vähimmäisvaatimukset. Tämä ei missään tapauksessa merkitse kaikkien vaatimusten poistamista vaan vaatimusten rajoittamista tarpeellisiin näkökohtiin, mitä yritykset tarvitsevat.

Kolmanneksi, sitä tahoa, joka tarvitsee tilinpäätösasiakirjoja pankkilainaa varten, ei estetä laatimasta tällaisia asiakirjoja. Kuitenkin, jos mikroyhteisöt eivät tarvitse tällaista pankkilainaa ollenkaan, objektiivisesti tarkasteltuna on käsittämätöntä, miksi niitä pitäisi rasittaa näillä kirjanpitäjiä ja veroneuvoja koskevilla lisäkustannuksilla.

Neljänneksi verolaskelmia koskevat säännökset pysyvät ennallaan ja niihin ei vaikuteta tällä ollenkaan. Kyse on ainoastaan säännöllisistä tilinpäätöksistä sekä lisäkustannuksista, joita aiheutuu niiden laadinnasta.

Viidenneksi neljännen ja seitsemännen direktiivin tarkistaminen ei ole helppo tehtävä; se on itse asiassa hyvin merkittävä tehtävä. Seitsemäs direktiivi koskee myös sulautumisia. Tämä on erittäin monimutkaista ja vaikeaa. Uskallan ennustaa, että jos emme onnistu tekemään päätöstä nyt, neljännen ja seitsemännen direktiivin tärkeässä tarkistamisessa syntyy riski, että pienet ja keskusuurit yritykset sivutetaan, koska niillä ei ole oikeasti osaa tässä keskustelussa ja koska niiden eturyhmillä ei ole osaa tässä keskustelussa. Sen vuoksi on tärkeää tehdä päätös nyt eikä myöhempänä ajankohtana, jolloin emme enää tiedä, onnistuuko tämä ollenkaan.

Kuudes huomautukseni koskee liikealan järjestöjen kantaa. Tiedän, että pk-yritysten etua puolustavista suurista eurooppalaisista liikealan järjestöistä ainoastaan yksi vastustaa tätä. Kaikki muut kannattavat sitä. Mielestäni meidän pitäisi tehdä tämä selväksi jälleen kerran tässä vaiheessa.

Puhemies. – (EL) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan keskiviikkona 10. maaliskuuta 2010 klo 12.00.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) EU:n hyvinvointi on riippuvainen pk-yritysten menestymisestä. EU:n ja jäsenvaltioiden pitäisi luoda sen vuoksi suotuisat olosuhteet näille yrityksille. Pk-yritysten ilmoittama suurin este on hallinnollisten muodollisuuksien noudattaminen. Pk-yritysten lainsäädännöllinen ja hallinnollinen taakka on suhteeton suuriin yrityksiin verrattuna. On arvioitu, että suuren yrityksen yhtä työntekijäänsä varten käyttämää jokaista euroa kohtaan pienen yrityksen olisi käytettävä jopa 10 euroa. Tässä komission ehdotuksessa mikroyrityksiä koskevaa käsitettä laajennetaan sellaisiin yrityksiin, jotka eivät tilinpäätösajankohdalla ylitä seuraavan kahden kriteerin rajaa: tilinpäätöksen kokonaismäärä on 500 000 euroa, nettoliikevaihto 1 000 000 euroa ja/tai keskimääräinen henkilöstömäärä tilikauden aikana on 10 henkeä. Jäsenvaltiot voisivat halutessaan vapauttaa nämä mikroyritykset tilinpäätöksestä annetun yhteisön direktiivin täytäntöönpanosta. Mikroyritykset pitävät joka tapauksessa edelleen kirjaa myynnistä ja liiketapahtumista hallintoa ja verotietoja varten. Portugalissa 356 140 portugalilaista yritystä voisi kuulua tämän poikkeuksen soveltamisalaan.

Zbigniew Ziobro (ECR), kirjallinen. – (PL) Olen erittäin tyytyväinen, että vähennämme yrityksille aiheutuvaa hallinnollista taakkaa, kun hyväksymme uudet mikroyhteisöihin sovellettavat tilinpäätösvaatimukset. Ihmisten yrittäjähengen vaikeuttaminen kymmenillä säännöksillä on yksi syy siihen, miksi Lissabonin tavoitteita ei voitu saavuttaa. Byrokraattiset rajoitukset kohdistuvat erityisesti pieniin ja keskusuriin yrityksiin, ja näiden yritysten kirjanpitokustannukset ja oikeudelliset palvelut ovat suhteettoman korkeita niiden tuloihin nähden. Miten EU voi olla maailman kilpailukykyisin talous, jos yrityksiin sovelletaan niin monia säännöksiä? Minua suorastaan hävettää mainita, että Brysselin hallinto on luonut liian monia näitä yrityksiä haittaavia säännöksiä, ja tällä tavalla rajoitetaan edelleen taloudellista vapautta. Komission aloite ansaitsee siten täysin tukemme, vaikka oikeudellisten asioiden valiokunnan ehdottamat tarkistukset hyväksyttäisiin, koska ei ole mitään järkeä soveltaa edelleen pienyrityksiin monimutkaisia raportointivaatimuksia. Jos EU kehittyä haluamallamme vauhdilla, meidän on toteutettava täydentäviä toimia tarpeettomien esteiden poistamiseksi. Vetoan näin ollen komissioon, jotta se lisää EU 2020 -strategiaan selkeän tavoitteen EU:n lainsäädännön määrän vähentämisestä, koska tämä haittaa yrityksiä. Alat, joilla on turhan paljon sääntelyä, olisi kiireellisesti tunnistettava, ja tällaiset säännökset olisi poistettava. Muussa tapauksessa EU pysyy alueena, joka edistyy hitaammin kuin maailman muut kehittyneet taloudet.

20. Kilpailupolitiikkaa koskeva kertomus 2008 (lyhyt esittely)

Puhemies. – (EL) Esityslistalla on seuraavana Sophia in 't Veldin talous- ja raha-asioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö kilpailupolitiikkaa koskevasta kertomuksesta 2008 (KOM(2009)0374 - 2009/2173(INI) (A7-0025/2010).

Sophia in 't Veld, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, arvoiset komission jäsenet, hyvät kollegat – jotka juuri poistuvat salista – tämä mietintö hyväksyttiin suurella enemmistöllä talous- ja raha-asioiden valiokunnassa. Se on saatu aikaan kaikkien poliittisten ryhmien yhteisestä ponnistuksesta. Haluaisin kiittää kaikkia varjoesittelijöitä, jotka ovat nähdäkseni vielä paikalla, erinomaisesta yhteistyöstä.

Talous- ja raha-asioiden valiokunta on erityisen tyytyväinen kuluttajia koskevasta painotuksesta. Edellinen komission jäsen Kroes teki erinomaista työtä siinä, että kuluttaja saatiin keskeiseen asemaan kilpailupolitiikassa, ja me luotamme, että komission jäsen Almunia jatkaa työtä tältä pohjalta.

Tästä pääsenkin ensimmäiseen keskeiseen kysymykseen, eli kartelleihin. Keskustelimme pitkään kysymyksistä, jotka koskivat kaikkein tehokkaimpia seuraamuksia, korkeiden sakkojen oikeudenmukaisuutta ja rikosoikeudellisten seuraamusten toteutettavuutta.

Ennen kuin käsittelen yksityiskohtaisesti keskusteluitamme, haluaisin muistuttaa eurooppalaisia yrityksiä, että paras tae seuraamuksilta välttymiseksi on se, että kartelleihin ei liitytä. Voitte ajatella, että olette kilpailuviranomaisia ovelampia, mutta tosiasiaa aiheutatte haittaa kuluttajalle. Kartellit eivät ole älykkäitä. Ne ovat tuomittavia.

Pidämme sen vuoksi myönteisenä komission tiukkaa asennetta kilpailun vastaiseen toimintaan. On välttämätöntä, että seuraamuksilla rangaistaan epäasianmukaista toimintaa ja erityisesti rikossuunusijoita, mutta niillä on myös kannustettava samanaikaisesti sääntöjen noudattamiseen. Seuraamuksilla on oltava riittävä pelotevaikutus. Suuret sakkorangaistukset ovat tehokas väline, mutta ne voivat olla liian heikkoja, jos ne ovat ainoa väline. Sen vuoksi kehotamme komissiota laatimaan ehdotuksia, jotta välinevalikoimamme on kehittyneempi ja tehokkaampi. Kehotamme mietinnössä tarkastelemaan sellaisia kysymyksiä kuin yritysten oma vastuu, avoimuus ja yritysten tilintekovelvollisuus, lyhyemmät menettelyt, oikeus oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin ja eurooppalaisten standardien ja yrityksiin sovellettavien sääntöjen noudattamisohjelmien kehittäminen.

Toinen keskeinen kysymys on valtiontuki. Talouskriisin yhteydessä on myönnetty valtavia määriä valtiontukea. Poikkeukselliset olosuhteet edellyttävät poikkeuksellisia toimia. Myönnämme tämän, mutta emme saa unohtaa sitä, että valtiontuen myöntämisellä on hintansa. Sillä vääristetään kilpailua ja se johtaa julkisen velan ja budjetin ennätysmäiseen vajeeseen. Tästä aiheutuva lasku esitetään tuleville sukupolville. Meillä on velvollisuus perustella jokaista senttiä, joka on käytetty. Olen sen vuoksi iloinen, että talous- ja raha-asioiden valiokunta kehottaa komissiota arvioimaan perusteellisesti poikkeuksellisen valtiontuen käytön seurauksia.

Haluaisimme erityisesti, että arvioidaan valtiontukea, jota on myönnetty niin sanottuun vihreään elvytysohjelmaan. Kaksi vuotta sitten meitä suostuteltiin hyväksymään elvytyspaketti ja valtiontukitoimet sen lupauksen perusteella, että sitä käytettäisiin kauan odotettuun siirtymään kohti kestävää tietopohjaista taloutta. Nyt me kysymme, onko varoilla todella saatu aikaan tällainen siirtymä? Mihin niitä on käytetty? Ketkä olivat edunsaajat ja mitä ne todella tekivät vihreän elvytyksen edistämiseksi?

Tarvitsemme myös selkeyttä, arvoisa komission jäsen, valtion tuen käytön vaikutuksesta rahoitusalaan ja erityisesti sen mahdollisista vääristävästä vaikutuksista.

Seuraavaksi haluaisin sanoa muutaman sanan vertikaalisia rajoituksia koskevasta aiheesta. Tiedämme, että voimassa olevaa sopimusta tarkistetaan tämän vuoden toukokuussa. Komissio sitoutui aiemmin ottamaan Euroopan parlamentin tiiviisti mukaan tähän tarkistusmenettelyyn. Pettymyksekseni jouduin lukemaan ehdotusten uusimmasta versiosta tiedotusvälineistä. Kun sen jälkeen pyysin komissiolta samoja asiakirjoja, koska ne olivat vuotaneet lehdistölle, tämä edellytti aikamoista kädenvääntöä niiden saamiseksi, enkä voi kätkeä mielipahaani tästä. Komission olisi lopetettava järjestelmällinen ja tahallinen vuotaminen lehdistölle. Tämän kiistäminen suoraan sanoen loukkaa älykkyttämme.

Aiheeseen palaten, komission ehdotuksien perusteella voidaan syrjiä verkkokauppoja, joilla ei ole kauppaa kadun varrella. Olen käyttänyt esittelijän etuoikeuttani ja esitin tarkistuksen, jossa komissiota pyydetään korjaamaan tämä tilanne. Olemme 21. vuosisadalla, meidän on kannustettava verkkokauppioiden kilpailutoimintaa eikä tukahdutettava sitä. Kehotamme komissiota asettamaan kuluttajan edun oman edun edelle.

Pyydämme komissiota tekemään lopultakin alaa koskevia tutkimuksia erityisesti verkkomainonnasta, mitä parlamentti on pyytänyt useaan otteeseen. Jos komissio ei halua toimia näin, me haluaisimme saada tietää syyt kieltäytymiselle.

Lopuksi komission jäsen, olemme erittäin tyytyväisiä komission jäsenen Almunian sitoumukseen ottaa parlamentti tiiviisti mukaan kilpailupolitiikan muotoiluun. Talouskriisi on selkeästi osoittanut kilpailupolitiikan laajemman demokraattisen oikeutuksen tarpeen, ja tässä yhteydessä oletan, että vertikaalisia rajoituksia koskevan asiakirjan tapaus oli vain virhe. Me tunnustamme komission riippumattomuuden – ja liberaalina tuen tätä todella – mutta me myös odotamme, että komissio ottaa parlamentin tiiviisti mukaan kilpailupolitiikan muotoiluun mietinnössä esitetyn suunnan mukaisesti.

Odotamme innolla komission vastausta. Arvoisa puhemies, kiitän teitä kärsivällisyydestänne.

Michel Barnier, komission jäsen. – (FR) Arvoisa puhemies, haluaisin luonnollisesti kiittää Sophia in 't Veldiä kollegani ja ystäväni Joaquín Almunian puolesta hänen vuoden 2008 kilpailupolitiikkaa koskevasta mietinnöstään. Haluaisin myös kiittää Reinhard Bütikoferia ja Adam Bielania, jotka teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan ja sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan valmistelijoina osallistuivat myös tähän mietintöön.

Hyvä Sophia in 't Veld, komissio pani merkille tänä vuonna, että parlamentin päätöslauselmassa käsitellään hyvin monia asioita, joista muistutitte meille heti sitten. Komission kilpailupolitiikkaa koskevan kertomuksen lisäksi se kattaa komission kertomukset siitä, miten säännökset toimivat sekä yrityskeskittymistä annettujen asetusten tarkistamisesta.

Komission näkökulmasta päätöslauselmallanne on kaksi tavoitetta. Ensinnäkin tällä päätöslauselmalla autetaan meitä parantamaan edelleen kilpailupolitiikkaa koskevien vuosikertomustemme sisältöä sekä toiseksi, mikä tärkeintä, se toimii perustana komissiolle yksityiskohtaisen vuoropuhelun aloittamiseksi parlamentin kanssa. Aion varmasti välittää Joaquín Almunialle rohkaisunne viedä vuoropuhelua parlamentin kanssa vieläkin pidemmälle.

Tämä vuoropuhelu on itse asiassa välttämätöntä kaikkien politiikanalojen toiminnalle ja meidän mielestämme tähän kuuluu kilpailupolitiikka. Parlamentti on muistuttanut meitä toiveestaan nähdä, että kilpailupolitiikka toimii yhteispäätösmenettelyn puitteissa. Hyvä Sophia in 't Veld, haluaisin sanoa tämän suoraan: komissiolla ei ole valtuuksia muuttaa perustamissopimusten määräyksiä kilpailupolitiikkaan sovellettavasta oikeusperustasta. Olemme kuitenkin valmiita tarkastelemaan tapauskohtaisesti, voidaanko yhteispäätösmenettelyä soveltaa uusiin aloitteisiin, kun niiden tavoite ylittää kilpailun alan toimivallan.

Tältä osin tiedätte, että komission jäsen Almunia ilmoitti tammikuussa, että parlamentti on täysin mukana kaikissa lainsäädäntöaloitteissa, jotka liittyvät yksityishenkilöiden nostamiin vahingonkorvauskanteisiin. Kuten parlamentti, komissio ei usko, että nykyisen talouskriisin vuoksi on perusteltua lieventää yrityskeskittymiä tai valtiontukea koskevia kilpailusääntöjä. Komission nykyiset toimet osoittavat selkeästi, että se on pysynyt hyvin lujasti näissä periaatteissa: kaikenlaisten kilpailun vääristyminen estäminen myös kriisiaikana, vaikka se suhtautuu tarvittaessa menettelyihin joustavasti ja avoimesti.

Vuosi 2008, jolloin tämä talous- ja rahoituskriisi alkoi, oli hyvin erityislaatuinen. Kilpailupolitiikkaa koskevassa kertomuksessa käsitellään hyvin kunnianhimoista työtä, jota komissio on toteuttanut tässä asiassa tiiviissä yhteistyössä kumppaniensa kanssa kansallisella ja EU:n tasolla.

Kriisi saavutti aallonpohjansa vuonna 2009. Keskeinen osa tässä vuoden 2009 kertomuksessa koskee kilpailua talous- ja rahoituskriisin aikana. Tämä kertomus pitäisi hyväksyä tämän vuoden toisella neljänneksellä. Komission jäsen Almunia esittelee sen parlamentille. Tämä tarjoaa varmasti jälleen kerran parlamentille ja komissiolle tilaisuuden rakentavaan keskusteluun.

Hyvä Sophia in 't Veld, korostitte puheessanne vertikaalisia rajoituksia koskevaa kysymystä, esittämäänne tarkistusta. Komissio on vakuuttunut, että se on löytänyt kohtuullisen tasapainon tässä asiassa.

Toisaalta ryhmäpoikkeuksen ansiosta toimittajat voivat valita jälleenmyyjät ja sopia heidän kanssaan toimitettujen tuotteiden jälleenmyyntiä koskevista ehdoista fyysisten myyntipisteiden ja verkkomyynnin osalta. Tämän perusteella ne voivat päättää parhaasta tavasta levittää tuotteitaan ja suojella tuotekuvansa.

Toisaalta hyväksytyjen jälleenmyyjien on voitava käyttää vapaasti Internetiä ja niiden verkkomyyntiin sovellettavien edellytysten on vastattava fyysisiin myyntipisteisiin sovellettavia edellytyksiä, jotta vältetään kaikki tarpeettomat rajoitukset niiden Internetin käytölle. Tämä merkitsee, että ehdotuksella edistetään komission yleistä toimintalinjaa online-markkinoiden ja verkkokaupan edistämiseksi.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, esittelijä viittasi kartelleihin. Kartellien olemassaolo ja niiden olemassaolon todistaminen ovat kaksi eri asiaa. Tiedän, että Irlannissa erityisesti maatalouden alalla monet

maanviljelijät uskovat, että tehtaات toimivat kartellina. Koska kyseessä on saarivaltio, karjankuljetus – erityisesti nyt lisääntyneiden ja erittäin ankarien rajoitusten vallitessa – on yhä vaikeampaa, joten tehtaات pitävät tätä käsissään.

On pantava merkille, että hinnat nousevat hitaasti, kauttaaltaan, mutta ne putoavat nopeasti, kauttaaltaan. Tämän vuoksi karjan hinnanero Irlannin ja Yhdistyneen kuningaskunnan välillä on 150–200 euroa eläintä kohden. Kuten sanoin, tämän todistaminen voi olla vaikeaa. Ehkäpä komission jäsen Barnier voi kuitenkin hyödyntää yksikköjään, tarkistaa tämän asian ja edistää korjaaviin toimiin ryhtymistä.

Andreas Schwab (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin aluksi kiittää teitä ja komission jäsentä esityksestänne ja haluaisin ensiksi huomauttaa, että Euroopan kilpailulainsäädäntöä koskevien määräysten sisällön valvominen on kuluttajien edun mukaista. Olen iloinen, että komissio on ensimmäistä kertaa sisällyttänyt kertomukseen kilpailulainsäädännön ja sen merkityksen kuluttajille omana lukunaan. Tämä on erityisen ilahduttavaa, koska komissio ei ole viiden vuoden aikana tiedottanut erityisesti Euroopan kilpailupolitiikasta.

Euroopan kilpailulainsäädännön täytäntöönpanon vaikea vaihe, joka liittyy erityisesti jäsenvaltioiden pankkeja koskeviin avunanto-oikeuksiin ja avunantoa koskevaan lainsäädäntöön, on vielä edessä. Tämä ei ollut ongelma vuonna 2008. Tässä suhteessa tästä mietinnöstä välittyy selkeä viesti, että komission on valvottava tätä erityisen huolellisesti, jotta sisämarkkinoihin ja Euroopan kuluttajiin ei vaikuteta sen vuoksi epäedullisesti.

Pienten ja keski suurten yritysten käsittely on tässä yhteydessä erityisen tärkeää. Mietinnössä kannatetaan selvästi sitä, että keski suurien yrityksiin sovelletaan erityiskohtelua, kun on kyse sakkorangaistuksista kartelleja koskevassa asiassa.

Vertikaaliset järjestelyt online-markkinoilla ovat mielestämme vahvat, mutta talous- ja raha-asoiden valiokunnan äänestyksen jälkeen ehdotettu arvio on meidän mielestämme ennenaikainen, ja haluaisimme sen vuoksi tukea talous- ja raha-asoiden valiokunnan mietintöä.

Antolín Sánchez Presedo (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, vuoden 2008 kilpailupolitiikkaa koskevaan kertomukseen sisältyy ensimmäistä kertaa kartelleja ja kuluttajia koskeva osa. Siinä viitataan ensimmäistä kertaa myös sakkorangaistuksien määräämiseen. Lisäksi mietinnössä mainitaan tärkeitä aloitteita, kuten ilmastomuutospakettiin liittyvät suuntaviivat ja valkoinen kirja yhteisön kilpailuoikeuden rikkomisesta johtuvista vahingonkorvauskanteista.

Mietinnössä käsitellään myös kilpailupolitiikan tehtävää kriisin aikana. Tämän politiikan vaikutuksilla on edistetty vakauttamista ja vähennetty valtiontukea. Kun irtaudumme kriisistä, on tärkeää korjata aiheutetut vääristymät ja palautettava tasapuoliset toimintaedellytykset moraalista riskiä välttämällä.

Mietinnössä vaaditaan, että autoteollisuuden tulevaisuus on määriteltävä, on kiinnitettävä huomiota pk-yritysten ongelmiin, tehtävä tutkimuksia elintarviketeollisuuden jakeluketjusta ja toteutettava seurantatoimenpiteitä maitotuotteista.

Mietinnössä kannatetaan myös kehittyneempää ja legitimiimpää kilpailupolitiikkaa parlamentin osallistumisen kautta. Sen vuoksi tuemme sitä, ja onnittelen esittelijää saavutetusta tuloksesta.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Haluaisin varjoesittelijänä ensiksi onnitella kollegaani Sophia in 't Veldiä erinomaisen mietinnön valmistelusta. Minusta mietinnössä korostetaan selvästi aloja, joihin komission olisi kiinnitettävä erityistä huomiota. Ensimmäinen ala on valtioneuvoston päätösten valvominen. Komissio antoi kriisin aikana jäsenvaltioille mahdollisuuden soveltaa valikoivasti valtioneuvoston päätöksiä. Koska tällaisista toimita säädettiin kiireellisissä oloissa, komission olisi tarkasteltava, käytettiinkö näitä toimia tarkoituksenmukaisesti, saatiinko niillä tarpeeksi aikaan ja aiheuttiko kriisi jäsenvaltioiden protektionistisen vastauksen. Protektionismi ja yhtenäismarkkinoiden jakautuminen haittaavat kilpailua ja ainoastaan heikentävät Euroopan unionin asemaa maailmantaloudessa. Olen tyytyväinen, että esittelijä otti huomioon teollisuus-, tutkimus- ja energiavalokunnan lausunnon Euroopan unionin energian sisämarkkinoiden ongelmista ja erityisesti sen seikan, että on mahdotonta varmistaa näiden markkinoiden kilpailukyky ja yleinen toiminta niin kauan, kun on energiasaarekkeitä ja kun energiainfrastruktuureita ei ole liitetty yhteen ja ne eivät toimi kunnolla.

Puhemies. – (EL) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan keskiviikkona 9. maaliskuuta 2010 klo 12.00.

21. Seuraavan istunnon esityslista: ks. pöytäkirja

22. Istunnon päättäminen

(Istunto päättyi klo 23.05.)

23. Vuosittaisen istuntokauden päättäminen

Puhemies. (EL) Julistan Euroopan parlamentin istuntokauden 2009–2010 keskeytetyksi.